

ZAKON O ZARADAMA ZAPOSLENIH U JAVNOM SEKTORU

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet zakona

Član 1

Ovim zakonom uređuje se način utvrđivanja i ostvarivanja prava na zaradu, naknadu zarade i druga primanja zaposlenih u javnom sektoru, način obezbjeđivanja sredstava i druga pitanja od značaja za ostvarivanje ovih prava.

Zaposleni u javnom sektoru

Član 2

Zaposleni u javnom sektoru, u smislu ovog zakona, je:

- 1) zaposleni u službi državnog organa, organu državne uprave, sudu, državnom tužilaštvu, fondu, kao i u drugim organima osnovanim u skladu sa zakonom (u daljem tekstu: državni sektor);
- 2) zaposleni u organu lokalne uprave, organu i službi lokalne samouprave (u daljem tekstu: lokalni sektor);
- 3) zaposleni u nezavisnom ili regulatornom tijelu osnovanom u skladu sa zakonom;
- 4) zaposleni u ustanovi čiji je osnivač država ili lokalna samouprava;
- 5) zaposleni u agenciji, privrednom društvu koje je u većinskom vlasništvu države ili u drugom pravnom licu čiji je osnivač država ili vrši javna ovlašćenja;
- 6) zaposleni u agenciji, privrednom društvu koje je u većinskom vlasništvu lokalne samouprave ili u drugom pravnom licu čiji je osnivač lokalna samouprava ili vrši javna ovlašćenja;
- 7) lice u službi u Vojsci Crne Gore;
- 8) policijski službenik.

Zaposleni, u smislu stava 1 ovog člana, je i lice koje je izabrano, imenovano ili postavljeno u skladu sa propisima.

Upotreba rodno osjetljivog jezika

Član 3

Izrazi koji se u ovom zakonu koriste za fizička lica u muškom rodu podrazumijevaju iste izraze u ženskom rodu.

Utvrđivanje zarade

Član 4

Zarada zaposlenog u javnom sektoru (u daljem tekstu: zaposleni) utvrđuje se pojedinačnim aktom, u skladu sa ovim zakonom i kolektivnim ugovorom.

Principi

Član 5

Utvrđivanje zarada zaposlenih zasniva se na principima:

- 1) ujednačenosti zarada u javnom sektoru za rad na istim ili sličnim poslovima i radnim mjestima koji zahtijevaju isti nivo odnosno podnivo kvalifikacija;
- 2) transparentnosti zarada;
- 3) fiskalnoj održivosti zarada.

Javnost zarada

Član 6

Podaci o zaradama, naknadi zarada i drugim primanjima zaposlenih dostupni su javnosti, u skladu sa zakonom.

Obezbjeđivanje sredstava za zarade

Član 7

Sredstva za zarade, naknade zarada i druga primanja zaposlenih u državnom sektoru, odnosno lokalnom sektoru i kod pravnih lica iz člana 2 stav 1 tač. 4, 7 i 8 ovog zakona, obezbjeđuju se u Budžetu Crne Gore, odnosno budžetu lokalne samouprave za fiskalnu godinu.

Sredstva za zarade, naknade zarada i druga primanja zaposlenih kod nezavisnih i regulatornih tijela i kod pravnih lica iz člana 2 stav 1 tač. 5 i 6 ovog zakona, obezbjeđuju se iz njihovih prihoda.

Utvrđivanje sredstava za zarade

Član 8

Sredstva za isplatu zarade, naknade zarada i druga primanja zaposlenih iz člana 2 stav 1 tač. 1, 2, 7 i 8 i stava 2 ovog zakona za fiskalnu godinu utvrđuju se u procesu planiranja Budžeta Crne Gore, odnosno budžeta lokalne samouprave.

Sredstva iz stava 1 ovog člana utvrđuju se i na osnovu kretanja deficita, odnosno suficita na gotovinskoj osnovi Budžeta Crne Gore, odnosno budžeta lokalne samouprave i rezultata finansijskog poslovanja.

Uslovi za povećanje odnosno smanjenje zarada

Član 9

Sredstva za zarade, u procesu planiranja Budžeta Crne Gore, mogu se povećati kada je Budžet uravnotežen ili je ostvaren suficit, odnosno smanjiti kad Budžet ostvaruje deficit tekućeg Budžeta preko nivoa od 2% bruto domaćeg proizvoda.

Smanjenje fonda zarada

Član 10

Prilikom planiranja budžeta, lokalna samouprava čije obaveze po osnovu otplate hartija od vrijednosti, kredita, garancija i poreza i doprinosa prelaze 10% tekućih prihoda ostvarenih u prethodnoj godini, dužna je da smanji sredstva za zarade za 10%, osim lokalna samouprava koja uredno izmiruje sve svoje obaveze.

Pravna lica iz člana 2 stav 1 tač. 3, 5 i 6 ovog zakona, koja su u prethodnoj godini ostvarila gubitak u poslovanju dužna su da smanje zarade na iznos minimalne zarade u Crnoj Gori, do postizanja pozitivnih rezultata koji će biti potvrđeni od strane nezavisnog revizora.

II. ZARADA ZAPOSLENOG

Struktura zarade

Član 11

Zarada zaposlenog sastoji se od:

- 1) osnovne zarade;

- 2) posebnog dijela zarade;
- 3) dodataka na osnovnu zaradu i
- 4) varijabilnog dijela zarade.

Način utvrđivanja osnovne zarade

Član 12

Osnovna zarada zaposlenog za puno radno vrijeme i standardni radni učinak utvrđuje se množenjem koeficijenta predviđenog za grupe i podgrupe u koje je raspoređeno njegovo zvanje sa obračunskom vrijednošću koeficijenta koju utvrđuje Vlada Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada).

Obračunsku vrijednost koeficijenta predlaže Vladi organ državne uprave nadležan za poslove budžeta (u daljem tekstu: Ministarstvo), nakon obavljenih pregovora sa predstavnicima reprezentativnih sindikata.

Obračunsku vrijednost koeficijenta iz stava 1 ovog člana, u bruto iznosu, Vlada utvrđuje najkasnije do decembra tekuće godine za narednu fiskalnu godinu.

Izuzetno od stava 3 ovog člana, Vlada na predlog organa rukovođenja u javnom sektoru koji ima problem sa izvršenjem budžeta, odnosno poslovnog plana, može utvrditi nižu obračunsku vrijednost koeficijenta od iznosa utvrđenog aktom Vlade za fiskalnu godinu.

Posebni dio zarade

Član 13

Posebni dio zarade obuhvata naknadu troškova toplog obroka i regresa.

Posebni dio zarade, u bruto iznosu, iznosi 70% obračunske vrijednosti koeficijenta iz člana 12 st. 3 i 4 ovog zakona.

Isplata zarade

Član 14

Zaposlenom se zarada isplaćuje mjesečno.

Dodaci na osnovnu zaradu

Član 15

Dodaci na osnovnu zaradu su:

- 1) dodatak za rad noću, rad u dane državnog ili vjerskog praznika i rad duži od punog radnog vremena (prekovremeni rad);
- 2) dodatak za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima;
- 3) specijalni dodatak;
- 4) dodatak po osnovu godina radnog staža (minuli rad);
- 5) dodatak za dežurstvo i pripravnost.

Visina dodatka

Član 16

Visina dodatka po času na osnovnu zaradu (dodatak za rad noću, dodatak za rad u dane državnog ili vjerskog praznika, dodatak za prekovremeni rad i dodatak za dežurstvo i pripravnost) se utvrđuje u iznosima utvrđenim kolektivnim ugovorom.

Dodatak za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima

Član 17

Dodatak na osnovnu zaradu zaposlenom za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima može biti određen u visini do 25% osnovne zarade.

Radna mjesta, način ostvarivanja prava i iznos dodatka iz stava 1 ovog člana, za državne službenike, policijske službenike i zaposlene u ustanovi čiji je osnivač država utvrđuju se propisom Vlade, a za lokalne službenike i zaposlene u ustanovi čiji je osnivač lokalna samouprava propisom nadležnog organa lokalne samouprave uz saglasnost Ministarstva.

Radna mjesta, način ostvarivanja prava i iznos dodatka iz stava 1 ovog člana za zaposlene u nezavisnim i regulatornim tijelima i pravnim licima iz člana 2 stav 1 tač. 5 i 6 ovog zakona, utvrđuju se aktom nadležnog organa ovih pravnih lica uz saglasnost Ministarstva.

Izuzetno od st. 1 i 2 ovog člana radna mjesta, iznos i način ostvarivanja dodataka za zaposlene iz člana 2 stav 1 tačka 7 ovog zakona utvrđuju se propisom Vlade na predlog organa državne uprave nadležnog za poslove odbrane uz saglasnost Ministarstva.

Dodatak na zaradu iz stava 1 ovog člana ne može ostvariti zaposleni iz člana 22 stav 1 ovog zakona raspoređen u grupe poslova A, B i C i lica izabrana, imenovana ili postavljena kod pravnih lica, organa i službi iz člana 2 stav 1 tač. 2, 3, 4, 5, 6 i 8 ovog zakona.

Specijalni dodatak

Član 18

Zaposleni koji radi na specifičnim poslovima u predmetima organizovanog kriminala, korupcije, pranja novca, terorizma i ratnih zločina ostvaruje pravo na specijalni dodatak.

Radna mjesta, uslove, način ostvarivanja i iznos dodatka iz stava 1 ovog člana utvrđuju se propisom Vlade na predlog Ministarstva.

Najviši iznos dodatka na osnovnu zaradu

Član 19

Zaposleni može ostvariti dodatak na osnovnu zaradu po osnovu iz čl. 16, 17 i 18 ovog zakona najviše do 45% visine osnovne zarade.

Minuli rad

Član 20

Osnovna zarada zaposlenog uvećava se za svaku započetu godinu radnog staža 0,5%.

Varijabilni dio zarade

Član 21

Varijabilni dio zarade, u zavisnosti od raspoloživih sredstava, pripada zaposlenom sa izuzetnim rezultatima i kvalitetom rada.

Uslove i način ostvarivanja prava iz stava 1 ovog člana, za zaposlene u državnom sektoru, lica u službi u Vojsci Crne Gore i policijske službenike utvrđuje Vlada, na predlog Ministarstva.

Za zaposlene u lokalnom sektoru, uslove i način ostvarivanja prava na varijabilni dio zarade utvrđuje nadležni organ lokalne samouprave, uz saglasnost Vlade, po pribavljenom mišljenju Ministarstva, pod uslovom da lokalna samouprava:

- 1) nije prezadužena (nije obuhvaćena sanacionim planom) i
- 2) nema poreskih i drugih dugovanja prema Budžetu Crne Gore.

Uslovi i način ostvarivanja prava na varijabilni dio zarade za zaposlene iz člana 2 stav 1 tač. 3, 4, 5, i 6 ovog zakona, utvrđuju se aktom nadležnog organa ovih pravnih lica uz saglasnost Vlade, po pribavljenom mišljenju Ministarstva.

Raspoređivanje u grupe poslova

Član 22

Zavisno od nivoa kvalifikacije obrazovanja, složenosti poslova, odgovornosti i drugih elemenata bitnih za vrednovanje određenog posla, pojedina zvanja u javnom sektoru raspoređuju se u sljedeće grupe poslova i izražavaju se u koeficijentima i to:

Podgrupa	Zvanja	Koeficijent
Grupa poslova A		
1	Predsjednik Crne Gore	32
2	Predsjednik Skupštine Crne Gore	30
	Predsjednik Vlade Crne Gore	30
	Predsjednik Vrhovnog suda Crne Gore	30
	Predsjednik Ustavnog suda Crne Gore	30
Grupa poslova B		
1	Vrhovni državni tužilac	28
2	Potpredsjednik Skupštine	27
	Potpredsjednik Vlade	27
	Zamjenik predsjednika Vrhovnog suda	27
	Zamjenik predsjednika Ustavnog suda	27
3	Poslanik	26
4	Ministar	26
5	Sudija Vrhovnog suda	26
	Sudija Ustavnog suda	26
	Glavni Specijalni tužilac	26
6	Predsjednik Senata Državne revizorske institucije	26
7	Zaštitnik ljudskih prava i sloboda	26
8	Direktor Agencije za nacionalnu bezbjednost	25
	Direktor Agencije za sprečavanje korupcije	25
	Predsjednik Apelacionog suda	25
9	Predsjednik Upravnog suda	24
	Državni tužilac u Vrhovnom državnom tužilaštvu	24
	Specijalni tužilac	24
	Zamjenik Zaštitnika ljudskih prava i sloboda	24
10	Generalni sekretar Predsjednika	24
	Generalni sekretar Skupštine	24
	Generalni sekretar Vlade	24
	Generalni sekretar Ustavnog suda	24
11	Zaštitnik imovinsko-pravnih interesa	24
	Član Senata Državne revizorske institucije	24
	Glavni revizor	24
	Glavni savjetnik predsjednika Vlade	24
12	Sudija Apelacionog suda	23
	Sudija Upravnog suda	23
	Predsjednik Višeg suda	23

	Rukovodilac Višeg državnog tužilaštva	23
	Predsjednik Privrednog suda	23
13	Zamjenik generalnog sekretara Skupštine	23
	Zamjenik generalnog sekretara Vlade	23
	Zamjenik generalnog sekretara Ustavnog suda	23
	Državni sekretar	23
14	Zamjenik Zaštitnika imovinsko-pravnih interesa	22
	Zamjenik glavnog revizora	22
15	Šef kabineta Predsjednika Crne Gore	22
	Šef kabineta predsjednika Skupštine	22
	Šef kabineta predsjednika Vlade	22
	Šef kabineta predsjednika Vrhovnog suda	22
16	Predsjednik Državne izborne komisije	22
	Sudija Višeg suda	22
	Državni tužilac u Višem državnom tužilaštvu	22
	Predsjednik osnovnog suda	22
17	Savjetnik Predsjednika Crne Gore	22
	Savjetnik predsjednika Skupštine	22
	Savjetnik predsjednika Vlade	22
18	Sekretar Državne izborne komisije	20
	Sekretar Sekretarijata za zakonodavstvo	20
	Pomoćnik generalnog sekretara Vlade	20
	Rukovodilac osnovnog državnog tužilaštva	20
19	Predsjednik Državne komisije za kontrolu postupaka javnih nabavki	20
	Predsjednik Komisije za žalbe	20
	Predsjednik Višeg suda za prekršaje	20
Grupa poslova C		
1	Direktor Poreske uprave	19
	Direktor Uprave carina	19
	Direktor Uprave za inspekcijske poslove	19
	Direktor Zavoda za izvršenje krivičnih sankcija	19
	Direktor Agencije za zaštitu ličnih podataka	19
2	Starješina samostalnog organa uprave	19
	Direktor Centra za posredovanje	19
	Direktor Agencije za mirno rješavanje radnih sporova	19
3	Sudija Privrednog suda	18.5
	Sudija Višeg suda za prekršaje	18.5
	Predsjednik suda za prekršaje	18.5
4	Sekretar ministarstva	18
	Generalni direktor u ministarstvu	18
	Savjetnik potpredsjednika Vlade	18
	Pomoćnik sekretara Sekretarijata za zakonodavstvo	18

5	Načelnik odjeljenja za vojno-obavještajne i bezbjedonosne poslove	18
6	Sudija osnovnog suda	18
	Državni tužilac u osnovnom državnom tužilaštvu	18
	Sekretar Vrhovnog suda	18
	Sekretar Sudskog Savjeta	18
	Sekretar Tužilačkog Savjeta	18
7	Sekretar socijalnog savjeta	18
8	Starješina organa uprave u sastavu	17
9	Pomoćnik direktora Poreske uprave	16
	Pomoćnik direktora Uprave carina	16
	Pomoćnik direktora Uprave za inspekcijske poslove	16
	Pomoćnik direktora Zavoda za izvršenje krivičnih sankcija	16
	Pomoćnik direktora Agencije za zaštitu ličnih podataka	16
10	Pomoćnik starješine samostalnog organa uprave	16
11	Član Državne komisije za kontrolu postupaka javnih nabavki	15
12	Sudija Suda za prekršaje	14.5
13	Pomoćnik starješine organa uprave u sastavu	13.5
	Rukovodilac kancelarije u Vladi	13.5
14	Sekretar stalnog radnog tijela Vlade	12.5
	Ustavno sudski savjetnici	12.5
	Savjetnik u Vrhovnom sudu	12.5
	Savjetnik u Vrhovnom državnom tužilaštvu	12.5
Grupa poslova D		
1	Načelnik, rukovodilac ili drugo odgovarajuće zvanje u Skupštini, Vladi i ministarstvu	9.4
2	Šef kabineta ministra	9.4
3	Glavni inspektor	9.4
4	Šef ili drugo odgovarajuće zvanje u Skupštini, Vladi i ministarstvu	8.5
5	Načelnik, šef, koordinator ili drugo odgovarajuće zvanje u drugom organu uprave	7.6
6	Samostalni savjetnik I	7.4
7	Inspektor I	7.4
8	Ovlašćeno službeno lice I	7.4
9	Samostalni savjetnik II	7.2
10	Inspektor II	7.2
11	Ovlašćeno službeno lice II	7.2
12	Samostalni savjetnik III	7.0
13	Inspektor III	7.0
14	Ovlašćeno službeno lice III	7.0
15	Viši savjetnik I	6.5
16	Viši savjetnik II	5.1
17	Viši savjetnik III	5.9
18	Savjetnik I	5.5

19	Savjetnik II	5.1
20	Savjetnik III	4.8
21	Samostalni referent	4.1
22	Viši referent	3.8
23	Referent	3.5
24	Viši namještenik	3.1
25	Namještenik	2.6

Kada se drugim propisom utvrđuju zvanja koja nijesu raspoređena u grupe poslova iz stava 1 ovog člana, tim propisom izvršice se njihovo raspoređivanje u grupe poslova, zavisno od nivoa kvalifikacije obrazovanja u skladu sa ovim zakonom i propisima o državnim službenicima i namještenicima, uz prethodno pribavljenu saglasnost Ministarstva.

Utvrđivanje zarada u lokalnom sektoru

Član 23

Koeficijenti za zarade zaposlenih u lokalnom sektoru, utvrđuju se u okviru Grupe poslova D iz člana 22 stav 1 ovog zakona, aktom nadležnog organa lokalne samouprave, uz prethodno pribavljenu saglasnost Ministarstva.

Zarade lokalnih funkcionera utvrđuju se u okviru Grupe poslova C iz člana 22 stav 1 ovog zakona, aktom nadležnog organa lokalne samouprave.

Koeficijent za utvrđivanje zarade gradonačelnika i predsjednika opština utvrđuje se zavisno od broja stanovnika u lokalnoj samoupravi, i to:

Grupa	Kriterijum	Koeficijent
1	do 10.000 stanovnika	18.00
2	od 10.000 do 50.000 stanovnika	20.00
3	od 50.000 do 100.000 stanovnika	22.00
4	preko 100.000 stanovnika	25.00

Broj stanovnika iz stava 3 ovog člana određuje se prema podacima koje utvrđuje organ uprave nadležan za poslove statistike.

Posebne grupe poslova

Član 24

Koeficijenti za zarade zaposlenih iz člana 2 stav 1 tač. 3, 4, 5 i 6 ovog zakona, zavisno od nivoa kvalifikacije obrazovanja, složenosti poslova, odgovornosti ili drugih elemenata bitnih za vrednovanje određenog posla, utvrđuju se kolektivnim ugovorom ili drugim aktom uz saglasnost Vlade, po prethodno pribavljenom mišljenju Ministarstva.

Zarade rukovodećih lica iz člana 2 stav 1 tačka 3 ovog zakona utvrđuju se u okviru Grupe poslova B, C i D, a ne više od Podgrupe B 4 iz člana 22 stav 1 ovog zakona, uz saglasnost Vlade.

Zarade zaposlenih iz člana 2 stav 1 tačka 7 ovog zakona, zavisno od nivoa kvalifikacije obrazovanja, složenosti poslova, odgovornosti ili drugih elemenata bitnih za vrednovanje određenog posla, utvrđuju se propisom Vlade, po prethodno pribavljenom mišljenju Ministarstva.

Grupe poslova i koeficijenti za zarade zaposlenih iz člana 2 stav 1 tačka 8 ovog zakona, zavisno od nivoa kvalifikacije obrazovanja, složenosti poslova, odgovornosti ili drugih elemenata bitnih za vrednovanje određenog posla, utvrđuju se propisom Vlade, po prethodno pribavljenom mišljenju Ministarstva.

Zarade rukovodećih lica iz člana 2 stav 1 tač. 4, 5 i 6 ovog zakona utvrđuju se u okviru Grupe poslova B, C i D, a ne više od Podgrupe B 9 iz člana 22 stav 1 ovog zakona, u skladu sa kolektivnim ugovorom, uz saglasnost Vlade.

Nagrada

Član 25

Zaposleni kod pravnih lica iz člana 2 stav 1 tač. 3, 5 i 6 ovog zakona, koji ostvaruju sopstvene prihode u skladu sa zakonom, za izuzetne rezultate i kvalitet rada, kojima doprinese uvećanju prihoda najmanje 20% u odnosu na prethodnu godinu ili umanjenju rashoda najmanje 20% u odnosu na prethodnu godinu, može iz sopstvenih prihoda ostvariti godišnju nagradu u iznosu od jedne do pet prosječnih neto zarada u tom pravnom licu, u skladu sa kolektivnim ugovorom ili drugim aktom uz saglasnost Vlade.

Ograničenja

Član 26

Zaposleni u javnom sektoru ne mogu ostvariti druge naknade osim onih koje su utvrđene ovim zakonom.

Druge naknade, u smislu stava 1 ovog člana, su naknade za članstvo u komisiji, savjetu i radnom tijelu, koje obrazuje državni organ, organ državne uprave, organ lokalne uprave i lokalne samouprave, nezavisno i regulatorno tijelo i pravna lica iz člana 2 stav 1 tač. 4, 5 i 6 ovog zakona.

Ograničenje iz stava 2 ovog člana se ne odnosi na ispitne komisije, koje se organizuju u javnom sektoru u skladu sa zakonom, a služe za sticanje zvanja i zasnivanje radnog odnosa.

Komisije iz stava 3 ovog člana se finansiraju iz sredstava koja uplaćuju kandidati.

Zarada za izuzetan kadar

Član 27

Koeficijent za zarade zaposlenog koji radi na poslovima koji zahtijevaju posebna znanja, vještine i kompetencije utvrđuje se u Grupe poslova A i B člana 22 stav 1 ovog zakona uz prethodnu saglasnost Vlade.

Izuzetno, zarade za zaposlene iz stava 1 ovog člana i eksterni kadar koji je od posebnog interesa za državu, mogu se utvrđivati po koeficijentima koji su viši od koeficijenta iz Grupe poslova A iz člana 22 stav 1 ovog zakona, uz prethodnu saglasnost Vlade.

Minimalna zarada

Član 28

Zaposleni ima pravo na minimalnu zaradu utvrđenu u skladu sa propisima o radu, za standardni radni učinak i puno radno vrijeme, odnosno radno vrijeme koje se izjednačava sa punim radnim vremenom.

Zarada pripravnika

Član 29

Zarada pripravnika sa III i IV nivoom kvalifikacije obrazovanja utvrđuje se u iznosu od 40% prosječne zarade, sa V i VI nivoom kvalifikacije obrazovanja 50% i VII nivoom kvalifikacije obrazovanja 60% prosječne zarade u Crnoj Gori u prethodnoj godini po podacima organa uprave nadležnog za poslove statistike.

Naknade za predsjednika i članove organa upravljanja

Član 30

Predsjednik i članovi organa upravljanja u pravnom licu u javnom sektoru imaju pravo na naknadu.

Naknada za predsjednika organa upravljanja u pravnom licu u javnom sektoru ne može biti veća od jedne prosječne zarade zaposlenih u tom pravnom licu u prethodnoj godini.

Naknada za člana organa upravljanja u pravnom licu u javnom sektoru ne može biti veća od 70% prosječne zarade zaposlenih u tom pravnom licu u prethodnoj godini.

Donošenje rješenja o zaradi

Član 31

Rješenje o zaradi zaposlenog iz člana 2 stav 1 tačka 1 ovog zakona donosi lice koje rukovodi tim organom, odnosno službom.

Rješenje o zaradi zaposlenog iz člana 2 stav 1 tačka 2 ovog zakona donosi starješina organa lokalne uprave.

Rješenje o zaradi zaposlenog iz člana 2 stav 1 tač. 3, 4, 5 i 6 ovog zakona donosi lice koje rukovodi tim pravnim licem.

Rješenje o zaradi zaposlenog iz člana 2 stav 1 tačka 7 ovog zakona donosi starješina organa državne uprave nadležan za poslove odbrane.

Rješenje o zaradi za lica koja su izabrana, imenovana ili postavljena u skladu sa propisima donosi organ odnosno radno tijelo organa koje ih je izabralo, imenovalo ili postavilo.

III. NAKNADA ZARADE I DRUGA PRIMANJA

Naknada zarade

Član 32

Naknada zarade za vrijeme odsustvovanja sa rada pripada zaposlenom u skladu sa propisima o radu.

Zaposlenom pripada naknada za vrijeme privremene spriječenosti za rad u skladu sa propisima o zdravstvenom osiguranju.

Druga primanja

Član 33

Zaposleni ostvaruje pravo na druga primanja i to:

- 1) otpremninu prilikom odlaska u penziju;
- 2) otpremninu u slučaju proglašenja tehnološkog viška.

Uslove, način ostvarivanja prava i iznos otpremnine iz stava 1 ovog člana utvrđuje Vlada, na predlog Ministarstva.

Pravo na naknadu troškova

Član 34

Zaposleni ima pravo na naknadu troškova nastalih u vezi sa radom i to:

- 1) dnevnicu za službeno putovanje u zemlji i inostranstvu;
- 2) korišćenje sopstvenog automobila u službene svrhe;
- 3) odvojeni život od porodice i
- 4) naknadu za rad na terenu.

Uslove, način ostvarivanja i visinu naknada i primanja iz stava 1 ovog člana utvrđuje Vlada, na predlog Ministarstva.

Izuzetno od st. 1 i 2 ovog člana za zaposlene iz člana 2 stav 1 tačka 7 ovog zakona naknade troškova nastalih u vezi sa radom, uslove, način ostvarivanja i njihovu visinu propisuje

organ državne uprave nadležan za poslove odbrane, uz prethodno pribavljenu saglasnost Ministarstva.

Donošenje rješenja o drugim primanjima

Član 35

Rješenje o naknadama i drugim primanjima za zaposlenog iz člana 2 stav 1 tačka 1 ovog zakona donosi lice koje rukovodi tim organom, odnosno službom.

Rješenje o naknadama i drugim primanjima za zaposlenog iz člana 2 stav 1 tačka 2 ovog zakona donosi starješina organa lokalne uprave.

Rješenje o naknadama i drugim primanjima za zaposlenog iz člana 2 stav 1 tač. 3, 4, 5 i 6 ovog zakona donosi lice koje rukovodi tim pravnim licem.

Rješenje o naknadama i drugim primanjima za zaposlenog iz člana 2 stav 1 tačka 7 ovog zakona donosi starješina organa državne uprave nadležan za poslove odbrane.

Rješenje o naknadama i drugim primanjima za lica koja su izabrana, imenovana ili postavljena u skladu sa propisima donosi organ odnosno radno tijelo organa koje ih je izabralo, imenovalo ili postavilo.

IV. PRAVA PO PRESTANKU FUNKCIJE

Prava na naknadu

Član 36

Lice iz člana 22 stav 1 iz Grupe poslova A, B i C ovog zakona koje je profesionalno obavljalo funkciju (u daljem tekstu: korisnik) ima pravo da nakon prestanka funkcije dvije godine prima naknadu u visini zarade koju je primao u posljednjem mjesecu prije prestanka funkcije, uz odgovarajuće usklađivanje.

Naknada iz stava 1 ovog člana ostvaruje se na lični zahtjev korisnika, koji se podnosi najkasnije 30 dana od dana prestanka vršenja funkcije.

Pravo iz stava 1 ovog člana prestaje prije utvrđenog roka, ako korisnik:

- 1) zasnuje radni odnos;
- 2) bude izabran, imenovan ili postavljen na drugu funkciju na osnovu koje ostvaruje zaradu;
- 3) ostvari pravo na penziju;
- 4) to zatraži.

Pravo iz stava 1 ovog člana može se produžiti za još godinu dana, ako u tom periodu njegov korisnik stiče pravo na penziju.

Rješenje o ostvarivanju prava iz st. 1 i 4 ovog člana, donosi organ odnosno radno tijelo organa koje ih je izabralo, imenovalo ili postavilo.

V. EVIDENCIJA I NADZOR

Centralna evidencija

Član 37

Centralnu evidenciju o zaradama zaposlenih vodi Ministarstvo.

Centralna evidencija iz stava 1 ovog člana obuhvata naročito podatke o:

- 1) ličnom imenu, jedinstvenom matičnom broju - JMB;
- 2) poslodavcu i radnom mjestu odnosno funkciji;
- 3) visini osnovne zarade i visini posebnog dijela zarade;
- 4) vrsti i visini dodatka na osnovnu zaradu;
- 5) visini varijabilnog dijela zarade;

- 6) visini naknade zarade i drugim primanjima;
- 7) radnom stažu (penzijskom stažu i beneficiranom stažu).

Podatke za vođenje evidencije iz stava 1 ovog člana, starješina odnosno lice koje rukovodi organom ili službom odnosno pravnim licem iz člana 2 stav 1 ovog zakona dužan je da dostavlja Ministarstvu, najkasnije do petog u mjesecu za prethodni mjesec.

Podaci iz centralne evidencije o zaradama čuvaju se trajno.

Na lične podatke iz centralne evidencije primjenjivaće se odredbe kojima se propisuje zaštita podataka o ličnosti.

Sadržaj i način vođenja centralne evidencije iz stava 1 ovog člana i način dostavljanja podataka, uređuje se propisom Ministarstva.

Vršenje nadzora

Član 38

Nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donijetih na osnovu ovog zakona vrši Ministarstvo.

Budžetski inspektor

Član 39

Poslove inspekcijskog nadzora nad primjenom ovog zakona vrši budžetski inspektor (u daljem tekstu: inspektor) u skladu sa ovim zakonom i zakonima kojima se uređuje inspekcijski nadzor i fiskalna odgovornost.

Izveštaj o inspekcijskom nadzoru

Član 40

Inspektor sačinjava izveštaj o inspekcijskom nadzoru i dostavlja ga najkasnije u roku od 30 dana od dana izvršenja kontrole rukovodećem licu subjekta kontrole i ministru finansija.

Inspektor obavještava podnosioca o nalazima inspekcijskog nadzora, ako podnosilac to zahtijeva.

VI. IZUZEĆE

Član 41

Odredbe ovog zakona ne odnose se na zaposlene u Centralnoj banci Crne Gore, nezavisnom pravnom licu čiji je osnivač država ili vrši javna ovlašćenja, a koje se pretežno finansira iz sredstava međunarodnih organizacija i zaposlene u privrednom društvu kod kojih je ugovorom o dokapitalizaciji sa stranim pravnim licem uređeno pitanje zarada.

VII. KAZNE NE ODREDBE

Član 42

Novčanom kaznom od 500 do 2.000 eura kazniće se za prekršaj odgovorno lice u organu lokalne samouprave ako:

- 1) ne smanji sredstva za zarade za 10% (član 10 stav 1);
- 2) utvrdi uslove i način ostvarivanja prava na varijabilni dio zarade bez saglasnosti Vlade i mišljenja Ministarstva (član 21 st. 3 i 4);
- 3) utvrdi koeficijente za zarade bez prethodno pribavljene saglasnosti Ministarstva (član 23 stav 1);
- 4) utvrdi koeficijente za zarade zaposlenog koji radi na poslovima koji zahtijevaju posebna znanja, vještine i kompetencije bez saglasnosti Vlade (član 27).

Za prekršaj iz stava 1 tačka 4 ovog člana, kazniće se i odgovorno lice u državnom organu, organu državne uprave i organu lokalne uprave novčanom kaznom od 500 do 2.000 eura.

Član 43

Novčanom kaznom od 2.000 do 20.000 eura, kazniće se za prekršaj pravno lice, ako:

- 1) ne smanji zarade na iznos minimalne zarade u Crnoj Gori, do postizanja pozitivnih rezultata (član 10 stav 2);
- 2) utvrdi uslove i način ostvarivanja prava na varijabilni dio zarade bez saglasnosti Vlade i mišljenja Ministarstva (član 21 stav 4);
- 3) utvrdi koeficijente za zarade bez saglasnosti Vlade i mišljenja Ministarstva (član 24 stav 1);
- 4) utvrdi koeficijente za zarade rukovodećih lica bez saglasnosti Vlade (član 24 st. 2 i 5);
- 5) utvrdi nagradu zaposlenom bez saglasnosti Vlade (član 25);
- 6) utvrdi koeficijente za zarade zaposlenog koji radi na poslovima koji zahtijevaju posebna znanja, vještine i kompetencije bez saglasnosti Vlade (član 27).

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana, kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 500 do 2.000 eura.

VIII. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Donošenje propisa

Član 44

Propisi za sprovođenje ovog zakona donijeće se u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do početka primjene propisa iz stava 1 ovog člana primjenjivaće se postojeći propisi, ako nijesu u suprotnosti sa ovim zakonom.

Obaveza usklađivanja

Član 45

Odredbe posebnih zakona, drugih propisa, kolektivnih ugovora i drugih akata kojima se uređuju zarade, naknade zarade i druga primanja zaposlenih iz člana 2 ovog zakona, uskladiće se sa ovim zakonom najkasnije do 31.decembra 2015. godine.

Ako se u roku iz stava 1 ovog člana posebni zakoni, drugi propisi, kolektivni ugovori i drugi akti ne usklade, zarada, naknada zarade i druga primanja privremeno će se urediti, za zaposlene:

- 1) iz člana 2 stav 1 tač. 1, 5, 7 i 8 ovog zakona i u ustanovi čiji je osnivač država, aktom Vlade;
- 2) iz člana 2 stav 1 tač. 2 i 6 ovog zakona i u ustanovi čiji je osnivač lokalna samouprava, aktom nadležnog organa lokalne samouprave, uz saglasnost Vlade;
- 3) iz člana 2 stav 1 tačka 3 ovog zakona, aktom nadležnog organa ovih pravnih lica, uz saglasnost Vlade.

Započeti postupci

Član 46

Postupak za ostvarivanje prava iz ovog zakona započet do dana primjene ovog zakona završiće se po odredbama ovog zakona, ukoliko je to povoljnije za zaposlenog.

Uvećanje zarada po osnovu minulog rada

Član 47

Uvećanje zarade zaposlenog koje je ostvareno prije primjene ovog zakona po osnovu radnog staža u skladu sa dosadašnjim propisima, priznaje se zaposlenom i na tako utvrđeno uvećanje zarade primjenjuje se član 20 ovog zakona.

Nastavak korišćenja prava

Član 48

Lice koje je prije primjene ovog zakona započelo da koristi pravo koje mu pripada po prestanku funkcije na osnovu posebnih propisa, nastaviće sa korišćenjem tog prava do isteka vremena utvrđenog tim propisima.

Nastavak korišćenja posebnog prava

Član 49

Nosilac pravosudne i ustavnosudske funkcije koji koristi pravo na životno osiguranje na osnovu Zakona o zaradama i drugim primanjima nosilaca pravosudnih i ustavnosudskih funkcija („Službeni list RCG”, broj 36/07) nastavlja sa korišćenjem tog prava do isteka vremena za koje je stekao to pravo.

Prestanak važenja

Član 50

Danom početka primjene ovog zakona prestaje da važi Zakon o zaradama državnih službenika i namještenika („Službeni list CG”, broj 14/12), Zakon o zaradama i drugim primanjima državnih i javnih funkcionera („Službeni list CG”, br. 33/08 i 76/09), Zakon o zaradama i drugim primanjima nosilaca pravosudnih i ustavnosudskih funkcija („Službeni list RCG”, broj 36/07), član 114 Zakona o državnim službenicima i namještenicima („Službeni list CG”, br. 39/11, 66/12 i 34/14) i Uredba o vrsti i postupku dodjele priznanja državnom službeniku i namješteniku („Službeni list CG”, broj 40/13).

Stupanje na snagu

Član 51

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore”, a primjenjivaće se od 1. januara 2016. godine.

IZVJEŠTAJ
O JAVNOJ RASPRAVI O NACRTU ZAKONA O ZARADAMA ZAPOSLENIH U JAVNOM SEKTORU

Ministarstvo finansija je 06. marta 2014. godine pokrenulo javnu raspravu o Nacrtu zakona o zaradama u javnom sektoru. Javna rasprava je trajala do 14. aprila 2014. godine, nakon čega je produžena do 23. maja, imajući u vidu veliko interesovanje javnosti za tekst zakona.

Tokom javne rasprave Ministarstvu finansija su dostavljeni sljedeći komentari i sugestije:

Datum	INSTITUCIJA Dostavljeni komentari/sugestije	Komentar
14.02.	Unutrašnji revizori u javnom sektoru	
1.	Zbog težine i složenosti poslova i odgovornosti, kao i uključenosti u reviziju sredstava EU, a imajući u vidu sugestije predstavnika Direktorata EK i iskustva u zemljama iz okruženja (Hrvatska, Slovenija i dr), potrebno je razmotriti mogućnost uvećanja zarada unutrašnjim revizorima u novom zakonu o zaradama državnih službenika i namještenika ili u uredbi o dodacima na zaradu državnih službenika i namještenika, čije su izrade u toku	Nije prihvaćeno Detalji će se urediti kroz podzakonske akte
11.03.	Miroslav Raonić	
2.	U okviru grupe poslova D detaljnije treba sagledati podgrupe poslova i predviđene koeficijente za I i II podgrupu, čime bi se na adekvatniji način zastupila pravičnost u odnosu na nivo zvanja koje proizilaze iz Zakona o državnim službenicima i namještenicima. Stoga, a imajući u vidu da je navedenim zakonom u članu 23 utvrđena kategorija ekspertsko-rukovodnog kadra u dva nivoa sa pripadajućim zvanjima i uslovima mišljenja sam da bi bilo pravičnije da se zvanja načelnik iz podgrupe II Nacrta mora izdvojiti u veću podgrupu sa većim koeficijentom u odnosu na predloženo. Ovo iz razloga jer je i samim Zakonom o državnim službenicima i namještenicima, načelnik - zvanje u I nivou ekspertsko-rukovodnog kadra, te da je u nivou II propisano zvanje šef, koordinator ili drugo odgovarajuće zvanje, što ga po prirodi poslova i propisanim uslovima opredjeljuje na vršenje poslova većeg nivoa složenosti i odgovornosti, pa samim tim upućuje na veći koeficijent za zaradu u odnosu na šefa, koordinatora i slično zvanje, a posebno ako imamo u vidu princip pravičnosti.	Nije prihvaćeno Detalji će se urediti kroz podzakonske akte
3.	Pored navedenog sugerišem da treba imati u vidu da u pojedinim organima državne uprave pored utvrđenih zvanja iz nivoa I ekspertsko-rukovodnog kadra, shodno posebnim zakonima, utvrđena su i zvanja kao što je upravnik, koja su u istoj ravni nivoa I u kojoj je i načelnik.	Nije prihvaćeno. Detalji će se urediti kroz podzakonske akte

	Šefovi organizacionih jedinica su u nivou II i po složenosti vršenja poslova ispod nivoa načelnika i upravnika. Ukoliko bi bila usvojena ovakva grupacija predviđena Nacrtom zakona, u praktičnoj primjeni bi značilo da načelnik i šef imaju isti nivo zarade što je neodrživo i nepravilno. Sama razlika u odnosu na koeficijent iz podgrupe III je neadekvatna nivou složenosti, odgovornosti i predstavlja nedovoljno motivacioni faktor za radom u tom zvanju. Imajući u vidu navedeno, predlažem da se iz podgrupe II, zvanje načelnik uvrsti u podgrupu I ili da se utvrdi nova podgrupa koja bi za zvanje načelnik ili drugo odgovarajuće zvanje kako je ukazano, predviđela veći koeficijent u odnosu na koeficijent predviđenim Nacrtom zakona.	
18.03.	USPNFT	
4.	Uvidom u član 22 Nacrta zakona o zaradama u javnom sektoru, kojim su utvrđene grupe poslova sa izraženim koeficijentima, od strane Uprave za sprječavanje pranja novca i finansiranja terorizma (u daljem tekstu USPNFT), uočeno je da su napravljeni određeni propusti u pogledu raspoređivanja u grupe poslova i izražavanja koeficijenata za zvanje Direktora USPNFT, s obzirom da isto, ako se ima u vidu specifičnost poslova USPNFT, nije raspoređeno u grupu poslova B, kao što je slučaj sa sličnim državnim organima (ANB, Uprava policije, Uprava carina, Poreska uprava, Uprava za inspekcijeske poslove), već je raspoređeno u grupu poslova C – Starješina samostalnog organa uprave. Mišljenja smo da je zvanje Direktora USPNFT, potrebno rasporediti u grupu poslova B, posebno iz razloga što je USPNFT dio bezbjedonosnog i finansijskog sistema u cjelini, slično prethodno navedenim državnim organima čiji su poslovi raspoređeni u grupu poslova B.	Prihvaćeno - Direktor Uprave za sprečavanje pranja novca i finansiranja terorizma je raspoređen u grupu poslova B, podgrupa IX, sa koeficijentom 18.95.
20.03.	IRF	
5.	Da li se rukovodioci službi, kao najniža rukovodeća radna mjesta, mogu svrstati u grupe rukovodećih radnih mjesta kod javnih preduzeća u državnom vlasništvu (član 2, tačka 4), grupe B, C i D, ali ne više od B V, u skladu sa članom 24 Nacrta zakona, ili, koja radna mjesta se smatraju rukovodećim u hijerarhiji, sa stanovišta ovog Nacrta zakona?	Da, rukovodioci službi, kao najniža rukovodeća radna mjesta, se mogu svrstati u grupe rukovodećih radnih mjesta kod javnih preduzeća u državnom vlasništvu
6.	Da li postoji mogućnost da se predvidi povećanje obračunske vrijednosti koeficijenta za javna preduzeća u državnom vlasništvu (član 2, tačka 4) koja posluju sa dobitkom?	Ne postoji mogućnost da se predvidi povećanje obračunske vrijednosti koeficijenta za javna preduzeća u državnom vlasništvu (član 2, tačka 4) koja posluju sa dobitkom
7.	Molimo za pojašnjenje člana 25 – Nagrada. Koji zaposleni imaju pravo na nagradu, rukovodioci ili zaposleni ili i jedni i drugi, da li je predviđeno da se nagrada dodjeljuje jednom zaposlenom ili može više zaposlenih i da li nagrada za jednog zaposlenog može biti od jedne do pet prosječnih zarada ili je to ukupan fond godišnje nagrade koji se dodjeljuje. Kako izmjeriti doprinos jednog zaposlenog uvećanju prihoda za 20% ili smanjenju rashoda za 20%?	Nadležna institucija definiše kriterijume. Više zaposlenih može biti nagrađeno

8.	Da li je pravilno tumačenje da se ograničenje iz člana 26 ne odnosi na JP u državnom vlasništvu (član 2 tačka 4)?	U članu 26, stav 2 je navedeno „Druge naknade, u smislu stava 1 ovog člana, su naknade za članstvo u komisiji, savjetu, radnom tijelu i drugom obliku rada, koje obrazuje državni organ, organ državne uprave, organ lokalne uprave i lokalne samouprave, nezavisno i regulatorno tijelo i pravna lica iz člana 2 stav 1 tač. 4, 5 i 6 ovog zakona“, čime je definisano da se ograničenje odnosi i na JP u državnom vlasništvu.
9.	Molimo za pojašnjenje člana 21 – varijabilni dio zarade za zaposlene sa izuzetnim rezultatima i kvalitetom rada. Ovaj član predviđa da se uslovi i način ostvarivanja prava na varijabilni dio zarade za JP u drž. vlas. utvrđuju aktom nadležnog organa pravnog lica. Da li su predviđena ograničenja u smislu radnih mjesta zaposlenih koji mogu ostvariti varijabilni dio zarade? I da li postoje ograničenja u smislu vremenskog perioda u kojem se može jednom ili više zaposlenih dodjeljivati varijabilni dio?	Aktom Vlade će se utvrditi kriterijumi za dodjelu varijabilnog dijela zarade
10.	Da li bi trebalo regulisati poseban način utvrđivanja naknade za predsjednika OD koji je zaposlen po ugovoru o radu (prof. angažman) u JP u DV?	Osnovni koncept zakona je da se na jedinstven na jedinstven način utvrdi politika obračuna zarada
11.	Da li se naknade za predsjednika i članove organa upravljanja u pravnom licu u javnom sektoru (član 31) u prvoj godini, nakon usvajanja ovog zakona računaju na osnovu prosječne zarade u tom pravnom licu u prethodnoj godini, kada Zakon nije bio u primjeni i kada su pravna lica imala interne pravilnike za obračun zarada ili i u prvoj godini treba da se primjenjuje obračun prosječne zarade u pravnom licu, koja bi se dobila implementacijom ovog zakona?	Računa se zarada iz prethodne godine.
21.03.	Komisija za sprečavanje sukoba interesa	
12.	Ističemo da je nacrtom Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru članom 22 u grupi B u podgrupi V propisano da koeficijent predsjednika Komisije za sprječavanje sukoba interesa iznosi 20.00, dok je istim članom u grupi B podgrupa IV predviđeno da koeficijent zaštitnika ljudskih prava i sloboda iznosi 24.00 (predsjednik Komisije za sprječavanje sukoba interesa je shodno već navedenom članu 42 u pogledu visine zarade izjednačan sa zaštitnikom ljudskih prava i sloboda).	Budući da će, shodno novom Zakonu o anti-korupciji, koji stupa na snagu tokom 2016. godine, kada stupa na snagu i zakon o zaradama, sprječavanje sukoba interesa biti u okviru nezavisnog tijela, zvanje predsjednik Komisije za sprječavanje sukoba interesa nije definisan članom 22 Predloga zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru.
13.	Takođe je članom 26 Nacrta zakona o zaradama u zaposlenih u javnom sektoru propisano da zaposleni koji su raspoređeni u grupe poslova A, B i C ne mogu ostvarivati naknade za članstvo u Komisiji, Savjetu, radnom tijelu i drugom obliku rada, koje obrazuje državni organ, organ državne uprave, organ lokalne uprave i organ lokalne samouprave, nezavisno i regulatorno tijelo i pravna lica iz člana 2 stav 1 tačka 1 i 5 ovog zakona, što je suprotno članu 6 Odluke o kriterijumima za utvrđivanje visine naknade za rad člana radnog tijela ili drugog oblika rada kojom je već definisano ostvarivanje prava na naknadu („Sl.list CG.br“26/12, 34/12 i 27/13).	U prelaznim i završnim odredbama, u članu 50 je navedeno: „Danom primjene ovog zakona prestaje da važi Zakon o zaradama državnih službenika i namještenika („Službeni list CG“, broj 14/12), Zakon o zaradama i drugim primanjima državnih i javnih funkcionera („Službeni list CG“, br. 33/08 i 76/09), Zakon o zaradama i drugim primanjima nosilaca pravosudnih i ustavnosudskih funkcija („Službeni list RCG“, broj 36/07), član 114 Zakona o državnim službenicima i namještenicima („Službeni list CG“, br. 30/11, 66/12 i 34/14) i Uredba o vrsti i postupku dodjele priznanja državnom službeniku i

		namješteniku („Službeni list CG”, broj 40/13)”, čime je predviđen i prestanak važenja podzakonskih akata.
14.	Imajući u vidu specifičnost rada u Komisiji za sprječavanje sukoba interesa te da je Akcionim planom za poglavlje 23 planirano da se u narednom periodu osnuje Agencija koja će preuzeti nadležnosti Komisije, smatramo da u članu 2 stav 1 tačka 4 iza riječi „agencija” treba dodati riječi „Komisije osnovane od strane Skupštine Crne Gore”	Nije prihvaćeno. Nezavisna agencija će biti tretirana članom 2, stav 1, tačka 3 „3) zaposleni u nezavisnom ili regulatornom tijelu osnovanom u skladu sa zakonom”
15.	Takođe obzirom da se Komisija za sprječavanje sukoba interesa bavi specifičnim poslovima, od posebnog interesa za državu, smatramo da zaposleni u Komisiji imaju pravo na specijalni dodatak u skladu sa članom 18 nacrtu Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru. U članu 18 poslije „stava 1” dodati stav 2 koji glasi: „da se radna mjesta način ostvarivanja prava i iznos dodatka iz stava 1 člana 18 utvrđuje aktom nadležnog organa iz člana 2 stav 1 tačka 4, a na koji saglasnost daje Ministarstvo”	Nije prihvaćeno. Specijalni dodatak se odnosi samo na zaposlene u pravosuđu. U članu 18, stav 1 precizno je definisano da „zaposleni koji radi na specifičnim poslovima u pravosuđu od posebnog interesa za državu ostvaruje pravo na specijalni dodatak”
25.03.	Opština Kotor	
16.	U članu 2. u stavu 1. Nacrta zakona treba brisati tačku 2. i tačku 5. <i>Obrazloženje:</i> Imajući u vidu ključne principe u autonomije lokalne samouprave, samostalnosti u vršenju sopstvenih poslova, činjenicu da lokalna samouprava ima svoj budžet i sopstvene prihode u skladu sa odredbama Evropske povelje o lokalnoj samoupravi; Ustava Crne Gore i Zakona o lokalnoj samoupravi smatramo da ovim Nacrtom Zakona ne treba da budu tretirane zarade zaposlenih u lokalnoj samoupravi odnosno u javnim službama čiji je osnivač lokalna samouprava. Takođe pravno-tehnički, ukoliko se ova sugestija usvoji, potrebno je nazive usaglasiti sa odredbama Zakona o lokalnoj samoupravi koji se odnosi na formulacije utvrđene čl. 19, čl. 41 i čl. 70 Zakona. Načelna sugestija koja se odnosi na primjenu odredaba člana 5. stav 1. tačka 1. Nacrta Zakona koje podrazumijevaju poštovanje principa: „ujednačenosti zarada u javnom sektoru za rad na istim ili sličnim poslovima i radnim mjestima koji zahtijevaju isti nivo odnosno podnivo kvalifikacija” podrazumijeva da se ovaj princip primijeni i u fazi pripreme ovoga Nacrta Zakona kroz sačinjavanje detaljnih analiza poslova koji su raspoređeni u grupe poslova utvrđeni članom 22 Nacrta zakona. Mišljenja smo da su pojedine grupe poslova svrstane paušalno u određene podgrupe, a bez prethodno sačinjene analize značaja pojedinih grupa poslova. Takođe, princip „transparentnosti zarada” koji je definisan u istom članu u stavu 1. u tački 2. Nacrta zakona nije normativno definisan niti u jednoj odredbi Nacrta zakona u smislu načina njegove neposredne realizacije. Takođe odredbama člana 6. Nacrta Zakona se govori o „javnosti zarada”, a bez razrade na koji način se ova javnost postiže kroz primjenu odredaba Nacrta Zakona (na primjer: objavom na web sajtu, u kom obimu?,	Nije prihvaćeno. Predlog zakona ima za osnovni cilj da sve zaposlene u javnoj službi objedini jedinstvenim sistemom obračuna zarada. Stoga će se primjenom zakona obračun zarada raditi po istom principu za zaposlene u vladinim tijelima, odnosno državnom nivou, kao i lokalnim samoupravama, lokalnom nivou izvršne vlasti, zatim sudstvu, skupštini, službama predsjednika Crne Gore, nezavisnim i regulatornim tijelima, kao i privrednim društvima u većinskom državnom vlasništvu. Radna grupa se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima. Cilj predloženih normi ovog propisa, pored ključnog usmjerenog uvođenju novog jedinstvenog koncepta za obračun zarada svih segmenata javnog sektora, jeste: bolja kontrola nad javnim sektorom i politikom zarada u javnom sektoru; korigovanje nejednakosti u zaradama zavisno od grane vlasti i usklađivanje nivoa zarada sa nivoom odgovornosti; povećanje transparentnosti sistema zarada; povećanje nivoa fiskalne odgovornosti. Uvođenjem budžetske kontrole i kaznenih odredbi doći će do unapređenja još veće kontrole i sprječavanja zloupotreba pojedinih instituta. U dosadašnjem pravnom sistemu kojim su regulisane zarade, naknade i druga primanja, ne postoji jedinstven način po kojem se za iste ili slične poslove

	Da li se radi o netu ili bruto zaradi? Da li se radi o zaradi bez minulog rada? I da li se zarada personalno vezuje za određenu ličnost ili za poslove koji se obavljaju?)	ostvaruju jednake zarade. Pored neophodnosti smanjenja javne potrošnje u segmentu politike zarada zaposlenih u javnom sektoru, razlog donošenja zakona jeste kreiranje jednakih uslova za ostvarivanje istog nivoa zarada za iste ili slične poslove na nivou svih institucija javnog sektora.
17.	U članu 7 u stavu 1 Nacrta Zakona u stavu 1. treba brisati riječi „odnosno budžetu lokalne samouprave“. <i>Obrazloženje:</i> Detaljno je dato u načelnim sugestijama	Nije prihvaćeno. Budući da se zakon odnosi i na lokalni sektor, potrebno je da se sredstva za zarade vežu za budžet lokalne samouprave.
18.	U članu 8 u st. 1 i 2 Nacrta Zakona potrebno je brisati riječi „odnosno budžeta lokalne samouprave“. <i>Obrazloženje:</i> Odredbama ovog člana bi se mogao definisati princip i procenat učešća zarada u ukupnim rashodima budžeta zavisno od njegove realizacije i uspjehnosti. Ukoliko bi se prihvatio predloženi način koji je dat u tački 2. načelnih sugestija potrebno je obuhvatiti i pitanje korišćenja egalizacionog fonda od strane lokalnih samouprava; odnosno učešća sredstava dobijenih iz egalizacionog fonda u ukupnom budžetu lokalne samouprave za tekuću godinu.	Nije prihvaćeno. Budući da se zakon odnosi i na lokalni sektor, potrebno je da se sredstva za zarade vežu za budžet lokalne samouprave.
19.	Odredbe člana 9 i člana 10 Nacrta Zakona treba usaglasiti na način da podjednak pristup kada su u pitanju uslovi za povećanje i smanjenje zarada u javnom sektoru imaju i državni službenici i namještenici i službenici i namještenici lokalne samouprave. Očigledno je da je uspostavljen potpuno različit pristup kriterijumima koji bi se primjenjivali za povećanje odnosno smanjenje sredstava za zarade u procesu planiranja Budžeta Crne Gore i u procesu planiranja Budžeta lokalne samouprave.	Osnovni razlog jeste što lokalne samouprave u prethodnom periodu nisu redovno servisirale svoje obaveze, na šta se želi uticati kroz ovaj zakon.
20.	Takođe, u članu 10 u stavu 1 je potrebno pojasniti da li je zakonodavac mislio na izmirivanje dospjelih obaveza u tekućoj budžetskoj godini ili na izmirivanje ukupnih obaveza lokalne samouprave, a ovo posebno iz razloga što su pojedine lokalne samouprave zbog ukidanja pripadajućih prihoda izmjenom pozitivnih Zakona ili smanjenjem obima pripadajućih prihoda kroz uvođenje zakonskih benefita za pojedine investitore (na primjer: komunalna taksa na firmu; naknada za korišćenje građevinskog zemljišta; naknada za opremanje građevinskog zemljišta itd.) prinuđene da uzimaju dugoročne kredite radi izgradnje komunalne infrastrukture i javnih servisa.	Misli se na izmirenje dospjelih obaveza u tekućoj budžetskoj godini
21.	U članu 12 u stavu 3 Nacrta zakona treba precizirati šta znači „organ rukovođenja u javnom sektoru koji ima problem sa izvršenjem budžeta“. Saglasno ranije datim primjedbama o autonomiji lokalne samouprave nije u skladu sa Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi; Ustavom Crne Gore i u koliziji je sa Zakonom o lokalnoj samoupravi da za lokalne funkcionere i lokalne službenike i namještenike obračunsku vrijednost koeficijenta za obračun osnovne	Misli se na neizmirene obaveze u tekućoj budžetskoj godini

	zarade zaposlenog utvrđuje Vlada Crne Gore, bez obzira da li se radi o mjesečnom, polugodišnjem ili godišnjem obimu.	
22.	Član 13 Nacrta Zakona koji se odnosi obračun posebnog dijela zarade, a koji obuhvata naknadu troškova toplog obroka i regresa, treba usaglasiti sa odredbama i načelima Opšteg kolektivnog ugovora odnosno odnosnim odredbama Zakona o radu, čime će se postići jednak i ravnopravan tretman i status u realizaciji prava iz rada za sve zaposlene što je saglasno sa odredbama Ustava Crne Gore.	OKU prestaje da važi tokom 2015. Godine, a zakon će se primjenjivati od 01.01.2016. godine
23.	Član 16 Nacrta Zakona koji reguliše procenite po kojima se izračunava dodatak po času na osnovnu zaradu za rad noću; za prekovremeni rad i za rad na dan Državnog ili vjerskog praznika treba usaglasiti sa odredbama i načelima Opšteg kolektivnog ugovora odnosno odnosnim odredbama Zakona o radu, čime će se postići jednak i ravnopravan tretman i status u realizaciji prava iz rada za sve zaposlene podjednako što je saglasno sa odredbama Ustava Crne Gore	Prihvaćeno Visina dodatka Član 16 Visina dodatka po času na osnovnu zaradu (dodatak za rad noću, dodatak za rad u dane državnog ili vjerskog praznika, dodatak za prekovremeni rad i dodatak za dežurstvo i pripravnost) <u>se utvrđuje u iznosima utvrđenim kolektivnim ugovorom.</u>
24.	U članu 17 u stavu 2 Nacrta Zakona treba brisati riječi „uz saglasnost Ministarstva”. <i>Obrazloženje:</i> Detaljno obrazloženje je dato u načelnim sugestijama. <i>Sugestija:</i> Mišljenja smo da je potrebno ovom odredbom definisati pripadajući procenat nadoknade zarade zaposlenom u državnoj upravi, javnim službama ili regulatornim tijelima u slučajevima kada službenik ili namještenik obavlja dodatne poslove ili je ovlašćen da obavlja pored svojih poslova i druge poslove (npr: inspekcijaskog nadzora, poslove odsutnog službenika itd.)-30%, 50% itd. u odnosu na neto zaradu službenika ili namještenika utvrđenu za grupu poslova koja se obavlja.	Nije prihvaćeno Cilj predloženih normi jeste veća kontrola i sprječavanje zloupotreba pojedinih instituta.
25.	U članu 18. Nacrta Zakona treba precizirati šta su „specifični poslovi od posebnog interesa za Državu“	Prihvaćeno. Odnosi se na sektor pravosuđa. Specijalni dodatak u pravosuđu Član 18 Zaposleni koji radi na specifičnim poslovima u pravosuđu od posebnog interesa za državu ostvaruje pravo na specijalni dodatak. Radna mjesta, uslove, način ostvarivanja i iznos dodatka iz stava 1 ovog člana utvrđuju se propisom Vlade na predlog Ministarstva.
26.	U članu 19. Nacrta Zakona je nezakonito utvrđen maksimalni procenat od 40% visine osnovne zarade , a po osnovu pripadajućih naknada-dodatka po času za rad noću, za rad na dan državnog ili vjerskog praznika ili za prekovremeni rad odnosno za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima. Utvrđivanjem ovako niskog procenta su službenici i namještenici oštećeni i stavljeni u nejednak položaj sa drugim zaposlenim koji ostavuju ova prava po osnovu Zakona o radu i Opšteg kolektivnog ugovora	Prihvaćeno. Procenat je povećan na 45%. Najviši iznos dodatka na osnovnu zaradu Član 19 Zaposleni može ostvariti dodatak na osnovnu zaradu po osnovu iz čl. 16 i 17 ovog zakona najviše do 45% visine osnovne zarade.

27.	U članu 21. Nacrta Zakona na nejednak način su tretirani zaposleni u državnoj upravi u odnosu na zaposlene u lokalnom sektoru (vjerovatno se mislilo na lokalnu samoupravu) prilikom ostvarivanja prava na varijabilni dio zarade. Takođe nije precizirano šta znači „nije prezadužena“ (nije obuhvaćena sanacionim planom). Mišljenja smo da kao u drugim slučajevima da se pojavljuje pretjerana centralizacija u odnosu na ustavno-pravne i zakonom utvrđene odredbe o autonomiji lokalne samouprave, te da u članu 21. Nacrta Zakona treba brisati stav 4. u cjelini	Nije prihvaćeno Cilj predloženih normi jeste veća kontrola i sprječavanje zloupotreba pojedinih instituta.
28.	U članu 22. Nacrta Zakona treba preispitati raspoređivanje grupe poslova po grupama i podgrupama uz napomenu da je potrebno sačiniti prethodnu detaljnu analizu obima, nivoa i složenosti pojedinih poslova, a posebno sa aspekta što su važećim Zakonom o državnim službenicima i namještenicima, državni službenici i namještenici razvrstani: a) visoko-rukovodni kadar; b) ekspertsko-rukovodni kadar c) ekspertske kadrovanje i d) izvršni kadar. Takođe, odredbama Uredbe o kriterijumima za unutrašnju organizaciju i sistematizaciju poslova u organima državne uprave definisani su uslovi za vršenje poslova iz osnovne djelatnosti; administrativnih poslova i drugih poslova uz decidno određivanje šta predstavljaju poslovi iz osnovne djelatnosti; šta predstavljaju administrativni poslovi i šta predstavljaju drugi poslovi. Takođe Uredbom o mjerilima za razvrstavanje poslova radnih mjesta državnih službenika u zvanju u okviru nivoa I kategorija je precizno utvrđeno kako se vrši razvrstavanje radnih mjesta u okviru kategorije ekspertske-rukovodni kadar, ekspertske kadrovanje i izvršni kadar.	Djelimično prihvaćeno. Članom 27 definisane su zarade za izuzetan kadar.
29.	Član 23. Nacrta Zakona u cjelini treba brisati. <i>Obrazloženje:</i> Razlozi su obrazloženi detaljno u načelnim sugestijama i mišljenja smo da se u konkretnom slučaju osim formalno-pravne nenadležnosti za utvrđivanje koeficijenta i vrijednosti koeficijenta lokalnih funkcionera i službenika i namještenika na ovakav način jer je suprotan odredbama Evropske povelje o lokalnoj samoupravi, Ustava Crne Gore i u koliziji sa odredbama člana 90. Zakona o lokalnoj samoupravi, da je krajnje neprimjereno i paušalno određivati koeficijent za obračun zarade predsjednicima opštine na osnovu broja stanovnika bez prethodne analize budžeta svake opštine i solventnosti opštine i obuhvata nadležnosti i obima poslova u realizaciji osnovnih funkcija lokalne samouprave, zavisno od njenih specifičnosti	Nije prihvaćeno. Potreba za donošenjem ovog zakona javila se usljed potrebe usklađivanja visine zarada u svim segmentima javnog sektora u skladu sa istim principima za funkcionere, zaposlene u administraciji na državnom i lokalnom nivou, preduzećima u većinskom vlasništvu države i lokalnih samouprava, kao i regulatornim agencijama i drugim institucijama i organima koje vrše javna ovlašćenja.
30.	Član 24. Nacrta Zakona je sa aspekta praktične primjene potpuno neprihvatljiv i predstavlja značajno povećanje zarada rukovodećih lica zaposlenih u nezavisnim i regulatornim tijelima i rukovodećih lica zaposlenih u javnim službama čiji je osnivač država odnosno opština u odnosu na lokalne funkcionere, državne funkcionere, starješine organa državne uprave i starješine organa lokalne uprave itd.	RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
31.	U članu 27. Nacrta Zakona se pominje „ekspertske kadrovanje“ koji nije grupisan niti predviđen odredbama člana 22. Nacrta Zakona te ostaje nejasno o kojoj se kategoriji zaposlenih radi.	Precizirano: Zarada za izuzetan kadar

		Član 27 Koeficijent za zarade zaposlenog koji radi na poslovima koji zahtijevaju posebna znanja, vještine i kompetencije utvrđuje se u Grupe poslova A i B člana 22 stav 1 ovog zakona uz prethodnu saglasnost Vlade. Izuzetno, zarade za zaposlene iz stava 1 ovog člana i eksterni kadar koji je od posebnog interesa za državu, mogu se utvrđivati po koeficijentima koji su viši od koeficijenta iz Grupe poslova A iz člana 22 stav 1 ovog zakona, uz prethodnu saglasnost Vlade.
32.	U članu 30 Nacrta zakona je utvrđeno da zaposlenom koji je ostvario pravo na nepuno radno vrijeme od ½ časova punog radnog vremena pripada zarada u visini od 70% zarade radnog mjesta na kojem je raspoređen. Postavlja se pitanje na osnovu kog kriterijuma je utvrđen ovaj procenat zarade	Navedeni član je brisan
33.	Odredbama člana 40. Nacrta Zakona propisana je nadležnost za poslove inspekcijskog nadzora od strane budžetskog inspektora, ali nijesu propisane mjere radnje koje je budžetski inspektor ovlašćen da preduzme pored pokretanja prekršajnog postupka,	Zakonom o inspekcijskom nadzoru su definisane nadležnosti inspektora. Članom 39 precizirano: „Poslove inspekcijskog nadzora nad primjenom ovog zakona vrši budžetski inspektor (u daljem tekstu: inspektor) <u>u skladu sa ovim zakonom i zakonima kojima se uređuje inspekcijski nadzor i fiskalna odgovornost.</u> “
34.	Odredbama člana 44. Nacrta Zakona predviđa se usaglašavanje drugih propisa posebnih Zakona, kolektivnih ugovora i akata kojim se uređuju zarade, naknade zarada i druga pitanja zaposlenih u javnom sektoru sa ovim Zakonom, te se postavlja pitanje da li je ovo sistemski zakon sa kojim, treba usaglasiti i odredbe Zakona o radu, na način što će pod nejednakim uslovima biti tretirani zaposleni u javnom sektoru u odnosu na druge zaposlene i time se povrijediti odredbe Ustava o jednakosti u oblasti opštih prava na radu	Ovim zakonom uređuje se način utvrđivanja i ostvarivanja prava na zaradu, naknadu zarade i druga primanja zaposlenih u javnom sektoru, način obezbjeđivanja sredstava i druga pitanja od značaja za ostvarivanje ovih prava. Navedenim zakonom se vrši usklađivanja visine zarada u svim segmentima javnog sektora u skladu sa istim principima za funkcionere, zaposlene u administraciji na državnom i lokalnom nivou, preduzećima u većinskom vlasništvu države i lokalnih samouprava, kao i regulatornim agencijama i drugim institucijama i organima koje vrše javna ovlašćenja. Cilj ovog zakona, pored ostalog, jeste da se objedine zarade i naknade koje su propisane u drugim zakonima i ostalim aktima u jedan cjelovit sistem. Kako dosadašnje odredbe propisa nisu bile u suprotnosti sa Ustanom, sam zakon takođe neće biti suprotan odredbama Ustava.
35.	Odredbama člana 49 Nacrta zakona između ostalog predviđeno je i stavljanje van snage i Zakona o državnim službenicima i namještenicima čija je primjena započela 01. januara 2013. godine kao i podzakonskih akata donijetih po osnovu ovog Zakona, čime se na sasvim drukčiji način postavlja razvrstavanje i rangiranje poslova u državnoj upravi, a shodno tome i lokalnoj samoupravi, što će se izazvati dodatne troškove i procedure oko usaglašavanja podzakonskih akata i raspoređivanja službenika i namještenika	RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima. Detalji će biti definisani podzakonskim aktima.

26.03.	UDRUŽENJE SUDIJA CG	
36.	Član 9 Nacrta predviđa da visina zarade zavisi od budžetskog suficita, odnosno deficita. To znači da sudijske plate, koje po svim međunarodnim propisima i mjerilima imaju biti na visini koja garantuje finansijsku sigurnost i nezavisnost, zavise od prihoda države, na koje samo sudstvo nema direktan uticaj. Time se u pitanje dovodi sudijska nezavisnost, a bez nje se gubi i smisao pravosuđa i ugrožava vladavina prava. Sporan je i član 22 Nacrta, kojim se predviđaju platne grupe i koeficijenti za obračun zarada. Naime, uočljivo je da se nije vodilo računa o važnosti i ugledu sudijske funkcije pri razvrstavanju u platne grupe, čime se direktno krši Ustavno načelo o ravnoteži i međusobnoj kontroli zakonodavne, izvršne i sudske vlasti. Bez namjere da se nečiji profesionalni poziv omalovaži ili degradira, smatramo da su se pojedine sudijske funkcije našle u nižim platnim grupama, što može izazvati kako lično nezadovoljstvo, tako i smanjenje ugleda sudijskog zvanja, koje je u svim naprednim zemljama jedno od sinonima za autoritet, odgovornost i pravdu.	Potreba za donošenjem ovog zakona javila se usljed potrebe usklađivanja visine zarada u svim segmentima javnog sektora u skladu sa istim principima za funkcionere, zaposlene u administraciji na državnom i lokalnom nivou, preduzećima u većinskom vlasništvu države i lokalnih samouprava, kao i regulatornim agencijama i drugim institucijama i organima koje vrše javna ovlašćenja. Cilj ovog zakona, pored ostalog, jeste da se objedine zarade i naknade koje su propisane u drugim zakonima i ostalim aktima u jedan cjelovit sistem. Nadalje, cilj predloženih normi ovog propisa, pored ključnog usmjerenog uvođenja novog jedinstvenog koncepta za obračun zarada svih segmenata javnog sektora, jeste: bolja kontrola nad javnim sektorom i politikom zarada u javnom sektoru; korigovanje nejednakosti u zaradama zavisno od grane vlasti i usklađivanje nivoa zarada sa nivoom odgovornosti; povećanje transparentnosti sistema zarada; povećanje nivoa fiskalne odgovornosti. RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
27.03.	UPRAVA ZA KADROVE	
37.	Projekcija rasporeda zvanja u okviru Grupe poslova B-podgrupa VIII-koeficijent 18,95 i Grupe poslova C-podgrupa II-koeficijent 12,95, znači uspostavljenje dva nivoa vrednovanja istog zvanja sa stanovišta organizovanja vršenja poslova državne uprave. Naime, starješina Poreske uprave, Uprave carina, Uprave policije (koef. 18, 95) su u osnovnom organizacionom smislu starješine organa uprave u sastavu (12,95), kao što je i sekretar za zakonodavstvo(koef.18,95) starješina samostalnog organa uprave(14.95). Ovakva rješenja, u poređenju sa sada važećim rješenjima (član 11 Zakona o zaradama državnih službenika i namještenika), predstavljaju neosnovane i neopravdane razlike u koeficijentima kao i značajno odstupanje od sada važećih rješenja u zaradama starješina samostalnih organa uprave u sastavu. Pored toga, nesaglasna su sa novouspostavljenim sistemom službeničko-namješteničkih odnosa i od neposrednog uticaja na poziciju i vrednovanje rukovodnog kadra u ovim organima.	Nije prihvaćeno Za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata RG se rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
38.	Opredjeljenja u odnosu na elemente: grupe poslova, podgrupe, zvanja i koeficijenti (Član 22 Nacrta zakona) nužno zahtijevaju određenja ovih elemenata i za zaposlene u nezavisnom ili regulatornom tijelu, ustanovi, organizaciji i privrednom društvu, bliže određenim odredbama	Nije prihvaćeno Za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata vezanih za školsku

	člana 2, stav 1, tač.3), 2), 5), Nacrta zakona, kako bi sistem zarada bio adekvatno uspostavljen u svim segmentima javnog sektora. Ovo posebno imajući u vidu da stav 2 člana 22 Nacrta zakona predstavlja mogućnost, a ne pravilo i da posebne grupe poslova identifikovane u članu 24 imaju kao kriterijum samo nivo odnosno podnivo kvalifikacije obrazovanja, a koeficijenti su dati u određenim rasponima	spremu, RG se rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima Detalji će se urediti kroz podzakonske akte
39.	Takođe, odredbe člana 27 Nacrta zakona treba preispitati i nužno bliže precizirati i odgovarajuće kvantifikovati zarade za ekspertske kadar.	Prihvaćeno Koeficijent za zarade zaposlenog koji radi na poslovima koji zahtijevaju posebna znanja, vještine i kompetencije utvrđuje se u Grupe poslova A i B člana 22 stav 1 ovog zakona uz prethodnu saglasnost Vlade. Izuzetno, zarade za zaposlene iz stava 1 ovog člana i eksterni kadar koji je od posebnog interesa za državu, mogu se utvrđivati po koeficijentima koji su viši od koeficijenta iz Grupe poslova A iz člana 22 stav 1 ovog zakona, uz prethodnu saglasnost Vlade.
40.	Centralna kadrovska evidencija i evidencija internog tržišta rada, koje u okviru svojih nadležnosti vodi Uprava za kadrove, može poslužiti kao dobro iskustvo centralnih evidencija u ovoj oblasti, budući da sadrže dio podataka koji su predviđeni kao sadržina Centralne evidencije o zaradama zaposlenih u javnom sektoru (član 38 Nacrta zakona)	Sugestija prihvaćena.
41.	U dijelu zakona koji propisuje naknadu zarade, potrebno je definisati naknadu zarade za vrijeme raspolaganja, obzirom da je u članu 130 stav 1 Zakona o državnim službenicima i namještenicima propisano da državni službenik za vrijeme trajanja raspolaganja ostvaruje pravo na naknadu zarade u trajanju od 6 mjeseci od dana stavljanja na raspolaganje kod Uprave za kadrove. Takođe, Zakonom je potrebno definisati i da sredstva za isplatu naknade zarade za vrijeme raspolaganja budu obezbijeđena kroz precizno definisanu poziciju u Budžetu Crne Gore	Član 130 Zakona o državnim službenicima i namještenicima ostaje na snazi.
42.	Imajući u vidu nadležnosti i status Uprave za kadrove kao centralnog organa u sistemu državne uprave, posebno ovlašćenje da učestvuje u pripremi stručnih osnova za izradu propisa i strateških dokumenata u oblasti službeničkih odnosa, te da inicira izmjene i dopune propisa koji se odnose ili su u vezi sa službeničkim odnosima, mišljenja smo da je u daljem radu na pripremi Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru potrebno obezbijediti participaciju Uprave za kadrove	Ministarstvo finansija, u skladu sa Uredbom o postupku i načinu sprovođenja javne rasprave u pripremi zakona ("Službeni list Crne Gore", broj 12/12), 06. marta 2014. godine pokrenulo je javnu raspravu o Nacrtu zakona o zaradama u javnom sektoru. Javna rasprava o Nacrtu zakona o zaradama u javnom sektoru trajala je do 14. aprila 2014. godine, nakon čega je produžena do 23. maja, imajući u vidu veliko interesovanje javnosti za tekst zakona. Tokom pripreme teksta Predloga zakona razmatrane su i dostavljene sugestije Uprave za kadrove
31.03.	SVETLANA STOJANOVIĆ	
43.	Predlog za koeficijente Raspoređivanje u grupe poslova	Nije prihvaćeno

Član 22 Zavisno od nivoa kvalifikacije obrazovanja, složenosti poslova, odgovornosti i drugih elemenata bitnih za vrednovanje određenog posla pojedina zvanja u javnom sektoru raspoređuju se u sljedeće grupe poslova i izražavaju se u koeficijentima i to:			Za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata RG se rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
Grupa poslova A			
Podgrupa	Zvanja	koeficijenti	
I	Predsjednik Crne Gore	30.00	
	Predsjednik Skupštine Crne Gore	30.00	
	Predsjednik Vlade Crne Gore	30.00	
	Predsjednik Vrhovnog suda	30.00	
Grupa poslova B			
I	Predsjednik Senata DRI, predsjednik Ustavnog suda, Vrhovni državni tužilac, Specijalni tužilac	28.00	
II	Potpredsjednik Skupštine Crne Gore	27.00	
	Potpredsjednik Vlade Crne Gore	27.00	
III	Ministar	26.00	
	Poslanik	24.00	
IV	Direktor ANB, Zaštitnik ljudskih prava i sloboda, Zaštitnik imovinsko-pravnih interesa, član Senata DRI i Glavni revizor	24.00	
V	Sudija Vrhovnog suda, sudija Ustavnog suda, predsjednik Apelacionog suda, predsjednik Upravnog suda, državni tužilac u Vrhovnom državnom tužilaštvu i zamjenik Specijalnog tužioca, zamjenik Zaštitnika ljudskih prava i sloboda, zamjenik Zaštitnika imovinsko-pravnih interesa, zamjenik glavnog revizora, predsjednik Državne izborne komisije	22.00	
	Sudija Apelacionog suda, sudija Upravnog suda, predsjednik Višeg suda i rukovodilac Višeg državnog tužilaštva, Predsjednik Komisije za sprječavanje sukoba interesa, sekretar Državne izborne komisije	20.00	
VI	Generalni sekretar Predsjednika Crne Gore, Generalni sekretar Skupštine, generalni sekretar Vlade	20.00	
	Predsjednik Privrednog suda	20.00	
VII	Sudija Višeg suda, državni tužilac u Višem državnom tužilaštvu, predsjednik osnovnog suda, rukovodilac osnovnog državnog tužilaštva, predsjednik Državne komisije za kontrolu postupaka	19.00	

	javnih nabavki, predsjednik Komisije za žalbe, direktor Agencije za mirno rješavanje radnih sporova		
VIII	Državni sekretar, direktor Poreske uprave, direktor Uprave carina, direktor Uprave za inspekcijske poslove, direktor Uprave policije, sekretar Sekretarijata za zakonodavstvo	18,95	
IX	Sudija Privrednog suda, sekretar Ustavnog suda	18.45	
X	Sudija osnovnog suda, državni tužilac u osnovnom državnom tužilaštvu, član Državne komisije za kontrolu postupaka javnih nabavki	18.00	
Grupa poslova C			
I	Starješina samostalnog organa uprave	16.95	
	Starješina službe	16,95	
	Zamjenik generalnog sekretara Skupštine Crne Gore, zamjenik generalnog sekretara Vlade, sekretar u ministarstvu, generalni direktor u ministarstvu, savjetnici predsjednika i potpredsjednika Vlade, pomoćnik sekretara Sekretarijata za zakonodavstvo	16,95	
II	Starješina organa uprave u sastavu	15.95	
III	Pomoćnik starješine samostalnog organa uprave	14.95	
IV	Pomoćnik starješine službe, pomoćnik starješine organa uprave u sastavu	13.95	
Grupa poslova D			
I	Načelnik, rukovodilac ili drugo odgovarajuće zvanje u Skupštini, Vladi i ministarstvu, šef kabineta u ministarstvu	13.40	
II	Načelnik, šef, koordinator ili drugo odgovarajuće zvanje	13.20	
III	Samostalni savjetnik I, inspektor I, ovlašćeno službeno lice I	13.00	
IV	Samostalni savjetnik II, inspektor II, ovlašćeno službeno lice II,	12.25	
V	Samostalni savjetnik III, inspektor III, ovlašćeno službeno lice III	11.55	
VI	Viši savjetnik I	10.15	
VII	Viši savjetnik II	9.80	
VIII	Viši savjetnik III	9.60	
IX	Savjetnik I	9.15	
X	Savjetnik II	8.80	
XI	Savjetnik III	8.60	
XII	Samostalni referent	7.90	

	XIII	Viši referent	7.60	
	XIV	Referent	7.30	
	XV	Viši namještenik	6.90	
	XVI	Namještenik	6.35	
07.04.	CBCG			
44.	U članu 2 Nacrta zakona poslije stava 2 dodaje se novi stav 3 koji glasi: „Zaposlenim u javnom sektoru, u smislu ovog zakona, ne smatraju se zaposleni u Centralnoj banci Crne Gore“.			Prihvaćeno VI. IZUZEĆE Član 41 Odredbe ovog zakona ne odnose se na zaposlene u Centralnoj banci Crne Gore.
07.04.	Fond PIO, FZO i ZZZCG			
45.	Predlažemo da se poslovi direktora državnih fondova rasporede u grupu poslova B, podgrupa VIII sa pripadajućim koef. 18,95.			Nije prihvaćeno Za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata RG se rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
46.	Za pomoćnike direktora državnih fondova predlažemo da se svrstaju u grupu poslova C, podgrupa I, sa koef. 14,95			Nije prihvaćeno Za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata RG se rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
08.04.	GSV			
47.	U grupi poslova C podgrupa I nedostaje zvanje savjetnik predsjednika CG Prilikom utvrđivanja koeficijenta za neposredne izvršioce napravljen je pomak u visini koeficijenata od 0.1 do 0.2, iako znamo da se radi o obimnim i ekspertskim poslovima koji zahtijevaju dodatna i znanja i angažovanja (misli se na visoko stručni kadar iz grupe poslova D). Radi upoređenja u grupi poslova C došlo je do pomaka od npr. 5,72			Prihvaćeno U članu 22, Grupa poslova C, podgrupa I definisano je zvanje savjetnik predsjednika Vlade sa koeficijentom 14.95
08.04.	Agencija za elektronske komunikacije i poštansku djelatnost			
48.	Smatramo da ne postoji ustavni osnov da se zarade zaposlenih u regulatornom tijelu za elektronske komunikacije i poštansku djelatnost uređuju ovim zakonom, posebno imajući u vidu činjenicu da se Agencija za EKIPD ne finansira iz Budžeta CG			Nije prihvaćeno. Predlog zakona ima za osnovni cilj da sve zaposlene u javnoj službi objedini jedinstvenim sistemom obračuna zarada. Stoga će se primjenom zakona obračun zarada raditi po istom principu za zaposlene u vladinim tijelima, odnosno državnom nivou, kao i lokalnim samoupravama, lokalnom nivou izvršne vlasti, zatim sudstvu, skupštini, službama predsjednika Crne Gore,

		nezavisnim i regulatornim tijelima, kao i privrednim društvima u većinskom državnom vlasništvu.
08.04.	ANB	
49.	U odnosu na član 22, kojim je predloženo vrednovanje poslova u pojedina zvanja i njihovo raspoređivanje i izražavanje u grupe poslova, direktor Agencije za nacionalnu bezbjednost raspoređen je u Grupu B podgrupa IV, sa visinom koeficijenta 24.00. Imajući u vidu da je ANB državni organ siu generis, odnosno da je direktno odgovoran Vladi Crne Gore, da direktora Agencije bira i postavlja Vlada, cijenimo opravdanim predlog da direktor Agencija bude rangiran u podgrupu kojoj pripada rang ministra. U prilog ovome govori i podatak da važećim Zakonom o zaradama i drugim primanjima poslanika i funkcionera direktor ANB ima isti rang kao ministar, poslanik i specijalni tužilac za suzbijanje organizovanog kriminala	Nije prihvaćeno Za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata RG se rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
50.	U odnosu na isti član za grupu poslova D podgrupu I i II, kojom su predloženi koeficijenti za rukovodna zvanja (načelnik, rukovodilac, šef Kabineta, odnosno šef ili koordinator) sugerišemo da je u ova dva ranga odnosno koeficijenta nemoguće razvrstati široku lepezu zvanja lica koji rukovode raznim organizacionim cjelinama (sektori, odsjeci, odjeljenja, grupe i sl.) i koja iziskuju različiti stepen odgovornosti. Predlažemo da se u rasponu ova dva koeficijenta (9,40 -7,20) propiše još određeni broj koeficijenata, kako bi se na pravilan način izvršilo vrednovanje ovih poslova. U prilog ovakvom predlogu ističemo podatak da je po Uredbi o vrstama unutrašnjih organizacionih jedinica i zvanjima u ANB, koje je Vlada CG usvojila u 2012. godini, u pogledu rukovodnog kadra utvrđeno 11 zvanja, u zavisnosti od organizacionih cjelina, koja se ne mogu objektivno razvrstati samo u dva predložena koeficijenta	Nije prihvaćeno Za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata RG se rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima Detalji će se urediti kroz podzakonske akte
51.	u pogledu istog člana dajemo sugestiju da se ovim zakonom utvrdi i koeficijent za generalnog inspektora ANB, kojeg po Zakonu o ANB postavlja i imenuje Vlada i koji je za svoj rad odgovoran Vladi. Naime, prilikom imenovanja generalnog inspektora 2006. godine, kadrovska komisija Vlade CG je, budući da tada važećim zakonom ovo zvanje nije razvrstano u odgovarajući platni razred, utvrdila privremeni koeficijent za ovo zvanje u visini 10,08, koji je pripadao zamjeniku generalnog sekretara Vlade CG. Vodeći računa o sadržaju poslova ovog zvanja i uslovima za njegovo imenovanje smatramo da donošenjem novih propisa u oblasti zarada ovo pitanje treba regulisati	Za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata RG se rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
52.	u odnosu na član 17 stav 1 kojim je propisan dodatak na zaradu za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima u visini do 20%, smatramo da bi, uz uvažavanje prirode, ograničenja i zabrana na određenim poslovima ovaj dodatak trebao biti u većem procentu, odnosno u okvirima koji su trenutno primjenljivi shodno Odluci o uvećanju zarade državnim službenicima	Prihvaćeno Član 17, stav 1 definiše „Dodatak na osnovnu zaradu zaposlenom za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima može biti određen u visini do 25% osnovne zarade.“

09.04.	MSP – Direkcija za drumski saobraćaj	
53.	Član 17 – Potrebno je preispitati predloženi član i zadržati postojeći procenat do 30% ili ga uvećati	Nije prihvaćeno Član 17, stav 1 definiše „Dodatak na osnovnu zaradu zaposlenom za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima može biti određen u visini do 25% osnovne zarade.“ Povećan je procenat u odnosu na Nacrt gdje je iznosio 20%.
54.	Član 20 – Za svaku godinu radnog staža predviđa se uvećanje zarade u iznosu od 0,5%, čime se u značajnoj mjeri vrši umanjeње zarada po osnovu minulog rada, u odnosu na važeće rješenje (0,5%; 0,75% i 1%). Ovakvim propisivanjem se propisuje isti procenat uvećanja zarade po osnovu minulog rada, bez obzira na radno iskustvo.	Stečeno uvećanje po osnovu minulog rada priznaje se i na takvu zaradu ubuduće se primjenjuje uvećanje od 0,5%.
55.	Član 22 – Da li predložena rješenja o vrednovanju određenih zvanja – Grupa poslova D, pogotovu Glavni inspektor i Inspektor I, obezbeđuju utvrđivanja zarada prema radu i rezultatima rada. Mišljenja smo da je potrebno povećati koef. za ovu grupu jer je riječ o „proizvodnim“ državnim službenicima, a ne kancelarijskim.	Djelimično prihvaćeno. Glavni inspektor je smješten u Grupi poslova D Podgrupa I, koeficijent 9,40, dok je inspektor I smješten u Podgrupi III, koeficijent 7.00
10.04.	RAE	
56.	Ovakav predlog predviđa uređivanje koeficijenata za zarade zaposlenih u RAE bez prethodnog sagledavanja osnove i suštine evropskih zakona na kojima se temelje principi, pojam i svrha osnivanja i funkcionisanja ovog, po definiciji, nezavisnog regulatornog tijela.	Nije prihvaćeno Predlog zakona ima za osnovni cilj da sve zaposlene u javnoj službi objedini jedinstvenim sistemom obračuna zarada. Stoga će se primjenom zakona obračun zarada raditi po istom principu za zaposlene u vladinim tijelima, odnosno državnom nivou, kao i lokalnim samoupravama, lokalnom nivou izvršne vlasti, zatim sudstvu, skupštini, službama predsjednika Crne Gore, nezavisnim i regulatornim tijelima, kao i privrednim društvima u većinskom državnom vlasništvu.
10.04.	OSNOVNI SUD U PODGORICI	
57.	Grupom A utvrđeni su koeficijenti za predsjednike sudova i sudije. Istim ste dali vrijednost koef. koja im pripada po obrazovanju, funkciji, specifičnosti i težini posla kojim se bave. Ali nijeste ni pokušali odrediti specifičnosti i težinu poslova kojim se bave namještenici u tim sudovima, već ste ih svrstali u podgrupu člana 24, pa isti dolaze u IV platni razred koji se dijeli na dvije grupe sa rasponom koef. od 3,5 do 4,3.	Nije prihvaćeno Za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata RG se rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima Alternativa raspoređivanja je predstavljena i alternativnim članom 22 koji je predložilo Ministarstvo pravde.
58.	Članom 18 i čl. 21 pominjete specijalni dodatak za specifične poslove, te varijabilni dio zarade za zaposlene sa izuzetnim kvalitetima rada. O tome odlučuje Vlada? Znači da namještenici ne mogu ni „pod razno“ doći u tu poziciju, pa čak i ako Predsjednik suda donese takvu Odluku.	Nije prihvaćeno Za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata RG se rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim

	Predlog da se namještenici pravosuđa izdvoje iz opšteg platnog razreda i da se za iste utvrdi platni razred sa min. koef. 4,3 što bi bilo najbliže relnosti kada je sudijama utvrđen koef. 18.	kolektivnim ugovorima Detalji će se urediti podzakonskim aktom
11.04.	Agencija za elektronske medije	
59.	Član 2 U stavu 1 brisati tačku 3. Dosadašnje tačke 4 i 5 postaju tačke 3 i 4.	Nije prihvaćeno Predlog zakona ima za osnovni cilj da sve zaposlene u javnoj službi objedini jedinstvenim sistemom obračuna zarada. Stoga će se primjenom zakona obračun zarada raditi po istom principu za zaposlene u vladinim tijelima, odnosno državnom nivou, kao i lokalnim samoupravama, lokalnom nivou izvršne vlasti, zatim sudstvu, skupštini, službama predsjednika Crne Gore, nezavisnim i regulatornim tijelima, kao i privrednim društvima u većinskom državnom vlasništvu.
60.	Član 7 U stavu 2 brisati riječi „kod nezavisnih i regulatornih tijela i“	
61.	Član 10 U stavu 2 brisati broj „3“, a brojevi „4 i 5“ zamjenjuju se brojevima „3 i 4“	
62.	Član 17 U stavu 3 brisati broj „3“, a brojevi „4 i 5“ zamjenjuju se brojevima „3 i 4“	
63.	Član 24 U stavu 1 brisati broj „3“, a brojevi „4 i 5“ zamjenjuju se brojevima „3 i 4“ Stav 2 briše se.	
64.	Član 25 U stavu 1 brisati broj „3“, a brojevi „4 i 5“ zamjenjuju se brojevima „3 i 4“	
65.	Član 32 U stavu 4 brisati broj „3“, a brojevi „4 i 5“ zamjenjuju se brojevima „3 i 4“	
66.	Član 36 U stavu 4 brisati broj „3“, a brojevi „4 i 5“ zamjenjuju se brojevima „3 i 4“	
67.	Član 44 U stavu 3 poslije riječi „Vlada“ stavlja se tačka i brišu se riječi „a za zaposlene kod pravnih lica iz člana 2 stav 1 tačka 3 ovog zakona, aktom nadležnog organa ovih pravnih lica uz saglasnost Vlade“.	
11.04.	AGENCIJA ZA CIVILNO VAZDUHOPLOVSTVO	
68.	U Nacrtu zakona u članu 2 posle stava 2 treba dodati novi stav 3 koji glasi: „Izuzetno od stava 1 tač. 3 i 4 ovog člana, zaposleni u nezavisnom pravnom licu čiji je osnivač država ili vrši javna ovlašćenja, koje se finansira iz sredstava međunarodnih organizacija, ne smatra se zaposlenim u javnom sektoru“ Alternativa: „odredbe ovog zakona se ne primjenjuju na zaposlene u pravnim licima koja se dominantno finansiraju iz međunarodnih izvora i o čijim godišnjim planovima budžeta i izvještajima o	Prihvaćeno

	utrošku sredstava odluke donose organi međunarodnih organizacija ili institucija“	
11.04. 20.05.	CG OPERATER TRŽIŠTA EL. ENERGIJE CGES	
69.	Član 4 da „Zarada zaposlenog u javnom sektoru (u daljem tekstu: zaposleni) utvrđuje se pojedinačnim aktom“ je u suprotnosti sa odredbom člana 77 Zakona o radu koji kaže da se zarada utvrđuje „u skladu sa zakonom, kolektivnim ugovorom i ugovorom o radu“.	Prihvaćeno. Član 4 je dopunjen i sada glasi: Zarada zaposlenog u javnom sektoru (u daljem tekstu: zaposleni) utvrđuje se pojedinačnim aktom, u skladu sa ovim zakonom i kolektivnim ugovorom .
70.	Član 5, stav 1, tačka 3 „Utvrdjivanje zarada zaposlenih zasniva se na... fiskalnoj održivosti zarada.“ Zarade zaposlenih u privredi ne predstavljaju fiskalni izdatak već naprotiv, predstavljaju osnov za fiskalni prihod i doprinose punjenu budžeta. Iz tog razloga privredne subjekte treba izuzeti iz primjene ovog zakona.	Reforma sistema zarada javila se usljed potrebe usklađivanja visine zarada u svim segmentima javnog sektora u skladu sa istim principima za funkcionere, zaposlene u administraciji na državnom i lokalnom nivou, preduzećima u većinskom vlasništvu države i lokalnih samouprava, kao i regulatornim agencijama i drugim institucijama i organima koje vrše javne poslove.
71.	Član 8, stav 1 Zarade zaposlenih u PD ne isplaćuju se iz budžeta CG, odnosno iz budžeta LS, te samim tim ne mogu biti predmet planiranja istih. Zarade zaposlenih u PD predstavljaju stavku na dohodovnoj strani navedenih budžeta i samim tim pozitivno utiču na ostvarivanje istih	Zakonom se ne predviđa da se zarade planiraju budžetom. već finansijskim planom.
72.	Član 10, stav 2 Oduzima se pravo upravljanja kompanijom od upravljačkih organa Odbora direktora i Skupštine akcionara, čime je u koliziji sa Zakonom o PD	Ne oduzima se pravo. Država je vlasnik navedenih PD.
73.	Član 11 U koliziji sa tek donešenim OKU	Zakon će se primjenjivati od 01.01.2016. godine. Važeći OKU prestaje da važi tokom 2015. godine.
74.	Član 12 Faktički derogira pojedinačne kolektivne ugovore kojima je već utvrđena OVK na nivou privrednog subjekta. Krši se Konvencija o kolektivnom pregovaranju, C154 MOR	Zakonom se i dalje podstiče kolektivno pregovaranje. Član 12: Osnovna zarada zaposlenog za puno radno vrijeme i standardni radni učinak utvrđuje se množenjem koeficijenta predviđenog za grupe i podgrupe u koje je raspoređeno njegovo zvanje sa obračunskom vrijednošću koeficijenta koju utvrđuje Vlada Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada). Obračunsku vrijednost koeficijenta predlaže Vladi organ državne uprave nadležan za poslove budžeta (u daljem tekstu: Ministarstvo), <u>nakon obavljenih pregovora sa predstavnicima reprezentativnih sindikata</u> . Obračunsku vrijednost koeficijenta iz stava 1 ovog člana, u bruto iznosu, Vlada utvrđuje najkasnije do decembra tekuće godine za narednu fiskalnu godinu. Izuzetno od stava 3 ovog člana, Vlada na predlog organa rukovođenja u javnom sektoru koji ima problem sa izvršenjem budžeta, odnosno poslovnog plana, može utvrditi nižu obračunsku vrijednost koeficijenta od iznosa

		utvrđenog aktom Vlade za fiskalnu godinu.
75.	Član 13 Posebni dio zarade kao pojam nije terminološki usklađen sa OKU	Nije prihvaćeno. Zakonom se na jedinstven način objedinjuju svi članovi zakona, odluka, uredbi, granskih kolektivnih, kolektivnih ugovora, statuta i drugih propisa kojima su regulisane zarade, naknade i druga primanja zaposlenih u javnom sektoru u smislu ovog zakona.
76.	Član 15 Nije terminološki usklađen sa Zakonom o radu i OKU (član 78 ZOR i član 21 OKU)	Zakon će se primjenjivati od 01.01.2016. godine. Važeći OKU prestaje da važi tokom 2015. godine. Nije prihvaćeno. Zakonom se na jedinstven način objedinjuju svi članovi zakona, odluka, uredbi, granskih kolektivnih, kolektivnih ugovora, statuta i drugih propisa kojima su regulisane zarade, naknade i druga primanja zaposlenih u javnom sektoru u smislu ovog zakona.
77.	Član 16 U koliziji sa članom 21, stav 1, tačka 2 OKU	Zakon će se primjenjivati od 01.01.2016. godine. Važeći OKU prestaje da važi tokom 2015. godine. Nije prihvaćeno. Zakonom se na jedinstven način objedinjuju svi članovi zakona, odluka, uredbi, granskih kolektivnih, kolektivnih ugovora, statuta i drugih propisa kojima su regulisane zarade, naknade i druga primanja zaposlenih u javnom sektoru u smislu ovog zakona.
78.	Član 20 U koliziji sa članom 22 OKU	Zakon će se primjenjivati od 01.01.2016. godine. Važeći OKU prestaje da važi tokom 2015. godine. Nije prihvaćeno. Zakonom se na jedinstven način objedinjuju svi članovi zakona, odluka, uredbi, granskih kolektivnih, kolektivnih ugovora, statuta i drugih propisa kojima su regulisane zarade, naknade i druga primanja zaposlenih u javnom sektoru u smislu ovog zakona.
79.	Član 21, stav 5 Ograničava pojedinačne kolektivne ugovore na nivou poslodavca kojima je po pravilu ovaj dio zarade regulisan na drugačiji način	Zakon ne ograničava kolektivno pregovaranje na nivou grane ili poslodavaca.
80.	Član 24 U koliziji sa Konvencijom C154 koja garantuje nezavisnost socijalnih partnera	Podstiče se kolektivno pregovaranje. Član 12: Osnovna zarada zaposlenog za puno radno vrijeme i standardni radni učinak utvrđuje se množenjem koeficijenta predviđenog za grupe i podgrupe u koje je raspoređeno njegovo zvanje sa obračunskom vrijednošću koeficijenta koju utvrđuje Vlada Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada). Obračunsku vrijednost koeficijenta predlaže Vladi organ državne uprave nadležan za poslove budžeta (u daljem tekstu: Ministarstvo), <u>nakon obavljenih pregovora sa predstavnicima reprezentativnih sindikata.</u>

		Obračunsku vrijednost koeficijenta iz stava 1 ovog člana, u bruto iznosu, Vlada utvrđuje najkasnije do decembra tekuće godine za narednu fiskalnu godinu. Izuzetno od stava 3 ovog člana, Vlada na predlog organa rukovođenja u javnom sektoru koji ima problem sa izvršenjem budžeta, odnosno poslovnog plana, može utvrditi nižu obračunsku vrijednost koeficijenta od iznosa utvrđenog aktom Vlade za fiskalnu godinu.
81.	Član 31 Ne korespondira sa principom nezavisnosti privrednih subjekata i u suprotnosti je sa Ustavom jer se ovakvom normom zadire u nezavisnost upravljanja privrednim subjektom	Kroz ovaj zakona država kao vlasnik bliže uređuje pitanja od posebnog interesa
82.	Član 44 U suprotnosti kako sa Konvencijom C154 MOR, tako i odredbom člana 139 Ustava CG	Nije u suprotnosti sa navedenom Konvencijom i Ustavom. Kroz ovaj zakona država kao vlasnik bliže uređuje pitanja od posebnog interesa
14.04.	SSCG I USSCG	
83.	Povlačenje zakona	Nije prihvaćeno. Predstavnici sindikata nakon javne rasprave učestvovali u pripremi teksta zakona i postignuta saglasnost o tekstu Predloga zakona.
14.04.	SAMOSTALNI SINDIKAT ZDRAVSTVA CG	
84.	Povlačenje zakona	Nije prihvaćeno. Predstavnici sindikata nakon javne rasprave učestvovali u pripremi teksta zakona i postignuta saglasnost o tekstu Predloga zakona.
14.04.	ZOCG	
85.	Zbog preciznog obuhvata svih zaposlenih u lokalnom sektoru, predlažemo da se član 2 stav 1 tačka 2) preformuliše i glasi: „s) zaposleni u organu i službi lokalne samouprave i organu i službi lokalne uprave (daljem tekstu: lokalni sektor)“	Terminološko usklađivanje je izvršeno u procesu dobijanja mišljenja od relevantnih institucija.
86.	U članu 7 u stavu 2 brisati riječi: “i 5” zbog različitog pravnog statusa ustanova i privrednih društava čiji je osnivač opština. Naime, ustanove se neposredno finansiraju iz Budžeta lokalne samouprave, što znači da se iz tog izvora finansiraju i njihove zarade. Ovo iz razloga što one ili uopšte ne ostvaruju, ili ostvaruju prihode koji nisu dovoljni za njihove zarade. Isti je slučaj i sa nekim privrednim društvima čiji je osnivač opština. Stoga predlažemo da se poslije stava 2 doda novi stav 3 koji glasi: “Sredstva za zarade, naknade zarada i druga primanja zaposlenih kod pravnih lica iz člana 2 stav 1 tačka 5 ovog zakona obezbjeđuju se iz prihoda koje ostvare obavljanjem djelatnosti,	Prihvaćeno. Korigovan je član 2 zakona, tako da sada glasi: Član 2 Zaposleni u javnom sektoru, u smislu ovog zakona, je: 9) zaposleni u službi državnog organa, organu državne uprave, sudu, državnom tužilaštvu, službi u Vojsci Crne Gore, fondu, kao i u drugim organima osnovanim u skladu sa zakonom (u daljem tekstu: državni sektor); 10) zaposleni u organu lokalne uprave, organu i službi lokalne samouprave

	odnosno iz budžeta lokalne samouprave.”	(u daljem tekstu: lokalni sektor); 11) zaposleni u nezavisnom ili regulatornom tijelu osnovanom u skladu sa zakonom; 12) zaposleni u ustanovi čiji je osnivač država ili lokalna samouprava; 13) zaposleni u agenciji, privrednom društvu koje je u većinskom vlasništvu države ili u drugom pravnom licu čiji je osnivač država ili vrši javna ovlašćenja; 14) zaposleni u agenciji, privrednom društvu koje je u većinskom vlasništvu lokalne samouprave ili u drugom pravnom licu čiji je osnivač lokalna samouprava ili vrši javna ovlašćenja. Zaposleni, u smislu stava 1 ovog člana, je i lice koje je izabrano, imenovano ili postavljeno u skladu sa propisima. Obezbjedivanje sredstava za zarade Član 7 Sredstva za zarade, naknade zarada i druga primanja zaposlenih u državnom sektoru, odnosno lokalnom sektoru i kod pravnih lica iz člana 2 stav 1 tačka 4 ovog zakona, obezbjeđuju se u Budžetu Crne Gore, odnosno budžetu lokalne samouprave za fiskalnu godinu. Sredstva za zarade, naknade zarada i druga primanja zaposlenih kod nezavisnih i regulatornih tijela i kod pravnih lica iz člana 2 stav 1 tač. 5 i 6 ovog zakona, obezbjeđuju se iz njihovih prihoda.
87.	U članu 9 i 10 smatramo da uslove za smanjenje ili povećanje sredstava za zarade na državnom i lokalnom nivou treba urediti na identičan način i to u smislu jasno propisane uzročno posledične veze sa ostvarenim deficitom i sa međusobnim dužničko povjerilačkim odnosima države i jedinica lokalne samouprave, bez obzira na iznos deficita, odnosno duga. Naime, krajnje je neodgovorno ovim zakonom omogućiti državi da poveća sredstva za zarade zaposlenih u uslovima kada ima neizmirene dugove prema jedinicama lokalne samouprave (u pojedinim slučajevima i u milionskim iznosima), a istu mogućnost uskratiti lokalnoj samoupravi.	Osnovni razlog jeste što lokalne samouprave u prethodnom periodu nisu redovno servisirale svoje obaveze, na šta se želi uticati kroz ovaj zakon.
88.	Osim toga, u članu 10 stav 1 smatramo da treba utvrditi krajnji rok umanjivanja sredstava za zarade za 10%. Ovo iz razloga što je iz predloženog stave ne može utvrditi da li se obaveza umanjivanja odnosi samo na planiranje budžeta za godinu nakon stupanja na snagu ovog zakona ili za svaku narednu godinu dok ovo stanje traje. U suprotnom, ovo bi dovelo do trajnog smanjenja zarada u pojedinim jedinicama lokalne samouprave, što je neodrživo.	Misli se na izmirenje dospjelih obaveza u tekućoj budžetskoj godini

89.	Takođe, u članu 10 stav 2 kojim je utvrđen procenat obaveznog smanjivanja zarada kod pravnih lica iz člana 2 stav 1 tačka 3, 4 i 5 u intervalu od dvije godine nezavisno od iznosa gubitka u poslovanju, prvenstveno predlažemo vezivanje ove odredbe za privredna društva, odnosno isključivanje ustanova koje se finansiraju iz Budžeta te zamjenu utvrđenog procenta riječima: “u skladu sa kolektivnim ugovorom”, odnosno njeno vezivanje za precizno utvrđenu visinu gubitaka koji uzrokuju smanjenje fonda za zarade. Ovo iz razloga što je unificiranje procenta smanjenja zarada nezavisno od iznosa i vremenskog trajanja gubitaka u poslovanju (čak i u slučaju kada je privredno društvo u narednoj godini ostvarilo dobit), potpuno neopravdano, uz činjenicu da ovo može djelovati veoma destimulativno po efikasnost pružanja javnih usluga kada je gubitak u poslovanju zanemarljiv i traje samo jednu godinu.	Prihvaćeno. Član 10 glasi: Smanjenje fonda zarada Član 10 Prilikom planiranja budžeta, lokalna samouprava čije obaveze po osnovu otplate hartija od vrijednosti, kredita, garancija i poreza i doprinosa prelaze 10% tekućih prihoda ostvarenih u prethodnoj godini, dužna je da smanji sredstva za zarade za 10%, osim lokalna samouprava koja uredno izmiruje sve svoje obaveze. Pravna lica iz člana 2 stav 1 tač. 3, 5 i 6 ovog zakona, koja su u prethodnoj godini ostvarila gubitak u poslovanju dužna su da smanje zarade na iznos minimalne zarade u Crnoj Gori, do postizanja pozitivnih rezultata koji će biti potvrđeni od strane nezavisnog revizora.
90.	U članu 12 u stavu 1, poslije riječi: “(u daljem tekstu: Vlada) dodaje se zarez i riječi: “odnosno nadležni organ jedinice lokalne samouprave u skladu sa statutom”, a poslije riječi “državne” dodaje se zarez i riječi: “odnosno lokalne”, a iza riječi “ budžeta” stavlja se tačka a ostale riječi brišu se. U stavu 2 i 3, poslije riječi “Vlada” dodaje se zarez i riječi: “odnosno nadležni organ jedinice lokalne samouprave” u odgovarajućem padežu. Obrazloženje za ovu sugestiju dato je u načelnim primjedbama.	Član 12 korigovan u Predlogu zakona i glasi: Način utvrđivanja osnovne zarade Član 12 Osnovna zarada zaposlenog za puno radno vrijeme i standardni radni učinak utvrđuje se množenjem koeficijenta predviđenog za grupe i podgrupe u koje je raspoređeno njegovo zvanje sa obračunskom vrijednošću koeficijenta koju utvrđuje Vlada Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada). Obračunsku vrijednost koeficijenta predlaže Vladi organ državne uprave nadležan za poslove budžeta (u daljem tekstu: Ministarstvo), nakon obavljenih pregovora sa predstavnicima reprezentativnih sindikata. Obračunsku vrijednost koeficijenta iz stava 1 ovog člana, u bruto iznosu, Vlada utvrđuje najkasnije do decembra tekuće godine za narednu fiskalnu godinu. Izuzetno od stava 3 ovog člana, Vlada na predlog organa rukovođenja u javnom sektoru koji ima problem sa izvršenjem budžeta, odnosno poslovnog plana, može utvrditi nižu obračunsku vrijednost koeficijenta od iznosa utvrđenog aktom Vlade za fiskalnu godinu.
91.	Član 14 mijenja se i glasi: “ Zarada zaposlenom isplaćuje se jedanput mjesečno do desetog u mjesecu”. Cilj ove sugestije je obezbjeđivanje socijalne sigurnosti zaposlenih u javnom sektoru	Nije prihvaćeno. Nijedan propis ne utvrđuje datum do kog se zarade moraju isplatiti. Ovim zakonom je definisano da se isplaćuju na mjesečnom nivou. Isplata zarade Član 14 Zaposlenom se zarada isplaćuje mjesečno.
92.	U članu 16, dodatak po času na osnovnu zaradu za rad noću, na dan državnih i vjerskih praznika i prekovremeni rad propisan je u mnogo nižem procentu u odnosu na Opšti	Prihvaćeno. Član 16 je korigovan i sada glasi: Visina dodatka

	kolektivni ugovor. Smatramo da se ovim dovodi u pitanje ravnopravnost i jednakost građana pred Ustavom i zakonom te predlažemo da se na ove institute primjenjuje Opšti kolektivni ugovor ili da se urede u skladu sa istim	Član 16 Visina dodatka po času na osnovnu zaradu (dodatak za rad noću, dodatak za rad u dane državnog ili vjerskog praznika, dodatak za prekovremeni rad i dodatak za dežurstvo i pripravnost) se utvrđuje <u>u iznosima utvrđenim opštim kolektivnim ugovorom.</u>
93.	U članu 17 u stavu 2 predlažemo brisanje riječi: “uz saglasnost Ministarstva” iz razloga ostvarivanja Ustavom utvrđenog položaja lokalne samouprave, kako je to navedeno u načelnim primjedbama U stavu 3 istog člana, poslije riječi: “iz člana 2 stav 1 predlažemo brisanje broja 2 i zarez. Ovo iz razloga što organi i službe lokalne samouprave i organi lokalne uprave nemaju svojstvo pravnog lica a sporna tačka 2 odnosi se na ograničenje ostvarivanja dodatka na zaradu zaposlenih kod pravnih lica iz člana 2 stav 1 tačka 2, 3, 4 i 5, gdje su tačkom 2 utvrđeni organi i službe lokalne samouprave i organi lokalne uprave, pa je pretpostavka da je u pitanju tehnička greška obrađivača Nacrta U stavu 4 riječi. “i 5” brisati. Poslije stava 4 dodati novi stav 5 koji glasi: “Radna mjesta, način ostvarivanja prava i iznos dodatka iz stava 1 ovog člana za zaposlene iz člana 2 stav 1 tačka 5 ovog zakona utvrđuje se aktom tih pravnih lica, uz saglasnost nadležnog organa jedinice lokalne samouprave utvrđenog statutom”. Razlozi za ovu intervenciju sadržani su u načelnim primjedbama. Osim toga, jedinica lokalne samouprave je osnivač subjekata iz člana 2 stav1 tačka 5 Nacrta, usvaja njihove finansijske izvještaje i vrši upravni nadzor nad njihovim radom te tako ostvaruje potpuni uvid u finansijsko i svako drugo poslovanje istih, dok ministarstvo u ovom dijelu nema nikakve ingerencije	Nije prihvaćeno Cilj predloženih normi je unapređenje veće kontrole i sprečavanje zloupotreba pojedinih instituta
94.	U članu 18 u stavu 1, poslije riječi: “za državu” sugerišemo dodavanje riječi: “ i za lokalnu samoupravu” a poslije riječi “Ministarstva” dodati riječi: “odnosno nadležnog organa jedinice lokalne samouprave u skladu sa statutom”. Takođe, poslije stava 2 predlažemo novi stav 3 kojim će se dati pravni osnov jedinicama lokalne samouprave za donošenje lokalnog propisa kojim će se utvrditi poslovi, uslovi, način ostvarivanja i iznos specijalnog dodatka	Nije prihvaćeno. Član 18 se odnosi na specijalni dodatak u pravosuđu.
95.	U članu 19, smatramo da je protivustavno ograničavanje ostvarivanja prava na dodatak na zaradu za rad noću, na dan državnih i vjerskih praznika i prekovremeni rad u procentu najviše do 40%, bez obzira na stvarnu visinu ostvarene naknade po ovom osnovu. Naime, članom 64 Ustava CG propisano je da zaposleni imaju pravo na odgovarajuću zaradu, koja se predloženom odredbom povrijeđuje, pa iz navedenog predlažemo da se isti član briše	Prihvaćeno. Procenat je povećan na 45%. Najviši iznos dodatka na osnovnu zaradu Član 19 Zaposleni može ostvariti dodatak na osnovnu zaradu po osnovu iz čl. 16 i 17 ovog zakona najviše do 45% visine osnovne zarade.

96.	U članu 20, uvećanje osnovne zarade za svaku započetu godinu radnog staža utvrđeno je u nižem procentu od procenta propisanog Opštim kolektivnim ugovoru, što smatramo da je neustavno u smislu ravnopravnosti građana pred Ustavom i zakonom	Zakon će se primjenjivati od 01.01.2016. godine. Važeći OKU prestaje da važi tokom 2015. godine.
97.	U članu 21 predlažemo da se na državnom nivou na identičan način propišu uslovi za utvrđivanje varijabilnog dijela zarade kao što je to učinjeno na lokalnom nivou (prezaduženost države i poreska i druga dugovanja prema jedinicama lokalne samouprave). Takođe, u stavu 4 istog člana smatramo da riječi: "uz saglasnost Vlade, po pribavljenom mišljenju Ministarstva" treba brisati iz razloga navedenih u načelnim primjedbama. Stav 5 ovog člana upodobiti predloženim sugestijama na član 9 i 10 Nacrta	Cilj predloženih normi je unapređenje veće kontrole i sprečavanje zloupotreba pojedinih instituta
98.	U članu 22 stav 1 smatramo da je, radi pravne sigurnosti, neophodno precizno propisati sva zvanja u lokalnom sektoru koja ovim članom nisu obuhvaćena (starješina posebne službe, starješina stručne službe, pomoćnik starješine posebne službe, pomoćnik starješine stručne službe, menadžer, savjetnik predsjednika opštine, sekretar skupštine i sl.) te ih gradirati u zavisnosti od djelokruga i propisane odgovornosti. Takođe nije obuhvaćen ni predsjednik lokalne Komisije za žalbe. Naime, grupa poslova C, u koje se raspoređuju zvanja u lokalnom sektoru i izražavaju koeficijentima, jednim djelom je potpuno neprimjenljiva a jednim dijelom neobjektivna. Ovo se, između ostalog, odnosi na identičan koeficijent za starješinu organa lokalne uprave - sekretarijata, uprave, direkcije (koji priprema i sprovodi lokalne propise), starješinu posebne službe koji ih samo sprovodi i starješinu stručne službe koji obavlja stručne poslove za predsjednika opštine, glavnog administratora, menadžera i sl, što je neprihvatljivo kako sa stanovišta djelokruga, tako i odgovornosti	Nije prihvaćeno Detalji će se urediti podzakonskim aktom
99.	U članu 23 u stavu 1 riječi: "uz prethodnu saglasnost Ministarstva finansija" – brišu se iz razloga navedenih u načelnim primjedbama. Naime, saglasnost Ministarstva finansija na utvrđivanje koeficijenata na lokalnom nivou potpuno je neopravdana i neprihvatljiva budući da se koeficijenti propisuju zakonom čija je primjena obavezna i budući da je Zakonom o lokalnoj samoupravi već propisan način vršenja spoljnog nadzora nad radom lokalne samouprave.	Nije prihvaćeno Cilj predloženih normi je unapređenje kontrole i sprečavanje zloupotrebe pojedinih instituta
100.	U stavu 2 istog člana nije utvrđen koeficijent za predsjednika skupštine opštine, potpredsjednika opštine i glavnog administratora koji su, kao lokalni funkcioneri, utvrđeni članom 86 Zakona o lokalnoj samoupravi. Potpuno je neopravdano i neprihvatljivo da se koeficijent za utvrđivanje zarade za gradonačelnika i predsjednika opštine utvrđuje isključivo u zavisnosti od broja stanovnika jedinice lokalne samouprave. Naime, pored ovog kriterijuma morali bi se uzeti u obzir i drugi kriterijumi, kao što su: površina i razuđenost jedinice lokalne samouprave, stanje razvijenosti jedinice lokalne samouprave, kao i stvarne potrebe stanovnika za određenim uslugama na	Utvrđivanje zarada u lokalnom sektoru Član 23 Koeficijenti za zarade zaposlenih u lokalnom sektoru, utvrđuju se u okviru Grupe poslova D iz člana 22 stav 1 ovog zakona, aktom nadležnog organa lokalne samouprave, uz prethodno pribavljenu saglasnost Ministarstva. <u>Zarade lokalnih funkcionera utvrđuju se u okviru Grupe poslova C iz člana 22 stav 1 ovog zakona, aktom nadležnog organa lokalne samouprave.</u> Koeficijent za utvrđivanje zarade gradonačelnika i predsjednika

	području jedinice lokalne samouprave. Osim toga, Nacrtom zakona koeficijent predsjednika opštine koja ima do 10.000 stanovnika (koeficijent 15,00) izjednačen je sa koeficijentom starješine samostalnog organa uprave u toj opštini, starješine službe (što bi značilo i rukovodioca stručne službe tog predsjednika opštine i njegovog savjetnika (14,95). Poređenja radi, sa koeficijentom tog predsjednika opštine izjednačen je i koeficijent sekretara generalnog direktora u ministarstvu i sl, što je apsolutno neprihvatljivo kada se ima u vidu zakonom utvrđena odgovornost predsjednika opštine kao izvršnog ORGANA LOKALNE SAMOUPRAVE. Prethodno rješenje, između ostalog, dovelo bi do toga da se ostalim lokalnim funkcionerima (potpredsjednik opštine, glavni administrator) smanje koeficijenti u odnosu na koeficijent predsjednika opštine, što bi značilo da bi isti bili manji od koeficijenta koji se predlaže za starješinu organa lokalne uprave i rukovodioca službe, a što je apsurdno. Stoga predlažemo da se predhodna riješenja potpuno redefinišu u skladu sa zakonom utvrđenim ovlašćenjima i odgovornostima ovih kategorija lica	opština utvrđuje se zavisno od broja stanovnika u lokalnoj samoupravi, i to:		
		Grupa	Kriterijum	koeficijenti
		1	do 10.000 stanovnika	15.00
		2	od 10.000 do 50.000 stanovnika	17.00
		3	od 50.000 do 100.000 stanovnika	20.00
		4	preko 100.000 stanovnika	23.00
		Broj stanovnika iz stava 3 ovog člana određuje se prema podacima koje utvrđuje organ uprave nadležan za poslove statistike.		
		Detalji se uređuju podzakonskim aktima.		
101.	U članu 24 u stavu 1 poslije riječi: “člana 2 stav 1 tač.3, 4” broj 5 brisati iz razloga koji su već navedeni u ovom Izjašnjenju. U stavu 3 istog člana, poslije riječi: “uz saglasnost Vlade”, dodati riječi: “odnosno predsjednika opštine u lokalnom sektoru” iz razloga što nadzor nad radom javnih službi čiji je osnivač opština (ustanove, privredna društva i druga pravna lica) vrše isključivo opštine. Saglasnost na akte o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji ovih subjekata daje predsjednik opštine te, po prirodi stvari, predsjednik opštine treba da daje i predhodnu saglasnost na zaradu rukovodećeg lica u tim javnim službama. Pri tome, smatramo da je neprihvatljivo rješenje prema kome rukovodioci ustanova i privrednih društava na državnom i lokalnom nivou, primjenom ove odredbe, imaju veću zaradu od zarade predsjednika opštine, drugih lokalnih funkcionera, kao i od starješina organa uprave.	Potreba za donošenjem ovog zakona javila se usljed potrebe usklađivanja visine zarada u svim segmentima javnog sektora u skladu sa istim principima za funkcionere, zaposlene u administraciji na državnom i lokalnom nivou, preduzećima u većinskom vlasništvu države i lokalnih samouprava, kao i regulatornim agencijama i drugim institucijama i organima koje vrše javna ovlašćenja.		
102.	U članu 25 poslije riječi: “člana 2 stav 1 tač.3, 4”, broj 5 brisati iz razloga koji su više puta navedeni u ovom Izjašnjenju	Potreba za donošenjem ovog zakona javila se usljed potrebe usklađivanja visine zarada u svim segmentima javnog sektora u skladu sa istim principima za funkcionere, zaposlene u administraciji na državnom i lokalnom nivou, preduzećima u većinskom vlasništvu države i lokalnih samouprava, kao i regulatornim agencijama i drugim institucijama i organima koje vrše javna ovlašćenja.		
103.	Član 26 potrebno je preispitati i to kako u odnosu na osnovno, tako i u odnosu na alternativno rješenje. Smatramo da nije opravdano ograničavanje prava na naknadu za članstvo u komisijama, savjetima, radnim tijelima i drugim oblicima rada, koje obrazuju organi iz člana 26. stav 2 Nacrta zakona i da može da izazove velike probleme u praksi. Ovo iz	Potreba za donošenjem ovog zakona javila se usljed potrebe usklađivanja visine zarada u svim segmentima javnog sektora u skladu sa istim principima za funkcionere, zaposlene u administraciji na državnom i lokalnom nivou, preduzećima u većinskom vlasništvu države i lokalnih samouprava, kao i		

	razloga što ovaj oblik angažovanja i rada podrazumijeva stručnost i odgovornost pa bi isključivanje prava na naknadu određenim ili svim navedenim kategorijama dovelo članove komisija, savjeta, radnih tijela i drugih oblika rada u neravnopravan položaj i uticalo na kvalitet obavljenih zadataka.	regulatornim agencijama i drugim institucijama i organima koje vrše javna ovlašćenja. Cilj ovog zakona, pored ostalog, jeste da se objedine zarade i naknade koje su propisane u drugim zakonima i ostalim aktima u jedan cjelovit sistem. Nadalje, cilj predloženih normi ovog propisa, pored ključnog usmjerenog uvođenja novog jedinstvenog koncepta za obračun zarada svih segmenata javnog sektora, jeste: bolja kontrola nad javnim sektorom i politikom zarada u javnom sektoru; korigovanje nejednakosti u zaradama zavisno od grane vlasti i usklađivanje nivoa zarada sa nivoom odgovornosti; povećanje transparentnosti sistema zarada; povećanje nivoa fiskalne odgovornosti. Uvođenjem budžetske kontrole i kaznenih odredbi doći će do unapređenja još veće kontrole i sprječavanja zloupotreba pojedinih instituta. U dosadašnjem pravnom sistemu kojim su regulisane zarade, naknade i druga primanja, ne postoji jedinstven način po kojem se za iste ili slične poslove ostvaruju jednake zarade. Pored <u>neophodnosti smanjenja javne potrošnje u segmentu politike zarada zaposlenih u javnom sektoru</u>, razlog donošenja zakona jeste kreiranje jednakih uslova za ostvarivanje istog nivoa zarada za iste ili slične poslove na nivou svih institucija javnog sektora.
104.	U članu 27 smatramo da je poslije stava 2 potrebno dodati novi stav 3 u kome će se utvrditi pravni osnov da skupština opštine svojim propisom utvrdi ista prava na lokalnom nivou, zbog istovjetnog nivoa potrebnih kompetencija, znanja, vještina ekspertske kadra te definisati eksperski kadar od posebnog interesa za lokalnu upravu. Dodatno, nejasna je formulacija iz stava 2 ovog člana koja se odnosi na zarade eksternog ekspertske kadra te sugerišemo njeno pojašnjenje, tim prije što ovaj zakon uređuje zarade, naknade zarada i druga primanja zaposlenih (pretpostavlja radni odnos), dok eksterni eksperski kadar implicira na obligacioni odnos, pa predlažemo da se u stavu 2 riječi “ i eksterni eksperski” brišu	Nije prihvaćeno. Član 27 je preciziran i glasi: Zarada za izuzetan kadar Član 27 Koeficijent za zarade zaposlenog koji radi na poslovima koji zahtijevaju posebna znanja, vještine i kompetencije utvrđuje se u Grupe poslova A i B člana 22 stav 1 ovog zakona uz prethodnu saglasnost Vlade. Izuzetno, zarade za zaposlene iz stava 1 ovog člana i eksterni kadar koji je od posebnog interesa za državu, mogu se utvrđivati po koeficijentima koji su viši od koeficijenta iz Grupe poslova A iz člana 22 stav 1 ovog zakona, uz prethodnu saglasnost Vlade.
105.	U članu 29, utvrđivanjem manje zarade pripravnika u javnom sektoru u odnosu na zaradu propisanu Opštim kolektivnim ugovorom, narušava se ustavni princip jednakosti građana pred Ustavom i zakonom	Zarada pripravnika Član 29 Zarada pripravnika sa III i IV nivoom kvalifikacije obrazovanja utvrđuje se u iznosu od 40% prosječne zarade, sa V i VI nivoom kvalifikacije obrazovanja 50% i VII nivoom kvalifikacije obrazovanja 60% prosječne zarade u Crnoj Gori u prethodnoj godini po podacima organa uprave nadležnog za poslove statistike.

		Zarade su na nivou postojećih.
106.	U članu 32, kojim se utvrđuje nadležnost za donošenje rješenja o osnovnoj i varijabilnom dijelu zarade, nije propisana nadležnost za donošenje rješenja za neke elemente zarade iz člana 11 ovog Nacrta (specijalni dodatak, dodatak za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima i sl). Takođe je nejasno da li posebna zarada predstavlja sastavni dio osnovne zarade, kako je to precizno propisano Opštim kolektivnim ugovorom. Navedena pitanja moraju biti jasno definisana radi otklanja dilema u praksi u dijelu sadržine rješenja o zaradi. U stavu 3 istog člana riječ: "imenovanju" brisati budući da starješina lokalne uprave može donijeti rješenje o zaradi isključivo za službenike, namještenike i inspektore zaposlene u tom organu, na osnovu rješenja o njihovom raspoređivanju, odnosno postavljenju. Imenovanja u lokalnoj samoupravi vrše isključivo organi lokalne samouprave (skupština i predsjednik opštine).	Članom 11 zakona definisana je struktura zarade: Struktura zarade Član 11 Zarada zaposlenog sastoji se od: - osnovne zarade; - posebnog dijela zarade; - dodataka na osnovnu zaradu; i - varijabilnog dijela zarade Donošenje rješenja o zaradi Član 31 Rješenje o zaradi zaposlenog iz člana 2 stav 1 tačka 1 ovog zakona donosi lice koje rukovodi tim organom, odnosno službom. Izuzetno od stava 1 ovog člana, rješenje o zaradi zaposlenog u organu državne uprave i fondu donosi starješina organa državne uprave nadležan za poslove budžeta (u daljem tekstu: ministar finansija). Rješenje o zaradi zaposlenog iz člana 2 stav 1 tačka 2 ovog zakona donosi starješina organa lokalne uprave. Rješenje o zaradi zaposlenog iz člana 2 stav 1 tač. 3, 4, 5 i 6 ovog zakona donosi lice koje rukovodi tim pravnim licem. Rješenje o zaradi za lica koja su izabrana, imenovana ili postavljena u skladu sa propisima, osim za lica iz stava 2 ovog člana, donosi organ odnosno radno tijelo koje ih je izabralo, imenovalo ili postavilo. Donošenje rješenja o drugim primanjima Član 35 Rješenje o naknadama i drugim primanjima za zaposlenog iz člana 2 stav 1 tačka 1 ovog zakona donosi lice koje rukovodi tim organom, odnosno službom. Izuzetno od stava 1 ovog člana, rješenje o naknadama i drugim primanjima za zaposlenog u organu državne uprave i fondu donosi ministar finansija. Rješenje o naknadama i drugim primanjima za zaposlenog iz člana 2 stav 1 tačka 2 ovog zakona donosi starješina organa lokalne uprave.

		Rješenje o naknadama i drugim primanjima za zaposlenog iz člana 2 stav 1 tač. 3, 4, 5 i 6 ovog zakona donosi lice koje rukovodi tim pravnim licem. Rješenje o naknadama i drugim primanjima za lica koja su izabrana, imenovana ili postavljena u skladu sa propisima, osim za lica iz stava 2 ovog člana, donosi organ odnosno radno tijelo koje ih je izabralo, imenovalo ili postavilo.
107.	U članu 37 u stavu 1 i 2 poslije riječi “funkcija” u odgovarajućem padežu, dodati zarez i riječi: “odnosno dužnost”. U stavu 4, poslije riječi “funkciju” dodati zarez i riječi: “odnosno organ nadležan za imenovanje, odnosno postavljenje”. Ovo iz razloga što u grupi poslova C nisu funkcioneri već starješine i pomoćnici starješine organa uprave i službi i kategorije lica koje nisu obuhvaćene a trebale su biti, kako je to već navedeno u primjedbi na član 22 ovog Izjašenjenja, koji se imenuju, odnosno postavljaju	Djelimično prihvaćeno. Prava na naknadu Član 36 Lice iz člana 22 stav 1 iz Grupe poslova A, B i C ovog zakona koje je profesionalno obavljalo funkciju (u daljem tekstu: korisnik) ima pravo da nakon prestanka funkcije godinu dana prima naknadu u visini zarade koju je primao u posljednjem mjesecu prije prestanka funkcije, uz odgovarajuće usklađivanje. Naknada iz stava 1 ovog člana ostvaruje se na lični zahtjev korisnika, koji se podnosi najkasnije 30 dana od dana prestanka vršenja funkcije. Pravo iz stava 1 ovog člana prestaje prije utvrđenog roka, ako korisnik: 1. zasnuje radni odnos; 2. bude izabran, imenovan ili postavljen na drugu funkciju na osnovu koje ostvaruje zaradu; 3. ostvari pravo na penziju; 4. to zatraži. Pravo iz stava 1 ovog člana može se produžiti za još godinu dana, ako u tom periodu njegov korisnik stiče pravo na penziju. Rješenje o ostvarivanju prava iz st. 1 i 4 ovog člana, donosi radno tijelo organa u kojem je korisnik vršio funkciju.
108.	U članu 38 nije utvrđena nadležnost za vođenje centralne evidencije o zaradama na lokalnom nivou, koju treba propisati organu lokalne uprave nadležnom za poslove budžeta, u skladu sa propisom ministarstva kojim se uređuje bliži sadržaj i način vođenja te evidencije	Član 37, stav 6 navodi: „Bliži sadržaj i način vođenja centralne evidencije iz stava 1 ovog člana i način dostavljanja podataka, uređuje se propisom Ministarstva.“
109.	U članu 40, kojim je propisana nadležnost za poslove inspekcijskog nadzora od strane budžetskog inspektora, predlažemo propisivanje njegovih preciznih ovlašćenja u vršenju inspekcijskog nadzora, radi stvaranja neophodne distinkcije u odnosu na nadležnosti upravnog inspektora. Ovo iz razloga što rješenje o zaradama takođe predstavlja upravni akt	Ovlašćenje inspektora su definisana Zakonom o inspekcijskom nadzoru. Član 39 navodi: „Poslove inspekcijskog nadzora nad primjenom ovog zakona vrši budžetski inspektor (u daljem tekstu: inspektor) u skladu sa ovim zakonom i zakonima kojima se uređuje inspekcijski nadzor i fiskalna odgovornost.“
110.	U članu 42, kaznene odredbe upodobiti sa prijedlozima i sugestijama iz ovog Izjašenjenja.	Prihvaćeno. Članom 42 i 43 Predloga zakona definisane su kaznene odredbe.
111.	U članu 44 smatramo da je potrebno precizno propisati zakonske, druge propise i kolektivne ugovore koji se imaju usaglasiti sa ovim zakonom i preispitati rok od 90 dana za njihovo	Nije prihvaćeno. Član 45 Predloga zakona korigovan, preciziran i glasi: Obaveza usklađivanja

	usaglašavanje. Stav 2 ovog člana brisati jer je isti u sukobu sa članom 43 stav 2 ovog zakona, a naročito jer se aktom Vlade ne mogu derogirati odredbe važećih zakona. U stavu 3 brisati riječi: "uz saglasnost Vlade" iz razloga koji su već navedeni u ovom Izjašnjenju.	Član 45 Odredbe posebnih zakona, drugih propisa, kolektivnih ugovora i drugih akata kojima se uređuju zarade, naknade zarade i druga primanja zaposlenih iz člana 2 ovog zakona, uskladiće se sa ovim zakonom najkasnije do 30. septembra 2015. godine. Ako se u roku iz stava 1 ovog člana posebni zakoni, drugi propisi, kolektivni ugovori i drugi akti ne usklade, zarada, naknada zarade i druga primanja za zaposlene: 1. iz člana 2 stav 1 tač. 1 i 5 ovog zakona i u ustanovi čiji je osnivač država, utvrdiće se aktom Vlade; 2. iz člana 2 stav 1 tač. 2 i 6 ovog zakona i u ustanovi čiji je osnivač lokalna samouprava, utvrdiće se aktom nadležnog organa lokalne samouprave, uz saglasnost Vlade; 3. iz člana 2 stav 1 tačka 3 ovog zakona, aktom nadležnog organa ovih pravnih lica, uz saglasnost Vlade.
112.	U članu 49 izostavljena je obaveza stavljanja van snage odgovarajućih odredaba Zakona o lokalnoj samoupravi, Uredbe o zvanjima lokalnih službenika i namještenika i uslovima za njihovo vršenje.	Ostaje shodna primjena.
113.	Takođe se ukazuje da Nacrtom zakona nijesu regulisana pitanja u vezi sa pravima funkcionera koji funkciju obavljaju volonterski, kao što je to uređeno Zakonom o zaradama i drugim primanjima državnih i javnih funkcionera i Zakonom o lokalnoj samoupravi	Ova materija je uređena drugim propisima.
17.04.	FZO	
114.	Član 11 Mišljenja smo da strukturu zarade treba upodobiti sa čl. 12 Opšteg kolektivnog ugovora. Treba slijediti istu terminologiju kao u OKU. Umjesto „posebnog dijela zarade“ koristiti termin „startni dio zarade“ i umjesto „dodataka na osnovnu zaradu“ treba da stoji „uvećanje zarade“	OKU prestaje da važi tokom 2015. Godine, a zakon će se primjenjivati od 01.01.2016. godine
115.	Član 13 Posebni dio zarade Umjesto termina „posebni dio zarade“ koristiti termin „startni dio zarade“ kao u OKU	OKU prestaje da važi tokom 2015. Godine, a zakon će se primjenjivati od 01.01.2016. godine
116.	Član 15 Dodaci na osnovnu zaradu Umjesto dodaci na zaradu koristiti termin uvećanje zarade	Zakon po prvi put ujednačava terminologiju.
117.	Visina dodatka. Umjesto „dodatak po času na osnovnu zaradu“ staviti „osnovna zarada zaposlenog uvećava se po času“ Umjesto termina „dodaci na osnovnu zaradu“ koristiti termin „uvećanje zarade“	Zakon po prvi put ujednačava terminologiju.

118.	Član 20 Nacrta Zakona glasi: „Osnovna zarada zaposlenog uvećava se za svaku započetu godinu radnog staža 0,5%“ <u>Primjedba:</u> – nije u saglasnosti sa Opštim kolektivnim ugovorom koji propisuje da se osnovna zarada uvećava za 0,5% od 0 do 10 godina radnog staža od 10 do 20 godina radnog staža 0,75% i preko 20 godina 1% radnog staža	OKU prestaje da važi tokom 2015, a Zakon o zaradama se primjenjuje od 01.01.2016. godine Stečeno uvećanje po osnovu minulog rada priznaje se i na takvu zaradu ubuduće se primjenjuje uvećanje od 0,5%.
119.	Član 22. Grupa poslova D zvanja navedenog Nacrta Zakona Navedenim rasporedom Grupe poslova D zvanja pod podgrupom I i podgrupom II nacrt Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru je u direktnoj koliziji sa članom 22. i 23. Zakona o državnim službenicima i namještenicima koji propisuje opis poslova ekspertsko-rukovodnog kadra i precizira u članu 23. stav 1 i 2 nivoa, zvanja i uslove: Nivo 1: načelnik, rukovodilac ili drugo odgovarajuće zvanje VII nivoa kvalifikacije obrazovanja najmanje tri godine radnog iskustva na poslovima rukovođenja; Nivo 2: šef, kordinator ili drugo odgovarajuće zvanje – VII 1 nivoa kvalifikacije obrazovanja i najmanje dvije godine radnog iskustva na poslovima prvog nivoa ekspertske kadra U članu 5 stav 1 Nacrta Zakona predviđeno je: „ujednačenost zarada u javnom sektoru za rad na istim ili sličnim poslovima i radnim mjestima koji zahtijevaju isti nivo kvalifikacija“. <u>Primjedba:</u> - shodno navedenoj odredbi zašto načelnici, rukovodioci, šefovi koji imaju isti nivo kvalifikacija nemaju jedinstven koeficijent. Tako da član 22. Grupa poslova D zvanja treba da glasi: Podgrupa I načelnik, rukovodilac, šef, šef kabineta, koordinator ili drugo odgovarajuće zvanje koeficijent u visini od 9,40. Čime bi se podgrupa pod I i II podvela pod jednu podgrupu kao jedinstven državni sektor u smislu člana 2. nacrta Zakona Ili varijanta II Podgrupa I načelnik, rukovodilac ili drugo odgovarajuće zvanje u Skupštini, Vladi i ministarstvu, službi državnog organa, organu državne uprave, Fondu, šef kabineta u ministarstvu koeficijent 9,40 <u>Komentar:</u> Iz navedenih razloga u konačnom predlažemo da se izjednače svi načelnici, šefovi, rukovodioci u državnom sektoru ne izdvajajući se oni koji su zaposleni u Skupštini, Vladi, ministarstvima i time bude jedinstven koeficijent od 9,40 za ekspertsko-rukovodni kadar ili se dopuni (načelnik, rukovodilac ili drugo odgovarajuće zvanje u Skupštini, Vladi, ministarstvu i Fondu)	RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
120.	Članom 22 viši namještenik je raspoređen u grupu poslova D podgrupa XV sa pripadajućim koeficijentom 2.90. S obzirom da je za zvanje viši namještenik predviđena III ili IV nivoa kvalifikacije obrazovanja,	RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima

	mišljenja smo da predloženi koeficijent treba korigovati na više	
121.	Član 25 Nagrade Navedenim članom nije definisano koji broj lica može biti obuhvaćen nagradom, da li svi zaposleni ili određeni broj. Ne postoje jasno mjerljivi kriterijumi kako utvrditi koji su to zaposleni koji su doprinjeli uvećanju prihoda najmanje 20 % u odnosu na prethodnu godinu ili umanjenju rashoda najmanje 20 % u odnosu na prethodnu godinu. Mišljenja smo da postoji rizik narušavanja principa transparentnosti zarada koji proklamira član 5 ovog Nacrta i ovaj član treba dopuniti i odložiti njegovu primjenu do poboljšanja ukupne ekonomske situacije	Nadležna institucija definiše kriterijume. Više zaposlenih može biti nagrađeno
122.	Član 26 Ograničenja Smatramo da je ovaj član restriktivan i da treba ostaviti prostora državnom organu da može u određenim slučajevima imenovati zaposlene koji su raspoređeni u grupama poslova A, B, C u komisije, radna tijela, projektne timove jer sprovođenje određenih projekata zahtjeva najstručnije ljude i to su najčešće pomoćnici starješine organa kod većine, a kroz visinu naknade postaviti strožije ograničenje.	Problemi koji se ovim zakonom trebaju riješiti odnose se na potrebu objedinjavanja svih članova zakona, odluka, uredbi, granskih kolektivnih, kolektivnih ugovora, statuta i drugih propisa kojima su regulisane zarade, naknade i druga primanja zaposlenih u javnom sektoru u smislu ovog zakona. Takođe, objedinjavaju se rješenja definisana Zakonom o antikorupciji, kao i zaključcima Vlade.
123.	Član 27 Zarada za ekspertske kadar Mišljenja smo da treba preciznije definisati koji je to ekspertske kadar od posebnog interesa za državu, radi principa transparentnosti i ograničiti visinu koeficijenta za utvrđivanje zarade	Prihvaćeno Zarada za izuzetan kadar Član 27 Koeficijent za zarade zaposlenog koji radi na poslovima koji zahtijevaju posebna znanja, vještine i kompetencije utvrđuje se u Grupe poslova A i B člana 22 stav 1 ovog zakona uz prethodnu saglasnost Vlade. Izuzetno, zarade za zaposlene iz stava 1 ovog člana i eksterni kadar koji je od posebnog interesa za državu, mogu se utvrđivati po koeficijentima koji su viši od koeficijenta iz Grupe poslova A iz člana 22 stav 1 ovog zakona, uz prethodnu saglasnost Vlade.
124.	Član 31 Naknade za predsjednika i članove organa upravljanja Potrebno je jasno naznačiti da li se radi o prosječnoj neto ili bruto zaradi zaposlenih u tom pravnom licu u prethodnoj godini	Nije prihvaćeno Termin zarada se odnosi i na pripadajuće poreze i doprinose
125.	Član 32. stav Nacrta Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru glasi: „Izuzetno od stava 1 ovog člana rješenje o osnovnoj zaradi i varijabilnom dijelu zarade za zaposlenog u organu državne uprave i fondu donosi starješina organa državne uprave nadležan za poslove budžeta (u daljem tekstu ministar finansija), na osnovu odluke o imenovanju, postavljenju, odnosno raspoređivanju“. <u>Primjedba:</u> Kako se navedenim članom pominje državna uprava i fond kao dva posebna instituta, da li je	Zakon o zaradama zaposlenih u javnom sektoru i Zakon o državnim službenicima i namještenicima se odnosi i na zaposlene u fondovima.

	fond državni organ ili nije? Obzirom da konkretno Fond za zdravstveno osiguranje sada funkcionira kao državni organ u smislu: kadrovske, organizacione, finansijske, politike itd	
126.	Naknade zarade Ovim članom upućuje se na Zakon o zdravstvenom osiguranju za obračun naknade zarade za vrijeme privremene spriječenosti za rad. Primjedba: Ovim članom je potrebno definisati procenat kod obračuna naknade za vrijeme privremene spriječenosti za rad do 60 dana jer to ne uređuje Zakon o zdravstvenom osiguranju već samo obračun naknade preko 60 dana. Ovo pitanje je u nadležnosti poslodavca	Biće definisano granskim kolektivnim ugovorom koji se uskoro potpisuje.
127.	član 34 Pravo na druga primanja Primjedba: Mišljenja smo da isplatu <u>otpremnine</u> treba definisati kao obavezu poslodavca, a ne uslovno ostvarivanje ovog prava. Takođe, ovim članom potrebno je definisati isplatu <u>pomoći za slučaj smrti zaposlenog ili člana uže porodice</u> i da ima obavezujući karakter kao i isplatu jubilarne nagrade. Isplatu ovih primanja potrebno je vezati za neto zaradu, kako zaposleni u javnom sektoru ne bi bili u nepovoljnijem položaju od zaposlenih u drugim djelatnostima jer su ovo primanja kod kojih treba da važi princip jednakosti za sve zaposlene	Djelimično prihvaćeno Druga primanja Član 33 Zaposleni <u>ostvaruje</u> pravo na druga primanja i to: 1. otpremninu prilikom odlaska u penziju; 2. otpremninu u slučaju proglašenja tehnološkog viška. Uslove, način ostvarivanja prava i iznos otpremnine iz stava 1 ovog člana utvrđuje Vlada, na predlog Ministarstva.
128.	Član 36 Donošenje rješenja o drugim primanjima Članom 36 stav 2 predviđeno je da rješenje o naknadama i drugim primanjima za zaposlene u Fondu donosi ministar finansija. Primjedba: Predlažemo da rješenja o naknadama i drugim primanjima za zaposlenog u fondu donosi direktor fonda	Nije prihvaćeno Cilj predloženih normi je unapređenje kontrole i sprečavanje zloupotrebe pojedinih instituta.
129.	IV PRAVA PO PRESTANKU FUNKCIJE Članom 37 definisano je pravo na naknadu po prestanku funkcije, licima koji su profesionalno obavljali funkciju, u visini zarade koju je primao u posljednjem mjesecu prije prestanka funkcije, uz odgovarajuće usklađivanje. Primjedba: Nije jasno što podrazumijeva odgovarajuće usklađivanje	Odgovarajuće usklađivanje se odnosi na promjenu zakonskih propisa u dijelu poreza i doprinosa i eventualne promjene koeficijenata za određeno zvanje.
130.	član 46 Uvećanje zarada po osnovu minulog rada Ovaj član treba upodobiti sa članom 20 na koji su već date primjedbe	Prihvaćeno. Član 47 - Uvećanje zarada po osnovu minulog rada, glasi: "Uvećanje zarade zaposlenog koje je ostvareno prije primjene ovog zakona po osnovu radnog staža u skladu sa dosadašnjim propisima, priznaje se zaposlenom i na tako utvrđeno uvećanje zarade primjenjuje <u>se član 20 ovog zakona.</u> "
131.	Pripravnost Mišljenja smo da ovim zakonom treba definisati uvođenje pripravnosti u djelatnostima gdje se proces rada organizuje 24 sata neprekidno. Npr. zaposleni u Sektoru za IT i razvoj u Fondu	Pripravnost se definiše granskim kolektivnim ugovorima.

	upravljaju Integralnim informacionim sistemom u zdravstvenom sektoru gdje je neophodno obezbjediti funkcionalnost i bezbjednost sistema 24 sata dnevno 365 dana u godini. Iz toga razloga smatramo da je potrebno normativno urediti pripravnost	
17.04.	UPCG	
132.	Član 2 stav 1 tačka 5 brisati	Nije prihvaćeno. Predlog zakona ima za osnovni cilj da sve zaposlene u javnoj službi objedini jedinstvenim sistemom obračuna zarada. Stoga će se primjenom zakona obračun zarada raditi po istom principu za zaposlene u vladinim tijelima, odnosno državnom nivou, kao i lokalnim samoupravama, lokalnom nivou izvršne vlasti, zatim sudstvu, skupštini, službama predsjednika Crne Gore, nezavisnim i regulatornim tijelima, kao i privrednim društvima u većinskom državnom vlasništvu.
133.	Član 4 da „Zarada zaposlenog u javnom sektoru (u daljem tekstu: zaposleni) utvrđuje se pojedinačnim aktom” je u suprotnosti sa odredbom člana 77 Zakona o radu koji kaže da se zarada utvrđuje „u skladu sa zakonom, kolektivnim ugovorom i ugovorom o radu”.	Prihvaćeno. Član 4 je dopunjen i sada glasi: Zarada zaposlenog u javnom sektoru (u daljem tekstu: zaposleni) utvrđuje se pojedinačnim aktom, u skladu sa ovim zakonom i kolektivnim ugovorom.
134.	Član 5, stav 1, tačka 3 „Utvrdjivanje zarada zaposlenih zasniva se na... fiskalnoj održivosti zarada.” Zarade zaposlenih u privredi ne predstavljaju fiskalni izdatak već naprotiv, predstavljaju osnov za fiskalni prihod i doprinose punjenu budžeta. Iz tog razloga privredne subjekte treba izuzeti iz primjene ovog zakona	Reforma sistema zarada javila se usljed potrebe usklađivanja visine zarada u svim segmentima javnog sektora u skladu sa istim principima za funkcionere, zaposlene u administraciji na državnom i lokalnom nivou, preduzećima u većinskom vlasništvu države i lokalnih samouprava, kao i regulatornim agencijama i drugim institucijama i organima koje vrše javne poslove.
135.	Član 7 stav 2 – brisati „i 5”	Izuzeti su u članu 2 posebno zaposleni u ustanovi čiji je osnivač država ili lokalna samouprava (tačka 4), tako da se član 7 stav 2 sada ne odnosi na zaposlene u ustanovi čiji je osnivač država ili lokalna samouprava.
136.	Član 10, stav 2 Oduzima se pravo upravljanja kompanijom od upravljačkih organa Odbora direktora i Skupštine akcionara, čime je u koliziji sa Zakonom o PD	Ne oduzima se pravo. Država je vlasnik navedenih PD.
137.	Član 11 U koliziji sa tek donešenim OKU	OKU prestaje da važi tokom 2015. Godine, a Zakon o zaradama zaposlenih u javnom sektoru se primjenjuje od 01.01.2016. godine
138.	Član 12 Faktički derogira pojedinačne kolektivne ugovore kojima je već utvrđena OVK na nivou privrednog subjekta. Krši se Konvencija o kolektivnom pregovaranju, C154 MOR	Član 12 korigovan i glasi: Način utvrđivanja osnovne zarade Član 12 Osnovna zarada zaposlenog za puno radno vrijeme i standardni radni učinak utvrđuje se množenjem koeficijenta predviđenog za grupe i podgrupe u koje je raspoređeno njegovo zvanje sa obračunskom vrijednošću koeficijenta koju utvrđuje Vlada Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada).

		Obračunsku vrijednost koeficijenta predlaže Vladi organ državne uprave nadležan za poslove budžeta (u daljem tekstu: Ministarstvo), nakon obavljenih pregovora sa predstavnicima reprezentativnih sindikata. Obračunsku vrijednost koeficijenta iz stava 1 ovog člana, u bruto iznosu, Vlada utvrđuje najkasnije do decembra tekuće godine za narednu fiskalnu godinu. Izuzetno od stava 3 ovog člana, Vlada na predlog organa rukovođenja u javnom sektoru koji ima problem sa izvršenjem budžeta, odnosno poslovnog plana, može utvrditi nižu obračunsku vrijednost koeficijenta od iznosa utvrđenog aktom Vlade za fiskalnu godinu.
139.	Član 13 Posebni dio zarade kao pojam nije terminološki usklađen sa OKU	Zakon će se primjenjivati od 01.01.2016. godine. Važeći OKU prestaje da važi tokom 2015. godine.
140.	Član 15 Nije terminološki usklađen sa Zakonom o radu i Oku (član 78 Zor i član 21 OKU)	Zakon će se primjenjivati od 01.01.2016. godine. Važeći OKU prestaje da važi tokom 2015. godine.
141.	Član 16 U koliziji sa članom 21, stav 1, tačka 2 OKU	OKU prestaje da važi tokom 2015. Godine, a Zakon o zaradama zaposlenih u javnom sektoru se primjenjuje od 01.01.2016. godine
142.	Članovi 17 i 18 predstavljaju davanje diskrecionih prava za izdvajanje pojedinih poslova (ili njihovih izvršilaca) od strane Vlade tj ministarstava	Cilj odredbi je unapređenje kontrole i sprečavanje zloupotrebe pojedinih instituta
143.	Član 20 U koliziji sa članom 22 OKU	OKU prestaje da važi tokom 2015. Godine, a Zakon o zaradama zaposlenih u javnom sektoru se primjenjuje od 01.01.2016. godine
144.	Član 21, stav 5 Ograničava pojedinačne kolektivne ugovore na nivou poslodavca kojima je po pravilu ovaj dio zarade regulisan na drugačiji način	Zakonom se i dalje podstiče kolektivno pregovaranje.
145.	Član 24 U koliziji sa Konvencijom C154 koja garantuje nezavisnost socijalnih partnera	Zakonom se i dalje podstiče kolektivno pregovaranje.
146.	Član 27 brisati	Nije prihvaćeno. Članom 27 uređuje se zarada za izuzetan kadar Zarada za izuzetan kadar Član 27 Koeficijent za zarade zaposlenog koji radi na poslovima koji zahtijevaju posebna znanja, vještine i kompetencije utvrđuje se u Grupe poslova A i B člana 22 stav 1 ovog zakona uz prethodnu saglasnost Vlade. Izuzetno, zarade za zaposlene iz stava 1 ovog člana i eksterni kadar koji je od posebnog interesa za državu, mogu se utvrđivati po koeficijentima koji su viši od koeficijenta iz Grupe poslova A iz člana 22 stav 1 ovog zakona, uz prethodnu saglasnost Vlade.

147.	Član 29 preispitati njegov domen, budući da ne korespondira sa OKU	OKU prestaje da važi tokom 2015. Godine, a Zakon će se primjenjivati od 01.01.2016. godine
148.	Član 30 termin posebna zarada nije adekvatan i može unijeti zabunu. Radi se zaradi za nepuno radno vrijeme i tako ga treba i nazvati Predloženu visinu zarade od 70% vidimo kao problematičnu s aspekta primjene odredbe člana 31 stava 2 Zakon o radu	Član Posebna zarada je brisan
149.	Član 31 Ne korespondira sa principom nezavisnosti privrednih subjekata i u suprotnosti je sa Ustavom jer se ovakvom normom zadire u nezavisnost upravljanja privrednim subjektom	Ovim zakonom država kao vlasnik PD uređuje pitanja od posebnog značaja
150.	Član 32 stav 4 problematičan i neprimjenjiv na PS, imajući u vidu odredbe Zakona o radu, a posebno člana 23 kojim je kao bitan element sadržine ugovora o radu propisan i iznos osnovne zarade... Ne smije se zaobići domen odredbi čl 77-79 ZoR	Ovim zakonom država kao vlasnik PD uređuje pitanja od posebnog značaja
151.	Član 34 Pitanje uređivanja otpremnina se mora rješavati uz konsultacije ili pregovore sa rep. sindikatima, a ne samostalno od strane Vlade. Takođe, problematična konstrukcija „može ostvariti“. Time se dovodi u pitanje da li će predložena odredba primjenjivati za sve jednako	Djelimično prihvaćeno Druga primanja Član 33 Zaposleni <u>ostvaruje</u> pravo na druga primanja i to: 1) otpremninu prilikom odlaska u penziju; 2) otpremninu u slučaju proglašenja tehnološkog viška. Uslove, način ostvarivanja prava i iznos otpremnine iz stava 1 ovog člana utvrđuje Vlada, na predlog Ministarstva.
152.	Član 36 stav 4 potrebno preispitati korespondentnost sa članom 33, st. 1	Ovim zakonom država uređuje pitanja od posebnog značaja
153.	Član 44 u suprotnosti kako sa Konvencijom C154 MOR, tako i odredbom člana 139 Ustava CG	Ovim zakonom država uređuje pitanja od posebnog značaja
22.04.	INSTITUT ALTERNATIVA	
154.	Naslov "Zakon o zaradama zaposlenih u javnom sektoru": Predmet Zakona nisu samo zarade već i dodaci na osnovnu zaradu i druga primanja zaposlenih, što treba precizirati u samom naslovu	Nije prihvaćeno. Članom 11 definisana je struktura zarade: Zarada zaposlenog sastoji se od: osnovne zarade; posebnog dijela zarade; dodatka na osnovnu zaradu; i varijabilnog dijela zarade, što je sve predmet zakona.
155.	Član 11, 15, 17, 18: U strukturi zarade zaposlenog, na osnovu ovih Članova Nacrta Zakona, prepoznat je, pored ostalog, i dodatak na osnovnu zaradu, a u okviru toga: prekovremeni rad; dodatak za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima; specijalni dodatak; dodatak po osnovu minulog rada; dodatak za dežurstvo i pripravnost. Međutim, nejasan je odnos i razlika između dodatka za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima i specijalnog dodatka, koji se dodjeljuje zaposlenima koji rade na specifičnim poslovima od posebnog interesa za državu. Samim tim, nema potrebe za izdvajanjem "specijalnog dodatka" kao posebnog	Prihvaćeno. Član 18 preciziran i odnosi se na specijalne dodatke u pravosuđu. Specijalni dodatak u pravosuđu Član 18 Zaposleni koji radi na specifičnim poslovima u pravosuđu od posebnog interesa za državu ostvaruje pravo na specijalni dodatak. Radna mjesta, uslove, način ostvarivanja i iznos dodatka iz stava 1 ovog člana utvrđuju se propisom Vlade na predlog Ministarstva.

	dodatka na osnovnu zaradu. Takođe, neodređeno je koja su to "određena radna mjesta", ali i poslovi od "posebnog interesa za državu", na osnovu kojih se ostvaruje pravo na ove dodatke. Samim tim treba precizirati kriterijume na osnovu kojih će ta radna mjesta i ti poslovi biti određeni (primjera radi, doprinos integarcijama zemlje u Evropsku uniju i NATO, doprinos očuvanju nacionalne bezbjednosti i sl). Takođe, treba precizirati i tip organa i pravnih lica u javnom sektoru u kojima se obavljaju poslovi od posebnog interesa za državu, jer javna preduzeća i pravna lica koja vrše javna ovlašćenja ne bi trebalo podvesti pod Član 18 Nacrta Zakona. U načelu, time što nije preciziran praktično nijedan kriterijum za dodjelu dodatka za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima i za dodjelu specijalnog dodatka, dat je neograničen nivo diskrecije Vladi da svojim propisom odredi radna mjestakoj treba da budu stimulisana na ovaj način. Dakle, kriterijume treba navesti u samom Zakonu, a ne i podzakonskom aktu.	
156.	Član 21: Ovim Članom definisan je varijabilni dio zarade, koji, u zavisnosti od raspoloživih sredstava, pripada zaposlenom sa izuzetnim rezultatima i kvalitetom rada. Međutim, i ovdje je ostavljena prevelika diskrecija Vladi i organima lokalne samouprave da urede uslove i način ostvarivanja ovog prava. Takođe, neophodno je u ovom Članu pozvati se i na relevantna akta koja propisuju mjerila i kriterijume ocjenjivanja rada državnih i lokalnih službenika i namještenika. Neophodno je, zapravo, "izuzetne rezultate i kvalitet rada" cijeniti u odnosu na Zakon o državnim službenicima i namještenicima i u odnosu na Uredbu o mjerilima i načinu ocjenjivanja državnih službenika i namještenika dva akta koji se shodno primjenjuju i na lokalne službenike i namještenike. Takođe, kako bi se varijabilni dio na osnovu ovih istih kriterijuma dodjeljivao svim zaposlenima u javnom sektoru, neophodno je unificirati sistem ocjenjivanja rada zaposlenih u javnom sektoru na način koji bi pratio već uređeni sistem ocjenjivanja državnih službenika i namještenika! Podsjećamo, mjerila za ocjenjivanja rada državnih službenika i namještenika na osnovu Zakona o državnim službenicima i namještenicima su postignuti rezultati rada, samostalnost i kreativnost u vršenju poslova, kvalitet ostvarene saradnje sa strankama i saradnicima na poslu, kvalitet organizacije rada u vršenju poslova, kao i druge sposobnosti, vještine i kvalitet u vršenju poslova. Uredbom o mjerilima i načinom ocjenjivanja državnih službenika i namještenika dalje su definisana mjerila za svaki od ovih kriterijuma. Ovi kriterijumi i mjerila treba da budu osnova za dodjelu varijabilnog dijela zarade, kako bi se obezbijedilo nagrađivanje zaposlenih koje bi bilo zasnovano na zaslugama i spriječila arbitrarnost u raspodjeli varijabilnog dijela zarade. "Izuzetni rezultati i kvalitet rada" bi se tako mogli ocjenjivati u odnosu na već postojeće kriterijume i mjerila, i podrazumijevali bi da je rad	Varijabilni dio zarade Član 21 Varijabilni dio zarade, u zavisnosti od raspoloživih sredstava, pripada zaposlenom sa izuzetnim rezultatima i kvalitetom rada. Uslove i način ostvarivanja prava iz stava 1 ovog člana, za zaposlene u državnom sektoru utvrđuje Vlada, na predlog Ministarstva. Za zaposlene u lokalnom sektoru, uslove i način ostvarivanja prava na varijabilni dio zarade utvrđuje nadležni organ lokalne samouprave, uz saglasnost Vlade, po pribavljenom mišljenju Ministarstva, pod uslovom da lokalna samouprava: 1. nije prezadužena (nije obuhvaćena sanacionim planom) i 2. nema poreskih i drugih dugovanja prema Budžetu Crne Gore. Uslovi i način ostvarivanja prava na varijabilni dio zarade za zaposlene iz člana 2 stav 1 tač. 3, 4, 5 i 6 ovog zakona, utvrđuju se aktom nadležnog organa ovih pravnih lica uz saglasnost Vlade, po pribavljenom mišljenju Ministarstva. Cilj predloženih normi je unapređenje kontrole i sprečavanje zloupotrebe pojedinih instituta.

	zaposlenog u javnom sektoru na mjesečnom nivou prevazišao kriterijume za ocjenu "odličan", te bi to sve trebalo navesti u ovom Članu Zakona! Takođe, u okviru ovog Člana, koji pripisuje i ograničavajuće kriterijume za dodjelu varijabilnog dijela zarade zaposlenima u lokalnom sektoru, treba propisati i ograničavajuće kriterijume za dodjelu varijabilnog dijela zaposlenima u ostalim organima i pravnim licima na koja se primjenjuje ovaj Zakon, kako bi se spriječilo da se ona nađu u privilegovanom položaju	
157.	Član 23: Smatramo da Stav 2 ovog Člana, kojim se koeficijent za zarade gradonačelnika i predsjednika opština utvrđuje u zavisnosti od broja stanovnika u lokalnoj samoupravi, nema utemeljenje. Opis i opseg poslova gradonačelnika i predsjednika opština ne zavise od broja stanovnika u lokalnoj samoupravi. Eventualna ušteda koja bi se postigla primjenom ovakve odredbe ne opravdava diskriminaciju i međusobno nejednak položaj u koji se stavljaju gradonačelnici i predsjednici opština	Korišćena su uporedna rješenja iz međunarodne prakse
158.	Član 25: U okviru ovog Člana, treba utvrditi maksimalni procenat koji se od ukupnog uvećanja prihoda, odnosno smanjenja rashoda, može utrošiti na isplatu nagrada zaposlenima	Nagrada Član 25 Zaposleni kod pravnih lica iz člana 2 stav 1 tač. 3, 5 i 6 ovog zakona, koji ostvaruju sopstvene prihode u skladu sa zakonom, za izuzetne rezultate i kvalitet rada, kojima doprinese uvećanju prihoda najmanje 20% u odnosu na prethodnu godinu ili umanjenju rashoda najmanje 20% u odnosu na prethodnu godinu, može iz sopstvenih prihoda ostvariti godišnju nagradu u iznosu od jedne do pet prosječnih neto zarada u tom pravnom licu, u skladu sa kolektivnim ugovorom ili drugim aktom uz saglasnost Vlade.
159.	Član 27: U ovom Članu pojam "ekspertskog kadra" ne podrazumijeva kategoriju radnih mjesta definisanu Zakonom o državnim službenicima i namještenicima. Naime, pri definisanju ekspertskog kadra nema pozivanja na relevantne Članove 24 i 25 Zakona o državnim službenicima i namještenicima, već se pod ekspertskim kadrom podrazumijevaju zaposleni koji rade na poslovima koji zahtijevaju posebna znanja, vještine i kompetencije a njihove zarade se određuju u odnosu na iste koeficijente u odnosu na koje su određene zarade za kategorije radnih mjesta koje su iznad ekspertskog kadra (primjera radi, starješina organa). Takođe, u ovom Članu navodi se i pojam "eksterni ekspertski kadar", pa je i tu neophodno precizirati na koji kadar se tačno misli, naročito s obzirom na odredbu koja propisuje da ekspertski eksterni kadar koji je od posebnog interesa za državu može imati zaradu veću i od Predsjednika Crne Gore, Predsjednika Skupštine, Predsjednika Vlade i Predsjednika Vrhovnog suda. Takođe, i ovdje se nameće potreba definisanja kriterijuma u odnosu na koje se bi se odredila vrsta poslova koji su od posebnog interesa za državu	Član 27 Predloga zakona korigovan Zarada za izuzetan kadar Član 27 Koeficijent za zarade zaposlenog koji radi na poslovima koji zahtijevaju posebna znanja, vještine i kompetencije utvrđuje se u Grupe poslova A i B člana 22 stav 1 ovog zakona uz prethodnu saglasnost Vlade. Izuzetno, zarade za zaposlene iz stava 1 ovog člana i eksterni kadar koji je od posebnog interesa za državu, mogu se utvrđivati po koeficijentima koji su viši od koeficijenta iz Grupe poslova A iz člana 22 stav 1 ovog zakona, uz prethodnu saglasnost Vlade.

160.	Član 35: Ovim Članom je predviđeno da zaposleni ima pravo, pored ostalog, i na naknadu za rad na terenu. Postavlja se pitanje zašto se ova vrsta naknade prepoznaje posebno i zbog čega se ne prepozna kroz dodatak na osnovnu zaradu zaposlenom za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima koja, po svojoj prirodi, podrazumijevaju terenski rad (dakle, da terenski rad na određenom radnom mjestu bude jedan od osnova za dodatak na osnovnu zaradu). Ovako, moguće je da određeno radno mjesto bude prepoznato kao radno mjesto na kojem zaposleni ostvaruje dodatak na osnovnu zaradu, a da u vršenju poslova zaposleni ostvaruje i naknadu za rad na terenu, što nije racionalno niti opravdano, posebno imajući u vidu da ima pravo i na dnevnicu zbog službenog puta.	Problemi koji se ovim zakonom trebaju riješiti odnose se na potrebu objedinjavanja svih članova zakona, odluka, uredbi, granskih kolektivnih, kolektivnih ugovora, statuta i drugih propisa kojima su regulisane zarade, naknade i druga primanja zaposlenih u javnom sektoru u smislu ovog zakona.
161.	Član 38: Ovim Članom propisuje se obaveza Ministarstva finansija da vodi Centralnu evidenciju o zaradama i dodatnim naknadama zaposlenih. Međutim, nije predviđena povezanost ove evidencije sa već postojećom, iako nedovoljno ažuriranom, Centralnom kadrovskom evidencijom. S obzirom na važnost ovih registara za upravljanje ljudskim resursima u javnom sektoru, Zakon zato treba da propiše obavezu tehničke povezanosti Centralne evidencije o osnovnim zaradama i dodatnim naknadama zaposlenih sa Centralnom kadrovskom evidencijom, za čije vođenje je nadležna Uprava za kadrove. Takođe, u cilju pravovremenog dostavljanja neophodnih podataka u Centralnu evidenciju o zaradama i dodatnim naknadama zaposlenih, samu isplatu zarada Zakonom treba usloviti pravovremenim dostavljanjem neophodnih podataka za zarade zaposlenih, najkasnije do 25. u mjesecu za koji se vrši obračun i isplata zarada	Prihvaćeno. Član 38 stav 3 definiše: Podatke za vođenje evidencije iz stava 1 ovog člana, starješina odnosno lice koje rukovodi organom ili službom odnosno pravnim licem iz člana 2 stav 1 ovog zakona dužan je da dostavlja Ministarstvu, najkasnije do 25. u mjesecu za koji se vrši obračun i isplata zarada.
162.	Član 39: U okviru ovog Člana, treba ovlastiti i Državnu revizorsku instituciju da vrši nadzor nad sprovođenjem ovog Zakona. Na taj način, i ova institucija bi u skladu sa Zakonom o prekršajima bila ovlašćena da podnosi zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka	Nije prihvaćeno. DRI kroz Zakon o prekršajima i dalje ima pravo da vrši nadzor. Vršenje nadzora Član 38 Nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donijetih na osnovu ovog zakona vrši Ministarstvo.
163.	Član 41: U Stavu 2 ovog člana, neophodno je definisati pojam "podnosioc" jer iz postojeće formulacije nije jasno o kome je riječ	Podnosioc u smislu eventualnih prijava.
164.	Član 44: Ovaj Član je sporan sa aspekta ustavnosti i zakonitosti. Naime, njime je predviđeno da se u roku od 90 dana od dana stupanja Zakona o zaradama u javnom sektoru usaglase rješenja iz posebnih zakona, drugih propisa, kolektivnih ugovora itd. sa rješenjima iz ovog zakona, ili će se primanja za određene kategorije zaposlenih urediti aktom Vlade, odnosno lokalne samouprave. Međutim, podzakonskim aktom se ne mogu derogirati važeće zakonske	Do dana potpunog usklađivanja, zakonodavac uređuje navedena pitanja kroz navedene akte.

	odredbe	
165.	Član 45: Ovaj Član je sporan sa aspekta pravne sigurnosti, jer propisuje da će se postupak za ostvarivanje prava iz ovog Zakona započet prije njegovog stupanja na snagu završiti po odredbama ovog Zakona, ukoliko je to povoljnije za zaposlenog. Ovakvo rješenje, međutim, uobičajeno je kada su u pitanju krivično-pravni, ali ne i radno-pravni odnosi	Zakonodavac ima nadležnost da uređuje pitanja od posebnog značaja.
06.05.	PRIRODNJAČKI MUZEJ CG	
166.	Član 7 stav 2 treba preformulisati jer iz navedene odredbe proizilazi da ustanove u oblasti kulture, zdravstva, školstava i druge treba da obezbeđuju sredstva za zarade iz sopstvenih prihoda, što je nemoguće	Prihvaćeno. Korigovan je član 2 zakona, tako da sada glasi: Član 2 Zaposleni u javnom sektoru, u smislu ovog zakona, je: 1. zaposleni u službi državnog organa, organu državne uprave, sudu, državnom tužilaštvu, službi u Vojsci Crne Gore, fondu, kao i u drugim organima osnovanim u skladu sa zakonom (u daljem tekstu: državni sektor); 2. zaposleni u organu lokalne uprave, organu i službi lokalne samouprave (u daljem tekstu: lokalni sektor); 3. zaposleni u nezavisnom ili regulatornom tijelu osnovanom u skladu sa zakonom; 4. zaposleni u ustanovi čiji je osnivač država ili lokalna samouprava; 5. zaposleni u agenciji, privrednom društvu koje je u većinskom vlasništvu države ili u drugom pravnom licu čiji je osnivač država ili vrši javna ovlašćenja; 6. zaposleni u agenciji, privrednom društvu koje je u većinskom vlasništvu lokalne samouprave ili u drugom pravnom licu čiji je osnivač lokalna samouprava ili vrši javna ovlašćenja. Zaposleni, u smislu stava 1 ovog člana, je lice koje je izabrano, imenovano ili postavljeno u skladu sa propisima. Na taj način zaposleni u ustanovama nisu predmet člana 7 stav 2.
167.	pojedine odredbe (čl. 16, 20 i dr) treba uskladiti sa OKU koji predviđa minimum prava u oblasti radnih odnosa koji se krše ovim zakonom (korekcija zarade po osnovu minolog rada)	OKU prestaje da važi tokom 2015. godine, a zakon će se primjenjivati od 01.01.2016. godine
168.	Član 17 stav 4 je suprotan članu 147 Zakona o radu kojim je propisano da se kolektivnim ugovorom, u skladu sa zakonom, utvrđuju prava, obaveze i odg. iz rada i po osnovu rada, pa se dodaci za obavljanje poslova na određenim radnim mjestima ne mogu utvrđivati aktom nadležnog organa pravnog lica uz sagl. MF	Zakonom se podstiče kolektivno pregovaranje. Cilj odredbi kojim se definiše pribavljanje saglasnosti MF, odnosno Vlade jeste unapređenje kontrole i sprečavanje zloupotrebe pojedinih instituta

169.	Član 21 stav 5 suprotan je Zakonu o radu jer je propisano da se povećanje zarade za izuzetne rezultate rada reguliše kolektivnim ugovorom kod poslodavca ili opštim aktom	Zakonom se i dalje podstiče kolektivno pregovaranje.
170.	Član 24 i 25 suprotni su Zakonu o radu i članu 49 Zakona o kulturi kojim se predviđa da JU može do 35% spostvenih prihoda koristiti za povećanje zarada zaposlenih i isplatu naknada i pomoći za koje sredstva ne obezbeđuje osnivač Nejasno na osnovu kojih kriterijumia se procjenjuje da najsloženiji poslovi koji se rade sa fakultetom u zdravstvu, prosvjeti, nauci i kulutri treba da budu manje vrednovani od poslova državnog službenika	Problemi koji se ovim zakonom trebaju riješiti odnose se na potrebu objedinjavanja svih članova zakona, odluka, uredbi, granskih kolektivnih, kolektivnih ugovora, statuta i drugih propisa kojima su regulisane zarade, naknade i druga primanja zaposlenih u javnom sektoru u smislu ovog zakona, kao i na potrebu jedinstvenog obračuna zarada
171.	Član 32 stav 4 nije u skladu sa Zakonom o radu s obzirom da se o zaradama ne donosi rješenje već se zaključuje aneksi ugovora o radu	Ostaje shodna primjena
172.	Član 44 stav 1 i 2 suprotni su čl 69 OKU (rok od 6 mjeseci za usklađivanje granskih kolektivnih ugovora sa Opštim) a i Zakonu o radu s obzirom da zarade zaposlenih u ustavnoama ne može utvrđivati Vlada	OKU prestaje da važi tokom 2015. godine, a zakon će se primjenjivati od 01.01.2016. godine
173.	Član 49 treba dopuniti i ukoliko se institira da prestaju da važe određene odredbe Zakona o radu za pravna lica iz člana 2 stav 1 tačka 4 Nacrta zakona treba taksativno te odredbe navesti	Ostaje shodna primjena
07.05.	ANO	
174.	Preispitati uključivanje nezavisnih regulatornih tijela	Nije prihvaćeno. Predlog zakona ima za osnovni cilj da sve zaposlene u javnoj službi objedini jedinstvenim sistemom obračuna zarada. Stoga će se primjenom zakona obračun zarada raditi po istom principu za zaposlene u vladinim tijelima, odnosno državnom nivou, kao i lokalnim samoupravama, lokalnom nivou izvršne vlasti, zatim sudstvu, skupštini, službama predsjednika Crne Gore, nezavisnim i regulatornim tijelima, kao i privrednim društvima u većinskom državnom vlasništvu.
08.05.	Raičević Miroslava Abramović Borko	
175.	U članu 2 stav 2 navedenog nacrta, definicija koja je data o tome ko je zaposleni u javnom sektoru je nepotpuna i nejasna, iz razloga što je ovaj stav prenijet iz člana 3 Zakona o sprečavanju sukoba interesa i odnosi se isključivo na javne funkcionere, a nikako na službenike koji su zapravo nosioci rada državnog organa	Član 2 Predloga zakona taksativno navodi na koga se zakon odnosi. Zaposleni u javnom sektoru, shodno odredbama ovog zakona, smatraju se sljedeći: zaposleni u službi državnog organa, organu državne uprave, sudu, državnom tužilaštvu, organu za prekršaje, službi u Vojsci Crne Gore, fondu, kao i u drugim organima osnovanim u skladu sa zakonom (državni sektor); zaposleni u organu lokalne uprave, organu i službi lokalne samouprave (lokalni sektor); zaposleni u nezavisnom ili regulatornom tijelu osnovanom u skladu sa zakonom; zaposleni u ustanovi, agenciji, privrednom društvu koje je u većinskom vlasništvu države ili u drugom pravnom licu čiji je osnivač država ili vrši javna ovlaštenja;

		zaposleni u ustanovi, agenciji, privrednom društvu koje je u većinskom vlasništvu lokalne samouprave ili u drugom pravnom licu čiji je osnivač lokalna samouprava ili vrši javna ovlašćenja.
176.	Takodje, nacrt ima nedostataka jer prilikom rasporedjivanja zaposlenih u grupe poslova u članu 22 ne prepoznaje zvanje Direktora Sekretarijata Sudskog savjeta, kao ni sekretare sudova, koji se ni u kom slučaju ne mogu podvesti ni pod jedno od navedenih zvanja koja su nabrojana u članu 2 odnosno članu 22 ovog nacrta. Takodje, ni službenika koji su zaposleni u Odjeljenjima za unutrašnju reviziju, nema u nabrojanim zvanjima u nacrtu zakona, što doprinosi nejasnoćama da li su ili nisu državni službenici. Mišljenja smo da, ukoliko se već sačinjava integralni propis sa svim zaposlenim u državnoj upravi, sva zvanja moraju jasno biti pobrojana u ovom propisu. Bez obzira na činjenicu da se ovi zaposleni pominju u posebnim zakonima kojima se i ustanovljavaju (Zakon o sudovima, Zakon o sistemu unutrašnjih finansijskih kontrola u javnom sektoru, Zakon o Sudskom savjetu), isti se moraju naći i u ovom zakonu. Posebno napominjemo da ovaj nacrt ne sadrži službenike i namještenike Sekretarijata Sudskog savjeta koji se u sada važećem zakonu o zaradama državnih službenika i namještenika nalaze u članu 14 stav 3, te čl.15 stav 4. Službenici ovog organa su sa razlogom izdvojeni jer obaveze i podaci sa kojima isti RASPOLAŽU, te vrsta podataka sa kojima dolaze u dodir zahtijevaju odredjenje kakvo već postoji u važećem zakonu, i stava smo da se isti ne mogu jednostavno ignorisati i izuzeti iz ovog zakona PREDLAŽEMO da zaposleni u sudovima, Sekretarijatu sudskog savjeta budu izuzeti iz ovog zakona, te da se samo uputi da će o zaradama ovih zaposlenih biti donijet novi propis, što u potpunosti ima podršku u Ustavu CG, te brojnim akcionim planovima za pridruživanje EU koji insistiraju na samostalnosti sudstva, i finansijski i u svakom drugom smislu	Detalji će se urediti podzakonskim aktima.
177.	Sledeća važna stvar je što ni u ovom propisu nije napravljeno rangiranje službenika- pravnika, tako da pravnik sa položenim pravosudnim ispitom i dalje ostaje obespravljen i degradiran. Broj ovakve vrste zaposlenih odnosno opisa radnih mjesta u državnoj upravi je mali, a veoma je važno postajanje ovako visoko kvalitetnog kadra u državnoj upravi, te smatramo da iste treba barem visinom koeficijenta odvojiti od drugih pravnika, i na taj način se isprave dosadašnje nepravilnosti	RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima Detalji će se urediti podzakonskim aktom
178.	U članu 15 – Dodaci na osnovnu zaradu, propisano je koji su to dodaci. Član 17 propisuje da će se radna mjesta, način ostvarivanja i iznos dodatka utvrditi propisom Vlade. ovakvom formulacijom nije vodjeno računa da se propisom Vlade ne mogu uređivati i određivati zaposleni u pravosudju i Sekretarijatu Sudskog savjeta, te predlažemo da ovaj član takodje bude ili dopunjen ili u potpunosti preformulisan da odgovara i ovoj kategoriji zaposlenih. Posebnu pažnju treba obratiti i vrlo pažljivo odrediti koji službenici imaju pravo	Nije prihvaćeno Detalji će se urediti kroz podzakonske akte

	na dodatak koji se tiče povjerljivosti podataka. Imajući u vidu da službenici u sudovima i Sekretarijatu svakodnevno dolaze u posjed informacija koje NI U KOM SLUČAJU ne smiju izaći iz ovih organa, odnosno sami su držaoci važnih podataka od značaja za državu (odjeljenje za IKT, Odjeljenje za normativu, statusna pitanja sudija) mišljenja smo da i o ovome treba razmisliti i propisati neku vrstu naknade. Način na koji je sačinjen član 18 – Specijalni dodatak- u kojem se navodi rad na poslovima od posebnog interesa za državu- ponovo upućuje na propis koji će donijeti Vlada, pri čemu se ne navodi šta to neki posao čini važnim i posebnim za državu , što ponovo stvara uslove za nejasnoće ili zloupotrebu	
179.	Takodje, član 16 ovog propisa je u suprotnosti sa Opštim kolektivnim ugovorom te ih treba uskladiti	OKU prestaje da važi tokom 2015. godine, a zakon će se primjenjivati od 01.01.2016. godine
180.	U članu 20 predviđa se da se osnovna zarada uvećava za 0,5 % za svaku započetu godinu radnog staža. Ovakvo drastično smanjivanje procenta uvećanja zarade je nedopustivo jer na ovaj način se obespravljaju zaposleni koji da umjesto dugogodišnjeg rada budu nagrađeni, zapravo bivaju obespravljeni. Trend da dugogodišnji zaposleni zbog iskustva ima pravo na uvećanje zarade postoji svuda u svijetu, te zahtijevamo da ova odredba bude prenijeta iz sada važećeg propisa i samo kao takva ima svrhu u koju je propisana jer u suprotnom ne ispunjava svoje postojanje	Stečeno uvećanje po osnovu minulog rada priznaje se i na takvu zaradu ubuduće se primjenjuje uvećanje od 0,5%.
181.	Osim gore navedenih nepravilnosti u pogledu zvanja u članu 22, smatramo da su koeficijenti u istom članu nerealni. Izuzetno se protivimo degradaciji službenika iz grupe D pod brojem II i III, jer se sa sadašnjih 6,89 koeficijent pomjera na 7,00, odnosno sa 6,63 uvećava na 6,75 što je zaista minimalno i nekorektno. Ukoliko kroz isti član grupe poslova A, B, C obratite pažnju, ti koeficijenti su nerealno visoki u odnosu na grupu D. Zaposleni u grupama A,B,C ne mogu da rade svoj posao bez zaposlenih u grupi D, i ukoliko u Zakonu o državnim službenicima i namještenicima je navedeno koja su prava i obaveze državnog službenika, zatim sve te odredbe o zakonitosti rada, odgovornostima materijalnim i nematerijalnim, ako znamo da su državni službenici zapravo pravi nosioci rada u državnim organima, smatramo nekorektnim, pravljenje ogromnog jaza u državnom organu među zaposlenim. I dosadašnja praksa je bila da obračunska vrijednost zarada nije jednaka te su na taj način bili izdvojeni i nagrađeni a službenici obespravljeni, smatramo da se ovim zakonom ta nepravda može ispraviti i na taj način ostvariti svoju svrhu zbog kog se isti i donosi. Ilustracije radi, osnovna zarada bez minulog rada samostalnog savjetnika sa sada važećeg koeficijenta 6,89 (457,68 €) se povećava na koeficijent 7,00 (464,31 €) što znači da se uvećava za <u>1,45%</u>. Osnovna zarada bez minulog rada samostalnog referenta sa sada važećeg koeficijenta 3,77 (269,54 €) se povećava na koeficijent 3,90 (277,38 €) što znači da se uvećava za <u>2,91%</u>. Osnovna zarada bez minulog rada imenovanih lica se uvećava u prosjeku od 11,68 % do	RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata vezanih rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima

	18,87 % što znači od 100 do 200 eura, što predstavlja skoro polovinu zarade zaposlenog sa srednjom stručnom spremom što smatramo diskriminacijom jer i u ovom trenutku zarada imenovanog lica predstavlja zaradu tri i više zaposlenih službenika	
182.	U istom članu, na kraju se navodi da kada se drugim propisom utvrđuju zvanja koja nijesu raspoređena u grupe zvanja, tim propisom izvršice se njihovo raspoređivanje u grupe poslova zavisno od nivoa kvalifikacije obrazovanja u skladu sa ovim Zakonom i propisima o državnim službenicima - što ponovo ne odgovara načinu rada i organizaciji radnih mjesta u sudstvu i Sudskom savjetu. Zakonom o sudovima, Sudskim poslovnikom je propisano radno mjesto Sekretar suda, odnosno Zakonom o Sudskom savjetu radno mjesto Direktor Sekretarijata / Zamjenik direktora, što se nikako ne može uklopiti u ovakvu zakonsku konstrukciju, te o tome posebno treba voditi računa. Direktora Sekretarijata ne imenuje i ne postavlja Vlada već samostalni organ Sudski savjet, odnosno sekretara suda postavlja predsjednik suda. Stoga formulacija koja se odnosi na propise i saglasnost vlade se u svim ovim slučajevima se ne može primijeniti. Takođe, na naknade koje po zakonu određuje Sudski savjet se ne mogu primijeniti odredbe ovog zakona u kojem se uporno propisuje saglasnost Vlade odnosno ministarstva finansija. Osim navedenog, Zakon o sistemu unutrašnjih finansijskih kontrola u javnom sektoru/ Uredba o zvanjima unutrašnjih revozora propisuje radna mjesta Viši unutrašnji revizor, Stariji unutrašnji revizor, i Mladji unutrašnji revizor, čija je zarada određena Uredbom, a koji takodje se ne mogu uklopiti u zakonsku formulaciju koja je predložena. Takođe, zaposleni na ovim radnim mjestima, imaju kontrolnu ulogu u sistemu javne potrošnje i isti se moraju svrstati u višu kategoriju zarada te samim tim i koeficijenti moraju biti viši od koeficijenta koji se odnosi na samostalnog savjetnika I.	Detalji će se urediti podzakonskim aktima
183.	Član 27 - Zarada za ekspertske kadar - između ostalog, predviđeno je da koeficijent zarade zaposlenog koji radi na poslovima koji zahtijevaju posebno znanja, vještine i kompetencije (ekspertske kadar) utvrđuje se u grupe poslova A i B uz prethodnu saglasnost Vlade - ovako formulisan se ne može primijeniti na zvanja u okviru Sekretarijat Sudskog savjeta, sudovima kako je već ranije objašnjeno. Osim toga, Zakon o državnim službenicima i namještenicima jasno propisuje u članu 24 koje poslove vrši ekspertske kadar, pa ovakva formulacija u nacrtu ponovo otvara nejasnoće iz razloga <u>što ova dva osnovna propisa nijesu uskladjeni.</u>	Djelimično prihvaćeno - Član 27 je korigovan i sada glasi: „Zarada za izuzetan kadar“ - Član 27: Koeficijent za zarade zaposlenog koji radi na poslovima koji zahtijevaju posebna znanja, vještine i kompetencije utvrđuje se u Grupe poslova A i B člana 22 stav 1 ovog zakona uz prethodnu saglasnost Vlade. Izuzetno, zarade za zaposlene iz stava 1 ovog člana i eksterni kadar koji je od posebnog interesa za državu, mogu se utvrđivati po koeficijentima koji su viši od koeficijenta iz Grupe poslova A iz člana 22 stav 1 ovog zakona, uz prethodnu saglasnost Vlade. Pored toga, zaposleni u pravosuđu, ostvaruju pravo i na specijalni dodatak u pravosuđu.

184.	Član 29 sadrži takodje nepravilnost, jer zaradu za pripravnika utvrđuje na osnovu neto zarade u Crnoj Gori što nije u skladu sa sada važećim propisima koji određuju sa se zarada utvrđuje na osnovu bruto zarade. Takodje i visina te zarade je smanjena, što ponovo nije korektno s obzirom na visinu koeficijenta i vrijednost obračunskog koeficijenta. PRILIKOM IZRADE OVOG ZAKONA NIJE VODJENO RAČUNA O VISINI POTROŠAČKE KORPE U CRNOJ GORI I ČINJENICU DA DRŽAVNI SLUŽBENICI ŽIVE OD ZARADA OSTVARENIH PO OSNOVU RADA, a sa načinom kako je ovaj nacrt sačinjen, mali čovjek zaposlen u državnoj upravi i dalje neće moći ni skromno da živi od svoje zarade, što smatrao da nije ni zadatak ni smisao ovog zakona	Prihvaćeno - Član 29 je korigovan i sada glasi: „Zarada pripravnika sa III i IV nivoom obrazovanja utvrđuje se u iznosu od 40% prosječne zarade, sa V i VI nivoom obrazovanja 50% i VII nivoom obrazovanja 60% prosječne zarade u Crnoj Gori u prethodnoj godini po podacima organa uprave nadležnog za poslove statistike.“
185.	Članom 34 se predviđa da zaposleni može ostvariti prava na druga primanja. Ovakva formulacija je nekorektna pogotovo kad se uzme u obzir koja su to druga primanja: otpremnina prilikom odlaska u penziju koja treba da bude čast za zaposlenog, a ne samo mogućnost	Prihvaćeno - Član 34 je korigovan i sada glasi: „Zaposleni <u>ostvaruje</u> pravo na druga primanja i to: - otpremninu prilikom odlaska u penziju; - otpremninu u slučaju proglašenja tehnološkog viška. Uslove, način ostvarivanja prava i iznos otpremnine iz stava 1 ovog člana utvrđuje Vlada.“
186.	Član 49 – prestanak važenja – između ostalog nabroja koji se to propisi stavljaju van snage i između drugih stavlja se član 114 Zakona o državnim službenicima i namještenicima van snage. Ovaj član kao i Uredba o vrsti i postupku dodjele priznanja službeniku i namješteniku nigdje nije integrisana u odredbe nacrtu zakona, pa se postavlja pitanje: zar stvarno neko misli da državni službenik u nekim slučajevima ne zaslužuje nagradu??? Zar rad u dužini 10, 20, 30 i više godina nije za nagrađivanje ili je to samo obaveza državnog službenika.	Cilj ovog zakona, pored ostalog, jeste da se objedine zarade i naknade koje su propisane u drugim zakonima i ostalim aktima u jedan cjelovit sistem. Stoga, početkom primjene ovog zakona prestaju da važe odredbe propisa koje je isti objedinio. Pored osnovnog i posebnog dijela zarade, zaposleni ima pravo i na dodatke na osnovnu zaradu i na varijabilni dio zarade.
19.05.	UPRAVA ZA NEKRETNINE	
187.	Član 22 - Treba uskladiti koef. u skladu sa odgovornošću i stručnim kvalifikacijama, odnosno da bude isti koef. kao i direktor ostalih uprava u sastavu MF. Treba povećati i koef. pomoćnika direktora i načelnika kako bi se izjednačili koef. sa drugim istim zvanjima kao u drugim organima i ministarstvima	RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
188.	Član 23 - Slično utvrđivanjem koeficijenta zarada gradonačelnika i predsjednika opština (na osnovu broja stanovnika) pripremiti koef. za načelnika PJ UzN	Nije prihvaćeno - RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
189.	Član 26 - neophodno je vrijeme posvećeno radu u komisijama i odgovornosti koju imaju članovi Komisija i drugih radnih tijela, adekvatno nagraditi u skladu sa zadacima koji se obavljaju u radnim tijelima jer ovi poslovi nijesu u opisu radnog mjesta	Nije prihvaćeno - Novina u zakonu jeste i definisanje ograničenja u smislu da zaposleni u javnom sektoru ne mogu ostvariti druge naknade koje nijesu utvrđene ovim zakonom. U sistemu obračuna zarada u 100 najplaćenijih, nema nijednog člana Vlade, iako su koeficijenti zvanja uglavnom izjednačeni, ali po osnovu raznih dodataka zarade variraju u visini i do 30% zarade. Ovim zakonom, ukinuće se ostvarivanje prava na naknadu za rad u radnim tijelima, kao i naknade za druge oblike rada za čije naknade su se u Budžetu CG,

		odvajala značajna finansijska sredstva. Pored toga, cilj je i ukidanje naknada za radne grupe i radna tijela Vlade, pomoću kojih su se zarade uvećavale, a za koje ne postoje pouzdani podaci o potrošnji, budući da nijesu isključivo plaćane sa pozicije ostale naknade, već i sa bruto zarada i drugih pozicija u budžetu potrošačkih jedinica, a i iz tekuće budžetske rezerve
190.	član 27 isključena je mogućnosti korišćenja naknada	Zarada za izuzetan kadar Član 27 Koeficijent za zarade zaposlenog koji radi na poslovima koji zahtijevaju posebna znanja, vještine i kompetencije utvrđuje se u Grupe poslova A i B člana 22 stav 1 ovog zakona uz prethodnu saglasnost Vlade. Izuzetno, zarade za zaposlene iz stava 1 ovog člana i eksterni kadar koji je od posebnog interesa za državu, mogu se utvrđivati po koeficijentima koji su viši od koeficijenta iz Grupe poslova A iz člana 22 stav 1 ovog zakona, uz prethodnu saglasnost Vlade.
191.	član 29 neophodno postaći mladi obrazovni kadar i privući za rad na poslovima u javnom sektoru i povećati iznos na 70% prosječne neto zarade	Nije prihvaćeno – „Zarada pripravnika” - Član 29: „Zarada pripravnika sa III i IV nivoom kvalifikacije obrazovanja utvrđuje se u iznosu od 40% prosječne zarade, sa V i VI nivoom kvalifikacije obrazovanja 50% i VII nivoom kvalifikacije obrazovanja 60% prosječne zarade u Crnoj Gori u prethodnoj godini po podacima organa uprave nadležnog za poslove statistike.“ Zarade pripravnika su na nivou postojećih.
192.	član 32 na kraju treba dodati – i predloga starješine organa	Djelimično prihvaćeno.
193.	član 36 u suprotnosti sa članom 2 i mogućnošću dobijanja naknade	Predlog zakona je dobio pozitivno mišljenje SZZ.
19.05.	SINDIKALNA ORGANIZACIJA PREKRŠAJNI ORGANI CG	
194.	Članom 22 nacrta nije izvršeno raspoređivanje u grupe poslova i koeficijente predsjednika i sudija Vijeća i predsjednika i sudija područnih organa za prekršaje, što sam zakon, u odnosu na iste, čini neprimjenjivim.	Prihvaćeno - Shodno članu 22, isti su raspoređeni na sljedeći način: Predsjednik Višeg suda za prekršaje – grupa poslova B VIII, sa koeficijentom 19.00. Sudija Višeg suda za prekršaje – grupa poslova B X, sa koeficijentom 18.45.
195.	U Nacrtu zakona je više odredaba u koliziji za nedavno usvojenim OKU-om, što svakako može dovesti do niza problema u pravilnoj primjeni i tumačenju, kako samog OKU-a, tako i odredaba Zakona o zaradama (član 12 stav 2, član 16, član 20 Nacrta i dr)	OKU prestaje da važi tokom 2015. Godine, a zakon će se primjenjivati od 01.01.2016. godine
196.	Ukazujemo na krajnju nepreciznost člana 2 stav 2, člana 18 stav 1, kao i člana 34 Nacrta	Predlog zakona je dobio pozitivno mišljenje Sekretarijata za zakonodavstvo, koje između ostalog razmatra i preciznost normi, odnosno članova zakona.

197.	Posebno zabrinjavaju veoma niski koeficijenti zaposlenih službenika i namještenika (grupa poslova D), pri čemu se posebno nije vodilo računa o specifičnostima poslova državnih službenika i namještenika zaposlenih u sudovima, u konkretnom u područnim organima za prekršaje i Vijeću. Ovo iz razloga što isti obavljaju vrlo složene poslove u uslovima stalnog povećanja obima rada, dežurstava kao i prekovremenog rada.	RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
20.05.	VIJEĆE ZA PREKRŠAJE CG	
198.	U članu 2 stav 1 Nacrta stoji da je zaposleni u javnom sektoru: „1) zaposleni u službi državnog organa, organu državne uprave, sudu, državnom tužilaštvu, organu za prekršaje, službi u Vojsci Crne Gore, fondu, kao i u drugim organima osnovanim u skladu sa zakonom (u daljem tekstu: državni sektor);” Međutim, u članu 22 Nacrta nijesu obuhvaćeni predsjednik i sudije Vijeća, kao i predsjednici i sudije područnih organa za prekršaje, niti su isti tretirani bilo kojim drugim članom Nacrta	Prihvaćeno - Predsjednik Višeg suda za prekršaje – grupa poslova B VIII, sa koeficijentom 19.00. Sudija Višeg suda za prekršaje – grupa poslova B X, sa koeficijentom 18.45.
20.05.	Agencija za zaštitu konkurencije	
199.	direktora AZK uvrstiti taksativno u Grupu B V Zamjenika uvrstiti u C III	Nije prihvaćeno - RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
200.	Bliže razraditi član 24 stav 2	Posebne grupe poslova Član 24 Koeficijenti za zarade zaposlenih iz člana 2 stav 1 tač. 3, 4, 5 i 6 ovog zakona, zavisno od nivoa kvalifikacije obrazovanja, složenosti poslova, odgovornosti ili drugih elemenata bitnih za vrednovanje određenog posla, utvrđuju se kolektivnim ugovorom ili drugim aktom uz saglasnost Vlade, po prethodno pribavljenom mišljenju Ministarstva. Zarade rukovodećih lica iz člana 2 stav 1 tačka 3 ovog zakona utvrđuju se u okviru Grupe poslova B, C i D, a ne više od Podgrupe B IV iz člana 22 stav 1 ovog zakona, uz saglasnost Vlade. Zarade rukovodećih lica iz člana 2 stav 1 tač. 4, 5 i 6 ovog zakona utvrđuju se u okviru Grupe poslova B, C i D, a ne više od Podgrupe B V iz člana 22 stav 1 ovog zakona, u skladu sa kolektivnim ugovorom, uz saglasnost Vlade.
201.	jasnije definisati ekspertski kadar iz člana 27	Prihvaćeno – Član 27 „Zarada za izuzetan kadar“: Koeficijent za zarade zaposlenog koji radi na poslovima koji zahtijevaju posebna znanja, vještine i kompetencije utvrđuje se u Grupe poslova A i B člana 22 stav 1 ovog zakona uz prethodnu saglasnost Vlade. Izuzetno, zarade za zaposlene iz stava 1 ovog člana i eksterni kadar

		koji je od posebnog interesa za državu, mogu se utvrđivati po koeficijentima koji su viši od koeficijenta iz Grupe poslova A iz člana 22 stav 1 ovog zakona, uz prethodnu saglasnost Vlade.
20.05.	Zaštitnik LJPS CG	
202.	Slijedeći naziv zakona, treba ponovo razmotriti i sagledati opravdanost da se njime uređuje i način obezbeđenja sredstava za zarade i druga primanja, ili se radi o materiji koja je predmet drugog zakona	Potreba za donošenjem ovog zakona javila se usljed potrebe usklađivanja visine zarada u svim segmentima javnog sektora u skladu sa istim principima za funkcionere, zaposlene u administraciji na državnom i lokalnom nivou, preduzećima u većinskom vlasništvu države i lokalnih samouprava, kao i regulatornim agencijama i drugim institucijama i organima koje vrše javna ovlašćenja. Cilj ovog zakona, pored ostalog, jeste da se objedine zarade i naknade koje su propisane u drugim zakonima i ostalim aktima u jedan cjelovit sistem. Nadalje, cilj predloženih normi ovog propisa, pored ključnog usmjerenog uvođenja novog jedinstvenog koncepta za obračun zarada svih segmenata javnog sektora, jeste: bolja kontrola nad javnim sektorom i politikom zarada u javnom sektoru; korigovanje nejednakosti u zaradama zavisno od grane vlasti i usklađivanje nivoa zarada sa nivoom odgovornosti; povećanje transparentnosti sistema zarada; povećanje nivoa fiskalne odgovornosti.
203.	Nizak raspored koeficijenata	RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
204.	Ostavljena široka diskreciona ovlašćenja MF i Vladi CG	Cilj predloženih normi ovog propisa, pored ključnog usmjerenog uvođenja novog jedinstvenog koncepta za obračun zarada svih segmenata javnog sektora, jeste: bolja kontrola nad javnim sektorom i politikom zarada u javnom sektoru; korigovanje nejednakosti u zaradama zavisno od grane vlasti i usklađivanje nivoa zarada sa nivoom odgovornosti; povećanje transparentnosti sistema zarada; povećanje nivoa fiskalne odgovornosti. Uvođenjem budžetske kontrole i kaznenih odredbi želi se doći do unapređenja kontrole i sprječavanja zloupotreba pojedinih instituta. Stoga će se za većinu propisa koji će donijeti po osnovu ovog zakona tražiti saglasnost Ministarstva finansija, tj Vlade.
205.	Neadekvatno raspoređene funkcije predsjednika Upravnog suda CG, predsjednika Vrhovnog suda, Zaštitnika	Prihvaćeno - Predsjednici Vrhovnog i Ustavnog suda su svrstani u grupu poslova A, podgrupa II sa koeficijentom 29. Zaštitnik ljudskih prava i sloboda i Zaštitnik imovinsko-pravnih interesa su svrstani u grupe poslova B, podgrupa IV sa koeficijentom 24. Predsjednik Upravnog suda je svrstan u grupi poslova B, podgrupa VI sa koeficijentom 22.

		RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata vezanih za školsku spremu, rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
20.05.	Ustavni sud CG	
206.	Zarade predsjednika i sudija Ustavnog suda nijesu utvrđene na adekvatan način	Djelimično prihvaćeno - Predsjednik Ustavnog suda je svrstan u grupu poslova A, podgrupa II sa koeficijentom 29.00. Sudije Ustavnog suda su svrstane u grupu poslova B, podgrupa 6, koeficijent 22. RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
	Uprava za inspeksijske poslove	
207.	Korigovati kriterijume za poslove pomoćnika direktora UIP – predlog da budu razvrstani u podgrupu I grupe C	Nije prihvaćeno - RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
208.	Glavni inspektor – u grupu C, unutar nove podgrupe smještene između II i III pogrupe sa koef. 11,95	Nije prihvaćeno - Glavni inspektor je smješten u Grupi poslova D Podgorupa I, sa koeficijentom 9.40. RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
209.	U grupi D smanjiti raspon između podgrupa I do V na način što će se koef podgrupa II, III, IV i V povećati, tako da poslovi podgrupe II budu sa koef 8.20, podgrupe III sa koef 7,95, podgrupe IV sa koef 7.45 i podgrupe V sa koef 6.95	Nije prihvaćeno - RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima
210.	Član 19 – primjena bi mogla dovesti u pitanje isplatu stvarno zarađenog po osnovima iz člana 16	Član 16 je korigovan tako da glasi: „Visina dodatka po času na osnovnu zaradu (dodatak za rad noću, dodatak za rad u dane državnog ili vjerskog praznika, dodatak za prekovremeni rad i dodatak za dežurstvo i pripravnost) se utvrđuje u iznosima utvrđenim opštim kolektivnim ugovorom“ Član 19 definiše najviši iznos dodatka na osnovnu zaradu - Zaposleni može ostvariti dodatak na osnovnu zaradu po osnovu iz čl. 16, 17 i 18 ovog zakona najviše do 45% visine osnovne zarade.
09.06.	Vrhovni sud CG	
211.	Izuzeti sudsku vlast iz zakona	Nije prihvaćeno. Predlog zakona ima za osnovni cilj da sve zaposlene u javnoj službi objedini jedinstvenim sistemom obračuna zarada. Jedna od mjera zakona jeste i uspostavljanje principa jednakosti u obračunu zarada za sve zaposlene u sistemu javnog sektora, a u skladu sa nivom obrazovanja,

		stepenom odgovornosti i složenosti posla,
11.06.	Sudija vrhovnog suda CG dr Čedomir Bogićević	
212.	Cjelokupni sistem sudske vlasti urediti na principima kodifikacije	Nije prihvaćeno. Cilj ovog zakona, pored ostalog, jeste da se objedine zarade i naknade koje su propisane u drugim zakonima i ostalim aktima u jedan cjelovit sistem. Nadalje, cilj predloženih normi ovog propisa, pored ključnog usmjerenog uvođenja novog jedinstvenog koncepta za obračun zarada svih segmenata javnog sektora, jeste: bolja kontrola nad javnim sektorom i politikom zarada u javnom sektoru; korigovanje nejednakosti u zaradama zavisno od grane vlasti i usklađivanje nivoa zarada sa nivoom odgovornosti; povećanje transparentnosti sistema zarada; povećanje nivoa fiskalne odgovornosti.
13.06.	Vrhovno državno tužilaštvo	
213.	Način rješavanja pitanja tužilačkih zarada je neadekvatan, suprotan Ustavu CG i međunarodnim standardima iz ove oblasti	Potreba za donošenjem ovog zakona javila se usljed potrebe usklađivanja visine zarada u svim segmentima javnog sektora u skladu sa istim principima za funkcionere, zaposlene u administraciji na državnom i lokalnom nivou, preduzećima u većinskom vlasništvu države i lokalnih samouprava, kao i regulatornim agencijama i drugim institucijama i organima koje vrše javna ovlašćenja. Cilj ovog zakona, pored ostalog, jeste da se objedine zarade i naknade koje su propisane u drugim zakonima i ostalim aktima u jedan cjelovit sistem. Stoga, ovaj način uređivanja zarada nije suprotan Ustavu CG.
214.	Nacrt pomenutog zakona ne prati savremene trendove utvrđivanja zarada zaposlenih u Državnom tužilaštvu u zemljama Evropske Unije, jer nije u dovoljnoj mjeri cijenjena složenost poslova i odgovornost nosilaca tužilačke funkcije prilikom utvrđivanja visine koeficijenta njihovih zarada, jer se u Nacrtu Zakona favorizuju pojedini poslovi u odnosu na tužilačke poslove, odnosno tužioce dovode u neravnopravan položaj u odnosu na pojedine zaposlene u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti. Tako su u članu 22 Nacrta u okviru grupe B poslova svrstana zvanja: Vrhovni državni tužilac, Specijalni tužilac, državni tužilac u Vrhovnom državnom tužilaštvu, zamjenik Specijalnog tužioca, rukovodilac Viseg državnog tužilaštva, državni tužilac u Visem državnom tužilaštvu, rukovodilac Osnovnog državnog tužilaštva i državni tužilac u Osnovnom državnom tužilaštvu, koja zvanja su neadekvatno vrednovana u odnosu na ostala zvanja iz navedene grupe poslova. Naime, preuzimanjem tužilačke istrage Državno tužilaštvo koje je i do sada imalo velike ingerencije u krivičnom postupku je dobilo i mnogo veću odgovornost, a koje Cinjenice nijesu uzete u obzir. Pored toga nije uzeta u obzir ni cinjenica	Zaposleni u tužilaštvu su svrstani u članu 22 Predloga zakona u okviru grupe poslova B. Članom 18 predviđeno je pravo ostvarivanja specijalnog dodatka za zaposlene koji rade na specifičnim poslovima u pravosuđu.

	da je tužiocima za razliku od zaposlenih u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti zabranjeno da profesionalno vrše drugu javnu funkciju i da obavljaju drugu djelatnost, pa se neadekvatnim vrednovanjem tužilačkih poslova tužioci i na taj način dovode u neravnotežan položaj u odnosu na ostale zaposlene u javnom sektoru.	
215.	Članom 9 Nacrta zakona predviđeno je da visina zarada tužilaca zavisi od budžetskog suficita odnosno deficita, tj od prihoda države, na koje prihode tužilaštvo nema direktan uticaj, čime se dovodi u pitanje nezavisnost i samostalnost Državnog tužilaštva. Osim toga, takva mogućnost umanjenja zarada nosiocima tužilačke funkcije je protivna međunarodnim standardima koji predviđaju da tužioci moraju imati pravo na platu dovoljnu da obezbijedi njihovu samostalnost i sigurnost njihovih porodica. S toga materijalni status tužilaca mora biti regulisan posebnim zakonom, koji zakon mora biti u skladu sa međunarodnim standardima i preporukama, a posebno u dijelu da tužiocima mora biti garantovano osiguranje od socijalnih rizika, kao što su bolest, materinstvo, invalidnost, starost i smrt, te da tužioci koji su dostigli starost za penziju, a koji su obavljali tužilačku funkciju u određenom periodu, ostvare penziju čiji iznos mora biti što približniji iznosu njihove posljednje tužilačke plate. Ovo tim prije što se prema međunarodnim standardima od tužioca zahtijeva da su nepristrasni, stručni, hrabri, časni, posteni, pravedni, komunikativni, dostojanstveni, savjesni, marljivi, efikasni, odgovorni, uzdriani, odlučni, humani, tačni, apolitični, posvećeni, odani i nepodmitljivi. U zemljama u okruženju pitanje zarada tužilaca je uglavnom regulisano posebnim zakonom.	Potreba za donošenjem ovog zakona javila se usljed potrebe usklađivanja visine zarada u svim segmentima javnog sektora u skladu sa istim principima za funkcionere, zaposlene u administraciji na državnom i lokalnom nivou, preduzećima u većinskom vlasništvu države i lokalnih samouprava, kao i regulatornim agencijama i drugim institucijama i organima koje vrše javna ovlašćenja. Cilj ovog zakona, pored ostalog, jeste da se objedine zarade i naknade koje su propisane u drugim zakonima i ostalim aktima u jedan cjelovit sistem.
08.07.	MINISTARSTVO ODBRANE	
216.	u članu 22, Grupa poslova B, Podgrupa VIII , posle "direktor Uprave policije " doda tekst "načelnik Odjeljenja za vojno obavještajne i bezbjednosne poslove Ministarstva odbrane"	Nije prihvaćeno. RG se za određivanje minimalnih i maksimalnih koeficijenata rukovodila Zakonom o zaradama državnih službenika i namještenika i pojedinim granskim kolektivnim ugovorima